

ព្រះគម្ពីរពូកែ
កម្មវិធីភាពជាសិស្ស - ភាគ ៤
ដោយ: Dennis Dickinson 2020

បណ្តុះបណ្តាលក្រសួង : គ្រូគង្វាល អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ហើយ អ្នកដែលចង់បានថែមទៀត!

ស្នូមស្ថាគមន៍ - មកកាន់ កម្មវិធីព្រះគម្ពីរពូកែផ្នែកទី ៤ សាលាព្រះគម្ពីរ។ នៅពេលដែលអេលីសេបានទៅសិក្សានៅក្រោមអេលីដូ គាត់បានហៅគាត់ថាឪពុក ។ ប៉ុលបាន ហៅធីម៉ូថេជាកូនប្រុសរបស់គាត់ (ធីម៉ូថេទី ២ ១) ។ អ្នកដែលសិក្សាអំពីសំណេររបស់ពួកហោរាត្រូវបានគេហៅថាអេសអិននៃពួកហោរា។ ពាក្យ SON ជាភាសាហេប្រិមានន័យថាសាងសង់។ ពួកគេបានកសាងជីវិតរបស់ពួកគេតាមអ្វីដែលពួកគេបានរៀន។ វាគឺជាសំយោងដែលបានបង្កើតសាលាហោរា (កត់សំគាល់ថាគាត់គឺជាអ្នកចាប់ផ្តើម នៃខ្សែនៃហោរានៅក្នុង កិច្ចការ ៧) ។ នៅពេលសាលារៀនហោរាត្រូវបានបិទទ្វារនៅ ថ្ងៃដំនើរនៃអ័ហាប់ (ស្តេច) គ្រូបង្វឹកបាន ផ្លាស់ទៅក្នុងរូងភ្នំដោយមានអេស (សិស្ស) របស់ពួកគេ។ អេលីយ៉ានិង អេលីសេ ទី_____en បានបើកពួកគេម្តងទៀត។ សរសេរ មេមាន់ពួកគេត្រូវការអគារធំមួយដែលជា Instru ctor និងសិស្សបានសាងសង់វា។ វាជារឿងធម្មតាទេដែលសិស្សរស់នៅជាមួយគ្រូរបស់ពួកគេ។ ស៊ីឡាសធីម៉ូថេទីតុសនិងអ្នកផ្សេងទៀតនៅជាមួយប៉ុលគ្រប់ទីកន្លែងដែលគាត់ទៅ។ សិស្ស ១២ នាក់បានផ្លាស់ទៅក្នុងផ្ទះតែមួយជាមួយ ព្រះយេស៊ូវនៅកាពើណិម ។ នេះជា

កន្លែងដែលអ្នកចូលមក! ព្រះវិហារណាដែលមានគ្រូល្អអាចធ្វើអ្វីដែលបានធ្វើពីមុន។ ប្រសិនបើអ្នករស់នៅក្នុងភូមិ ២០០ ហើយមានព្រះវិហារមួយដែលមានបុរស ៤០ និង ២ នាក់ដែលមានបំណងចង់បណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់ក្រសួងសម្ភារៈទាំងនេះអាចជួយអ្នកធ្វើវាបាន។ ដូចអាប្រាហាំសំយូអែលអេលីយ៉ានិងអេលីសេឬសាលាគុហានៅពេលមានបញ្ហាអ្នកអាចទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលនិងបណ្តុះបណ្តាលអ្នកដទៃ។

របៀបដែលវាដំណើរការ - គ្រប់សំភារៈទាំងអស់ត្រូវបានរចនាឡើងដើម្បីប្រើប្រាស់: ១. នៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ ២. ក្នុង ក្រុមពិភាក្សា។ ៣. ខ្ញុំ n ខ្លួនឯង Study ប្រសិនបើគ្មានអ្នកណានាំទេ។ ក្រុមពិភាក្សាដែលមនុស្សគ្រប់រូបចូលរួមដែល ច្រើនតែប្រសើរជាងការបង្រៀន។

ព្រះបិតា (អ្នកទទួលខុសត្រូវ) _____ S ជា romeone មានដើម្បីរក្សាភ្នែកនៅលើអ្វី។ មនុស្សម្នាក់គួរតែ ត្រូវបានតែងតាំងដើម្បីធ្វើឱ្យប្រាកដថា:

១. គាត់បំពេញការងារបាន យ៉ាងសមរម្យនិងមានសណ្តាប់ធ្នាប់។
២. ការងារប្រចាំសប្តាហ៍ត្រូវបានប្រគល់ឱ្យអ្នកទទួលខុសត្រូវ។
៣. ការធ្វើតេស្តណាមួយត្រូវបានផ្តល់អោយហើយពិន្ទុត្រូវបានកត់ត្រាទុក។ កំណត់ត្រារបស់អ្នកត្រូវ បានរក្សាទុកជា ក្រសួង ឬរូបរាង របស់អ្នក រក្សាទុកកំណត់ត្រា។ សន្លឹកក្រដាសមួយសន្លឹកដែលមានឈ្មោះសិស្សនិងកំណត់ត្រាអំពី ៖ ១. វគ្គសិក្សា។ ២. អ្នកបង្ហាត់បង្រៀន (ប្រសិនបើមាន) ។ ៣. ថ្នាក់ដែលបានផ្តល់ឱ្យ () ។ វគ្គសិក្សាខ្លះគឺ ឆ្លងកាត់ឬបរាជ័យតែជាមួយថ្នាក់ទី ១០០ ដែលបានបញ្ចប់ ។

សិក្សានិងពេលវេលាថ្នាក់ (50 នាទីម៉ោង) - វគ្គនីមួយ គឺ 6 ម៉ោង សិក្សា រាល់សប្តាហ៍ និង 3 ម៉ោងជាមួយគ្រូឬក្រុមពិភាក្សា ។ ប្រសិនបើមិនមាន គ្រូឬក្រុមពិភាក្សា សម្រាប់វគ្គសិក្សាទេការសិក្សារយៈពេល ៦ ម៉ោងក្លាយជា ៩ ម៉ោង។ វគ្គសិក្សានីមួយៗគួរចំណាយពេល សរុប ១៤០ ម៉ោង ។ សិក្សា ៦ ម៉ោងនិងម៉ោងរៀន ៣ ម៉ោង ។ សៀវភៅបឋមរបស់អ្នកគឺព្រះគម្ពីរ។ សេចក្តី ណែនាំមាននៅក្នុងសម្ភារៈ។ សម្គាល់:ប្រសិនបើគ្រូគង្វាលគ្មានការបណ្តុះបណ្តាលគាត់អាចធ្វើការតាមរយៈសំភារៈដែលស្ថិតក្រោមការឃ្នាំមើលរបស់បុរស ២ ទៅ ៣ នាក់ដែលបន្ទាប់មកអាចចុះហត្ថលេខាលើវិញ្ញាបនប័ត្រវិសញ្ញាប័ត្រ

(វិសញ្ញាប័ត្រនៅប្រទេសដែលអនុញ្ញាតអោយ) ប្រសិនបើអ្នកជាមហាវិទ្យាល័យ ហើយប្រើសំភារៈទាំងនេះពួកគេស្មើនឹង ៣ ម៉ោងក្នុងមួយម៉ោង ប្រសិនបើអ្នកប្រើគំរូអាមេរិច (៣ ម៉ោងមានន័យថា ១៤០ ម៉ោងនៃ ការសិក្សាសរុបដែលរាប់បញ្ចូលទាំង ម៉ោងរៀន) ។ សម្រាប់និស្សិតពេញម៉ោង ៥ វគ្គសិក្សា ពី ១៣-១៥ សប្តាហ៍ (វគ្គសិក្សា ១ គឺក្រសួង) បញ្ចប់ ១ ផ្នែកនៃ រដ្ឋសិក្សា ។ វគ្គសិក្សា ចំនួន ១០ បាន បញ្ចប់ហើយ ។ កាលបរិច្ឆេទសម្រាប់ការសិក្សាត្រូវបានកំណត់ស្របតាមតម្រូវការនៃវប្បធម៌និងប្រទេសរបស់អ្នក។ អ្នកខ្លះធ្វើតាម ប្រតិទិនសាលារៀន ក្នុងតំបន់ ។ ចងចាំថាអ្នកជាម្ចាស់ និងបើក មជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាព្រះគម្ពីរ។

ដើម្បី បាន បុគ្គលភ័ក្តិវិធី - ព្រះយេស៊ូវបានចាប់ផ្តើមនិងបញ្ចប់ជាមួយនឹងការដូចគ្នានេះ 12 សិស្ស។ ចន្លោះក្នុងការបំពេញនូវអ្វីដែលគាត់បានចាប់ផ្តើមហើយដូច្នោះដំណើរការបន្ទាប់បន្សំមិនចង់យកគាត់ទៅប៉ុន្តែក្រោយមកបាននិយាយថាគាត់បានក្លាយជាមនុស្សដែលមានប្រយោជន៍។ ជ្រើសរើសអ្នកដែលនឹងបំពេញនូវអ្វីដែលពួកគេចាប់ផ្តើម។ មុខទំនិញពីរផ្សេងទៀត៖ ១. និស្សិតក្រៅម៉ោងដែលទទួលយកវគ្គសិក្សា ១ ឬច្រើនជាងនេះគួរតែរក្សាទុកទៅក្នុងកាលវិភាគធម្មតា។ 2. ប្រសិនបើអ្នកមានអ្នកអានក្រីក្រពិចារណាកម្មវិធីចំហៀងដែលអនុញ្ញាតឱ្យមានកាលវិភាគ ១២ ខែជំនួសឱ្យកាលវិភាគ ៩ ខែ។ តែងតែសំរាក ១ សប្តាហ៍នៅពាក់កណ្តាលពាក្យសិក្សា។

ដល់និស្សិត - ៥០ នាទីគឺជាម៉ោងសិក្សា។ ធ្វើលំហាត់ប្រាណខ្លះនៅពេលអ្នកអាចនិងជីកទឹកឱ្យបានច្រើនដើម្បីជួយអ្នកគិត។ ប្រសិនបើអ្នកចង់។ ៣ ម៉ោងមុននិង ៣ ម៉ោងក្រោយមក។ ថ្នាក់ខ្លះចំណាយពេលច្រើនហើយខ្លះទៀតចំណាយតិច។ រួមគ្នាពួកគេគួរតែថ្លឹងថ្លែងពេលវេលារបស់អ្នក។ ខំប្រឹងធ្វើការហើយធ្វើបានល្អសំរាប់អ្នកកំពុងបំរើព្រះអម្ចាស់! ម៉ោងធ្វើការរបស់ក្រសួងអាចផ្សព្វផ្សាយបានឬចប់ក្នុងរយៈពេលមួយថ្ងៃ។ ទាំងអស់គឺអាស្រ័យលើញាតិ របស់ក្រសួង ។ ការសម្អាតរៀបចំបង្រៀនក្មេងៗឬ ការសិក្សា ព្រះគម្ពីរ ធ្វើបន្ទាល់ជួយគ្រួសារឬក្រសួងផ្សេងទៀតនៅក្នុងទីក្រុងរបស់អ្នក។ អ្នកត្រូវតែទទួលបានការអនុញ្ញាតពីអ្នកដែលកំពុងដំណើរការកម្មវិធី (ពួកគេក៏អាចមានអ្វីមួយសម្រាប់អ្នកដែរ) ។ ថ្នាក់គឺ 12 - 15 សប្តាហ៍។

ដើម្បីបង្រៀន - ក្នុងករណីខ្លះអាចមានច្រើនពេកសម្រាប់និស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សាក្នុងសប្តាហ៍របស់គាត់។ អ្នកត្រូវតែធ្វើការកែតម្រូវនៅពេលចាំបាច់ប៉ុន្តែក៏ត្រូវតែរក្សាគុណភាពផងដែរ។

ឆ្នាំទី ១ សញ្ញាប័ត្រក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីរ វគ្គ ១ (១៥ សប្តាហ៍)

គម្ពីរសញ្ញាចាស់ព្រះគម្ពីរភាគពូកែភាគ ១ ចាស់ ពូកែគម្ពីរសញ្ញាព្រះគម្ពីរផ្នែកទី 1 គោលលទ្ធិគ្រឹះ (ការបង្រៀន) ការប្រឹក្សានិងភាពជាសិស្សស ក្រសួងទី ១ (៦-៩ ម៉ោង រៀងរាល់សប្តាហ៍)

វគ្គ ២ (១៥ សប្តាហ៍)

គម្ពីរសញ្ញាចាស់ព្រះគម្ពីរពូកែផ្នែកទី ២ ចាស់ ពូកែគម្ពីរសញ្ញាថ្មីព្រះគម្ពីរផ្នែកទី 2 ចរិក លក្ខណៈនិងផែនការអស់កល្បរបស់ ព្រះជាម្ចាស់ ដំណឹងល្អរបស់ យ៉ូហាន ១, ២, ៣ យ៉ូហាន ក្រសួងទី ២ (៦-៩ ម៉ោង រាល់សប្តាហ៍)

អ្នក ar 2 ស្មើនឹង សញ្ញាប័ត្រវង ផ្នែកទី ៣ (១៥ សប្តាហ៍)

លូកា (ឬ ផ្សេងទៀត) រ៉ូម (ឬផ្សេងទៀត) ហេព្រើរនិងភីលេម៉ូន អេភេសូរភីលីពនិងកូលុស ក្រសួងទី ៣ (៦-៩ ម៉ោងក្នុងមួយ សប្តាហ៍)

ផ្នែកទី ៤ (១៥ សប្តាហ៍)

សកម្មភាព ១ កូរិនថូសទី ២ ធីម៉ូថេទី ១ ធីម៉ូថេទី ២ ទីតុស គោលការណ៍របស់ ក្រសួង មីនមី ៤ (៦-៩ ម៉ោងក្នុងមួយ សប្តាហ៍)

ការចាត់តាំងនិង វិធីសិក្សា វគ្គ គម្ពីរសញ្ញាថ្មី នីមួយៗ ៖ ព្រះគម្ពីរជាសៀវភៅរបស់អ្នក

វគ្គសិក្សានីមួយៗ អ្នក នឹងត្រូវបាន ណែនាំយ៉ាងរហ័សពី ជំពូក ១ ដល់ ២ ក្នុងមួយសប្តាហ៍។ សូមអាន សេក ៥ ដង (និង ១០ ដង បើអាច) និងឆ្លើយសំណួរ ៖ តើអ្នកណា? (១ នាក់ឬច្រើនជាង នេះឬស ឬស្រី) តើមានអ្វី? (កំពុងកើតឡើង) , នៅពេលណា? (អតីតកាលបច្ចុប្បន្នអនាគត) តើនៅទីណា? ហេតុអ្វី? ដោយរបៀបណា? រាយពាក្យបញ្ហាណាមួយឬសំណួរណាមួយ, អ្វីដែលត្រូវធ្វើឬមិនធ្វើ , និងអ្នកដែលពួកគេកំពុងនិយាយទៅ។ ត្រូវប្រាកដថាអ្នកយល់ពាក្យនីមួយៗ។ ជាចុងក្រោយ នៅក្នុងពាក្យផ្ទាល់របស់អ្នកសរសេរ ពិធីមួយ ខ្លី ក្រដាសលើអ្វីដែលគេហាត់ chapter (s) បានបង្រៀន (e s បាន) ។ ដាក់នៅក្នុងក្រដាសរបស់អ្នក ។ (ជំពូកខ្លះដែលណាស់ហើយដូច្នោះកិច្ចការ ខ្លះអាច ត្រូវបានខ្លី (ប្រសិនបើត្រូវបានយល់ព្រម) ប្រសិនបើពួកគេមិនអាច បញ្ចប់ទាន់ពេលដោយ សិស្ស ល្អ ។) បញ្ជូន ការងារដែលបាន បញ្ចប់ របស់អ្នក រាល់សប្តាហ៍។

វគ្គសិក្សាសញ្ញាទី

- ម៉ាថាយ** (២ ជំពូករៀងរាល់សប្តាហ៍)
- សម្គាល់** (១ ជំពូកប្រចាំសប្តាហ៍ ១៥-១៦ ជាមួយគ្នា)
- លូកា** (២ ជំពូករៀងរាល់សប្តាហ៍)
- ចន, ១, ២, ៣ យ៉ូហាន** (២ ជំពូកក្នុងមួយសប្តាហ៍)
- សកម្មភាព** (២ ជំពូកក្នុងមួយសប្តាហ៍)
- រ៉ូម៉ាំង** (១ ជំពូក ១ ១៥-១៦ ជាមួយគ្នា)
- ១ កូរិនថូសទី ២** (២ ជំពូករៀងរាល់សប្តាហ៍)
- កាឡាទី ១ ថែស្សាឡូនីចទី ២** (១ ជំពូក)
- អេភេសូភីលីព កូឡូស** (1 ក្រុមហ៊ុន Ch AP)
- ជីម៉ូថេទី ១ ជីម៉ូថេទី ២ ទីតុស** (១ ជំពូក)
- ហេព្រើរ , ភីលេម៉ូន** (1 ជំពូក រាល់ សប្តាហ៍)
- យ៉ាកុប ១ ពេត្រុស ២ យូដាស** (១ សប្តាហ៍ ជំពូក)
- វិវរណៈ** (២ ជំពូករៀងរាល់សប្តាហ៍)

ក្រសួងប្រចាំសប្តាហ៍

ក្រសួង ១, ២, ៣, ៤ (ឬ ច្រើនជាងនេះ) - នេះមានរយៈពេល ៦-៩ ម៉ោង ក្នុងមួយ សប្តាហ៍ ក្នុងការបម្រើការបង្រៀនឬការបម្រើ។

ថ្មី និងចាស់ គម្ពីរសញ្ញាព្រះគម្ពីរពូកែ 1, 2

នៅក្នុងវគ្គសិក្សាព្រះគម្ពីរពូកែអ្នកនឹងអានតាមរយៈគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ១២ ដងនិងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ៦ ដង។ នេះនឹងជួយអ្នកឱ្យស្គាល់ផ្លូវក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ការរៀនសូត្រដោយការអានអ្វីមួយច្រើនដងត្រូវបានប្រើជាយូរមកហើយសម្រាប់ការណែនាំ។ បន្តដំណើរទៅមុខហើយកុំឈប់រស់នៅលើផ្លូវឆ្លងកាត់។ គ្រាន់តែអានទៅ! អំណាននីមួយៗនឹងត្រូវ បញ្ចប់ ជារៀងរាល់ថ្ងៃរយៈពេល ៦ ថ្ងៃក្នុង មួយ សប្តាហ៍ហើយចំណាយពេលប្រហែល ១ ម៉ោងកន្លះដើម្បីបញ្ចប់ប្រសិនបើអ្នកជាអ្នកអានល្អ។ ដូច្នោះកុំអានយឺត ៗ ។ រាល់សប្តាហ៍អ្នកនឹងចុះហត្ថលេខាលើក្រដាសបំពេញការអាន។ ថ្នាក់គឺជាការបញ្ចប់នៃការអាន ទាំងអស់ ។ *សម្គាល់:សំរាប់អ្នកដែលគ្មានគម្ពីរសញ្ញាចាស់ប្រើ វគ្គសិក្សាគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ២ វគ្គ ។*

គម្ពីរសញ្ញាចាស់ព្រះគម្ពីរពូកែ ១

- សប្តាហ៍ទី ១ ២ យ៉ូហាន ១-១២
- សប្តាហ៍ទី ៣, ៤ យ៉ូហាន ១៣-២១, ១, ២, ៣ យ៉ូហាន ១ ពេត្រុស
- សប្តាហ៍ទី ៥, ៦ ២ ពេត្រុស, កាឡាទី, យ៉ាកុប,
- ១ ថែស្សាឡូនីចទី ២ លូកា ១
- សប្តាហ៍ទី ៧ ៨ លូកា ២-១១
- សប្តាហ៍ទី ៩ ១០ លូកា ១២-២៤
- សប្តាហ៍ទី ១១ ១២ សកម្មភាព ១-១៤
- សប្តាហ៍ទី ១៣ ១៤ កិច្ចការ ១៥ -២៨
- សប្តាហ៍ទី ១៥ ម៉ាកុស ១-១៣

គម្ពីរសញ្ញាចាស់ព្រះគម្ពីរពូកែ ២

- សប្តាហ៍ទី ១ ម៉ាកុស ១-១៣
- សប្តាហ៍ទី ២ ៣ ម៉ាកុស ១៤-១៦, កូរិនថូសទី ១ ១-១៦
- សប្តាហ៍ទី ៤ ទី ៥ កូរិនថូសទី ១ ជីម៉ូថេទីតុស
- សប្តាហ៍ទី ៦, រ៉ូម ៧, អេភេសូរ
- សប្តាហ៍ទី ៨ ៩ ហេព្រើរភីលីព
- កូលុស ភីលេម៉ូន
- សប្តាហ៍ទី ១០ ១១ ម៉ាថាយ ១-១៥
- សប្តាហ៍ទី ១២ ១៣ ម៉ាថាយ ១៦-២៨
- សប្តាហ៍ទី ១៤ ១៥ យូដាសវិវរណៈ

គម្ពីរសញ្ញាចាស់ព្រះគម្ពីរពូកែ ១

- សប្តាហ៍ទី ១ លោកុប្បត្តិ ១-២៩

- ការងារ សប្តាហ៍ទី ២
- សប្តាហ៍ទី ៣ លោកុប្បត្តិ ៣០ - និក្ខមនំ ៤
- សប្តាហ៍ទី ៤ និក្ខមនំ ៥-២៩
- សប្តាហ៍ទី ៥ និក្ខមនំ ៣០ - លេវីវិន័យ ១៣
- សប្តាហ៍ទី ៦ លេវីវិន័យ ១៤ - លេខ ៦
- សប្តាហ៍ទី ៧ លេខ ៧-២៦
- សប្តាហ៍ទី ៨ លេខ ២៧ - ចោទិយកថា ១៣
- សប្តាហ៍ទី ៩ ចោទិយកថា ១៤ - យ៉ូស្វេ ៧
- សប្តាហ៍ទី ១០ យ៉ូស្វេ ៨ - ចៅក្រម ៨
- សប្តាហ៍ទី ១១ ចៅក្រម ៩ - នាងរស់ - សាំយូអែលទី ១ ៨
- សប្តាហ៍ទី ១២ ខ្ញុំសាំយូអែល ៩ - សាំយូអែលទី ២ ២
- សប្តាហ៍ ទី ១៣ II សាំយូអែល ៣ - សាំយូអែលទី ២ ២៤
- សប្តាហ៍ទី ១៤ ទំនុកទី ១-៧០
- សប្តាហ៍ទី ១៥ ទំនុកតម្កើង ៧១-១២៦

គម្ពីរសញ្ញាចាស់ព្រះគម្ពីរពូកែ ២

- សប្តាហ៍ទី ១ ទំនុកតម្កើង ១២៧-១៥០ សុភាសិត ១-២៤
ចម្រៀងសាឡាម៉ូន
- សប្តាហ៍ទី ២ សុភាសិត ២៥-៣១, សាស្តា,
ពង្សាវតារក្សត្រទី ១ ១-១០
- សប្តាហ៍ទី ៣ ១ ពង្សាវតារក្សត្រ ១១ - ២ ពង្សាវតារក្សត្រ ៩
- សប្តាហ៍ទី ៤ ២ ពង្សាវតារក្សត្រ ១០ - ១ រចាក្សត្រ ៧
- សប្តាហ៍ទី ៥ ១ រចាក្សត្រ ៨ - ២ រចាក្សត្រ ៨
- សប្តាហ៍ទី ៦ ២ រចាក្សត្រ ៩-៣៦
- សប្តាហ៍ទី ៧ អូបាខាយ៉ូអែលយ៉ូណាសហូសេ
អេម៉ុសអេសាយ ១-១២
- សប្តាហ៍ទី ៨ អេសាយ ១៣-៤៦
- សប្តាហ៍ទី ៩ អេសាយ ៤៧-៦៦ ណាហ៊ុម
សេផានា, យេរេមា ១-១៩
- សប្តាហ៍ ១០ យេរេមា ១០-៣៥
- សប្តាហ៍ទី ១១ យេរេមា ៣៦-៥២,
ហាបាកុក, បរិទេវ
- សប្តាហ៍ទី ១២ អេសេគាល ១-២៨
- សប្តាហ៍ទី ១៣ អេសេគាល ២៩-៤៨ ដានីយ៉ែល ១-៤
- សប្តាហ៍ទី ១៤ ដានីយ៉ែល ៥-១២ អ៊ីសរ៉ា
ហាកហ្គែអេសេដេរ ១-៦

សប្តាហ៍ទី ១៥ អេសេដេរ ៧-១០, សាការី
នេហេមាប្រទេសម៉ាឡាគី

គោលលទ្ធិនិងការបកប្រែភាសា

ដាក់ស្នើឯកសារប្រចាំសប្តាហ៍សង្ខេបអំពីអ្នកណា, អ្វី, ពេលណា, កន្លែងណា, ហេតុអ្វីនិងហេតុអ្វី។ អ្នកនឹង សិក្សាពាក្យជាច្រើនហើយរៀនថាវិធី ដែលពាក្យមួយត្រូវបានប្រើ នឹងកំណត់អត្ថន័យ របស់វា។

សប្តាហ៍ទី ១ តើព្រះគម្ពីរមកពីណា?

ទន្ទេញរួម ៣: ១-២, ទំនុកដំកើង ១៤៧: ១៩-២០, ហេព្រើរ ១: ១-២ ។ **ផ្នែកទី ១** - បទគម្ពីរដ្ឋប្ប

សាសនាចក្រដំបូងបានកំណត់ថាប្រសិនបើអ្នកមិនអាចភ្ជាប់ឯកសារដោយផ្ទាល់ទៅនឹងសារកម្មយក្នុងចំណោមសាវ័ក ១២ នាក់ដំបូង (សាក្សីនិងគ្រឹះរបស់សាសនាចក្រ) វាមិនមែនជាបទគម្ពីរទេ។ សូមអាន ៣ ដងចោទិយកថា ១៨: ១៥-២២ (១៨ គាត់នឹងក្លាយជាជនជាតិយូដា) តើវាជូនឱ្យប៉ុណ្ណាបើព្យាករីខុសនៅក្នុងខ ២០, ២២។ ពួកហោរាបានប្រាប់វិវរណៈពីព្រះ។ មិនដែលស្មានឬស្មាន។ បើគាត់ធ្វើខុសគាត់ជាហោរាក្លែងក្លាយរហូតដល់ថ្ងៃគាត់ស្លាប់។ សូមអានអេភេសូរ ៣: ១-៥ (ភាសាក្រិកគឺព្យញ្ជនៈ«ពួកសាវ័កដែលជាហោរា») ។ កិច្ចការ ១: ៨, ១៥-២៦ តើអ្វីដែលត្រូវជំនួសយូដាសាវ័កនិងជាសាក្សីអំពីការរស់ឡើងវិញនិងការបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូ? និងយ៉ូហាន ១៥:២៧, ពេត្រុសទី ២ ១:១៦, កូរិនថូសទី ១ ៩: ១, ១៤: ៣៧-៣៨ (ចំណាំថាពួកសាវ័កអាចបញ្ជាព្រះវិហារ) ។ តើកូរិនថូសទី ២ ១២: ១១-១២

មានអ្វីខ្លះ? តើសាវ័កប៉ុន្មាននាក់ជាជនជាតិយូដា? **ផ្នែកទី ២** - បទគម្ពីរជាដង្ហើមរបស់ព្រះ

បទគម្ពីរដកដង្ហើមព្រះនិយាយថាជម្ងឺថេទី ២ ៣:១៦ ។ សូមអានលោកុប្បត្តិ ២: ៤-៧ ។ តើមានអ្វីកើតឡើងនៅពេលព្រះដកដង្ហើមចូលមនុស្សឬក្នុងបទគម្ពីរ? សូមអាន ២ ដងពេត្រុសទី ១ ១: ១៦-២១, យ៉ូហាន ១៥: ២៦-១៦: ១៥ (ចំណាំ ១៣), កូរិនថូសទី ១ ២: ១-១៣ ។ ខ ១៣ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទទួលយកអ្វីដែលគាត់បាន,, ប្រើគំនិតនិងពាក្យរបស់ពួកសាវ័កហើយបង្រៀនយើង។ សាសនាចក្រតាំងពីដំបូងបានប្រើការសរសេររបស់ពួកព្យាករី (ពួកសាវ័កក៏ជាហោរា) ជាប្រភពនៃសេចក្តីពិតសម្រាប់សាសនាចក្រ។ សូមអានអេភេសូរ ២: ១៩-២២ យើងមិនដែលបន្ថែមគ្រឹះឡើយ។

សប្តាហ៍ទី ២ យុត្តិធម៌, ចៅក្រម

មនុស្សជាច្រើនច្រឡំនឹងការសង្គ្រោះ (ទាំងមូល)

ជាមួយនឹងយុត្តិកម្មដែលកើតឡើងនៅចំពោះមុខចៅក្រម

(ត្រឹមត្រូវនិងខុសមានទោសឬគ្មានទោសព្រៃ)

។ រាល់ខ្លាំងអស់ដែលមានគ្រប់ទម្រង់នៃពាក្យក្រិកសម្រាប់ការរាប់ជាសុចរិតគឺនៅទីនេះ: (ឬសត្រូវបានប្រកាស: ឌីក)

។ អ្នកប្រហែលជាត្រូវអានបរិបទបន្តិចបន្តួចនៅពេលខ្លះដើម្បីមើលពីរបៀបដែលវាត្រូវបានប្រើ។ សម្គាល់: ៥, ៥, ៥ មានន័យថាពាក្យកើតឡើង ៣ ដងក្នុងខ។ សរសេរវិធីដែលវាត្រូវបានបកប្រែហើយបង្កើតនិយមន័យផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកសម្រាប់អត្ថន័យ។ **សុចរិតយុត្តិធម៌: ម៉ាថាយ** ១:១៩, ៣:១៥, ៥: ៦, ១០, ២០, ៤៥, ៤៥, ៦:៣៣, ៩, ១០, ៤១, ១១:១៩, ១២:៣៧, ១៣:១៧, ៤៣, 49, 20: 4, 7, 13, 21:32, 23:28, 29, 35, 25:37 **ម៉ាកុស** 2:17, 6:20 **លូកា** 1: 6, 6, 17, 75, 2:25, 5 : ៣២, ៧:២៩, ៣៥, ១០:១៩ , ២៩, ១២:១៤, ៥៧, ១៣:២៧, ១៤:១៤, ១៥: ៧, ១៦: ៨, ៩, ១០, ១១, ១៥, ១៨: ៦, ៩ , ១១, ១៤, ២០, ២០:២០, ២៣: ៤១, ៤៧, ៥០ **យ៉ូហាន** ៥:៣០, ៧:១៨, ២៤, ១៦: ៨, ១០, ១៧:២៥ **កិច្ចការ** ១:១៨, ៣:១៤, ៤:១៩, ៧ : ២៤, ២៦, ២៧, ២៧, ៣៥, ៥២, ៨:២៣, ១០:២២, ៣៥, ១៣:១០, ៣៩, ៣៩, ១៧, ៣១, ១៨, ២២, ១៤, ២២, ២៤, ១៥, ២០ , ២៥, ២៥, ១០, ១១, ១៥, ២៨: ៤ **រ៉ូម** ១:១៦, ១៧, ១៨, ១៨, ២៩, ៣២, ២: ៨, ១៣, ១៣, ២៦, ៣: ៤, ៥, ៥, ៥, ១០ , ២០, ២១, ២២, ២៤, ២៥, ២៦, ២៦, ២៦, ២៨, ៣០, ៤: ២, ៣, ៥, ៥, ៦, ៩, ១១, ១១, ១៣, ២២, ២២, ២៥, ៥: ១, ៧ , ៩, ១៦, ១៧, ១៨, ១៨, ១៩, ២១, ៦: ១, ៧, ៩, ១៣, ១៣, ១៤, ១៦, ១៨, ១៩, ២០, ៧, ១២, ៨: ៤, ១០, ៣០, ៣០ , ៣៣, ៩: ១, ១០, ២៨, ៣០, ៣០, ៣០, ៣១, ៣១, ១០: ៣, ៣, ៣, ៤, ៥, ៦, ១០, ១៤, ១៧, **កូរិនថូសទី ១** ១:៣០, ៤: ៤ , ៦: ៧, ៨, ១១, ១៣: ៦, ១៥:៣៤ **២ កូរិនថូស** ៣: ៩, ៥:២១, ៦: ៧, ១៤, ៧: ២, ១២, ១២, ៩: ៩, ១០, ១១ ៖ ១៥, ១២:១៣ **កាឡាទី** ២:១៦, ១៦, ១៦, ១៧, ២១, ២១, ៣: ៦, ៦, ៨, ១១, ១១, ២១, ២១, ២៤, ៤:១២, ៥: ៤, ៥, ៥ **អេភេសូរ** ៤:២៤, ៥: ៩, ៦: ១, ១៤ **គីលីព** ១: ៧, ១១,៣: ៦, ៩, ៩, ៤: ៨ **កូលុស** ៣:២៥, ២៥, ៤: ១, **២ ថៃស្សាឡូនី** ១: ៥, ៦ , ៩, ២, ១០, ១០, ១២, **ធីម៉ូថេទី ១** ១: ៩, ៣:១៦, ៦:១១, **ធីម៉ូថេទី ២** ២:១៩, ២២, ៣:១៦, ៤: ៨, **ទីកុស** ១: ៨, ២:១២, ៣: ៥, ៧ **ភីលេម៉ូន** ១៨ **ហេព្រើរ** ១: ៩, ៥:១៣, ៦:១០, ៧: ២, ៨:១២, ១០:៣៨, ១១: ៤, ៧, ៣៣, ១២:១១, ២៣, **យ៉ាកុប** ១: ២០, ២:២១, ២៣, ២៤, ២៥, ៣: ៦, ១៨, ៥: ៦, ១៦, **ពេត្រុសទី ១** ២:២៣, ២៤, ៣:១២, ១៤, ១៨, ១៨, ៤:១៨, **២ ពេត្រុស** ១: ១, ១៣, ២: ៥, ៧, ៨, ៨, ៨, ៩, ១៣, ១៥, ១៩, ២១, ៣:១៣, **១ យ៉ូហាន** ១: ៩, ៩, ២: ១, ២៩, ២៩, ៣: ៧, ៧, ១០, ១២, ៥:១៧ **យូដាស** ៧, **វិវរណ:** ២:១១, ៦: ៦, ៧: ២, ៣, ៩: ៤, ១០, ១៩, ១១: ៥, ៥, ១៥: ៣, ៤, ១៦: ៥, ៧ , ១៨: ១, ១៩: ២, ៨, ១១, ២២:១១, ១១, ១១ សូមអានរ៉ូម ៥ ដងនិងពន្យល់អំពីយុត្តិកម្ម។

សប្តាហ៍ទី ៣ បានរក្សាទុកមិនត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតទេ

ទន្ទេញចាំសកម្មភាព ៤:១២

។ ខាងក្រោមនេះគឺជាខនីមួយៗដែលមានគ្រប់ទម្រង់នៃពាក្យសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ។ សរសេរគ្រប់វិធីផ្សេងគ្នាពាក្យសម្រាប់ការសង្គ្រោះត្រូវបានបកប្រែហើយសរសេរនិយមន័យរបស់អ្នក។ ពាក្យក្រិកត្រូវបានប្រកាសថា: សូដាហ្ស។

ផ្នែកទី ១

កើឈ្មោះអ្វីត្រូវបានដាក់ឈ្មោះទៅនឹងព្រះមេស្ស៊ីហើយហេតុអ្វីម៉ាថាយ ១:២១ ។ គម្ពីរម៉ាថាយផ្សេងទៀតបង្ហាញថាទ្រង់សង្គ្រោះមនុស្សរបស់ទ្រង់។ មិនគ្រាន់តែប្រាប់គេឬអោយគេចូលក្នុងឋានសួគ៌ទេ! **ម៉ាថាយ** ១:២១, ៨:២៥, ៩:២១, ២២, ២២, ១០:២២, ១៤:៣០, ១៦:២៥, ១៨:១១, ១៩:២៥, ២៤:១៣, ២២, ២៧:៤០, ៤២, ២៧ : ៤០, ៤២, ៤៩. **ម៉ាកុស** ៣: ៤, ៥:២៣, ២៨, ៣៤, ៦:៥៦, ៨:៣៥, ៣៥, ១០:២៦, ៥២, ១៣, ១៣, ២០, ១៥ : ៣០, ៣១, ១៦: ១៦ ។ **លូកា** ១:៤៧, ៦៩, ៧១, ៧៧, ២:១១, ៣០, ៣: ៦, ៦: ៩, ៧:៥០, ៨:១២, ៣៦, ៤៨, ៥០, ៩:២៤, ២៤, ៥៦, ១៣:២៣ ១៧:១៩, ៣៣, ១៨:២៦, ៤២, ១៩: ៩, ១០, ២៣ : ៣៥, ៣៧, ៣៩. **យ៉ូហាន** ៣:១៧, ៤:២២, ៤២, ៥:៣៤, ១០: ៩, ១១:១២, ១២:២៧, ៤៧ **សកម្មភាព** ២:២១, ៤០, ៤៧, ៤: ៩, ១២, ៤:១២, ៥:៣១, ៧:២៥, ១១:១៤, ១៣:២៣, ២៦, ៤៧, ១៤: ៩, ១៥: ១, ១១, ១៦, ១៧, ៣០, ៣១, ២៧:២០, ៣១, ៣៤, ២៨:២៨ ។ **រ៉ូម** ១:១៦, ៥: ៩, ១០, ៨:២៤, ៩:២៧, ១០: ១, ៩, ១០, ១៣, ១១, ១១, ១៤, ២៦, ១៣:១១ ។ **កូរិនថូសទី ១** ១:១៨, ២១, ៣:១៥, ៥: ៥, ៧:១៦, ១៦, ៩:២២, ១០:៣៣, ១៥: ២ ។ **កូរិនថូសទី ២** ១: ៦, ៦, ២:១៥, ៦: ២, ២, ៧:១០ ។ **អេភេសូរ** ១:១៣, ២: ៥, ៨, ៥:២៣, ៦:១៧ ។ **គីលីព** ១:១៩, ២៨, ២:១២, ៣:២០ ។ **ថៃស្សាឡូនីចទី ១** ២:១៦, ៥: ៨, ៩ **ថៃស្សាឡូនីចទី ២** ២:១០, ១៣ **ធីម៉ូថេទី ១** ១: ១, ១៥, ២: ៣, ៤, ១៥, ៤:១០, ១៦ **ធីម៉ូថេទី ២** ១: ៩, ១០, ២:១០, ៣:១៥, ៤:១៨ **ទីកុស** ១: ៣, ៤, ២:១០, ១១, ១៣, ៣: ៤, ៥, ៦ **ហេព្រើរ** ១: ៤, ២: ៣, ១០, ៥: ៧, ៩, ៦: ៩, ៧:២៥, ៩: ២៨, ១១: ៧ ។ **យ៉ាកុប** ១:២១, ២:១៤, ៤:១២, ៥:១៥, ២០ **ពេត្រុស ទី ១** ១: ៥, ៩, ១០, ៣:២១, ៤:១៨ ។ **ពេត្រុសទី ២** ១: ១, ១១, ២:២០, ៣: ២, ១៥, ១៨ **យ៉ូហានទី ១** ៤:១៤ ។ **យូដាស** ៣, ៥, ២៣, ២៥ ។ **វិវរណ:** ៧:១០, ១២:១០, ១៩: ១, ២១:២៤ ។

ផ្នែកទី ២

ពាក្យនេះគឺជាពាក្យសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះហើយភ្ជាប់នឹងពាក្យសំរាប់ការគិត “ ការសញ្ជឹងគិតអំពីការសង្គ្រោះ:” ។ **ម៉ាកុស** ៥:១៥, **លូកា** ៨:៣៥ ។ **កិច្ចការ** ២៦:២៥, **រ៉ូម** ១២: ៣, **២ កូរិនថូស** ៥:១៣, **ធីម៉ូថេទី ១** ២: ៩, ១៥, ៣: ២ ។ **ធីម៉ូថេទី ២** ១: ៧ **ទីកុស** ១: ៨, ២: ២, ៤, ៥, ៦, ១២ **ពេត្រុសទី ១** ៤: ៧ ។

ផ្នែកទី ៣

សរសេរនិយមន័យដែលអ្នកបានចូលមកនឹងដោះស្រាយការឆ្គងកាត់បញ្ហា ទាំង ២ នេះ។ សូមអានធីម៉ូថេទី ១ ២: ៨-១៥ ហើយពន្យល់ខ ១៥។

សូមពន្យល់ភីលីព ២:១២
។ ចំណាំថាអ្នកបានធ្វើការចេញអ្នក ។ ការសង្គ្រោះប៉ុន្តែមិនដែលបានរាប់ជា
សុចរិតរបស់អ្នក!

សប្តាហ៍ទី ៤ សន្តិភាពជាមួយព្រះជាម្ចាស់

ទន្ទេញចាំ: កូលុស ២: ៩-
១០ ។ សន្តិភាពនៅក្នុងបទគម្ពីរជាមួយព្រះគឺតែងតែជាពាក្យហេព្រើរដែល
ត្រូវបានប្រកាសថា: shalom ។ វាបកប្រែជាញឹកញាប់: បង់រឹកយប់ត្រ,
បំពេញ, ស្តារ,
ធ្វើឱ្យទាំងមូលឬកំណត់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ កត់ត្រារិធីដែលវាត្រូវបានបកប្រែ
ហើយចេញមកនូវនិយមន័យនៃអ្វីដែលមានក្នុងមួយព្រះមានន័យថា
ដាក់ពាក្យ SHALOM

ទៅក្នុងខនីមួយៗហើយប្រកាសវាពេលអ្នកទៅ។ មានខច្រើនពេកដើម្បីរា
យវាទាំងអស់ដូច្នោះសូមអានទាំងនេះដើម្បីទទួលបាននិយមន័យរបស់អ្នក
។ **លោកុប្បត្តិ** ១៥:១៥, ២៩: ៦, ៦, ៣៧: ៤, ១៤, ១៤, ៤១:១៦, ៤៣:២៧, ២៨,
៤៤: ៤ ។ **និក្ខមន៍** ១៨: ៧, ២១:៣៤, ២៦, ៣៦, ៣៦, ២២: ១, ៣, ៣, ៤, ៧, ១១,
១២, ១៤ **លេវីវិន័យ** ៦: ៥, ២៦: ៦ ។ **ជនគណនា** ២៥:១២ ។ **ចោទិយកថា** ៧:១០,
២៣: ៦, ២១, ៣២:៣៥ ។ **ចៅក្រម** ១១:១៣, ១៨:១៥ **រស់** ២:១២ **សំយូអែលទី**
១ ១៧:១៨, ២២, ២៥: ៥, ៦, ៦, ៣០:២១, **សំយូអែលទី ២** ៣:៣៩, ១៨:២៩,
៣២, ២០: ៩ ។ **ពង្សាវតារក្សត្រទី ១** ២: ៥, ៦: ៧, ៧:៥១, ៨:៦១, ១១: ៤, ១៥: ៣,
១៤ **ពង្សាវតារក្សត្រ ៤:** ៧, ២៦, ២៦, ២៦, ២៦, ៥:២១, ២២, ៩: ១១, ១៧, ២០:
៣ ។ **នេហេមា** ៦:១៥ **រាជាក្សត្រទី ១** ១២:៣៨, ១៨:១០, ២៨: ៩, ២៩: ៩, ១៩ **២**
រប ៥: ១, ៨:១៦ ។ **អែសវ៉ា** ៥:១៦, ៩:១២ **អែសធើរ** ២:១១ ។ **ការងារ** ៩: ៤
។ **ទំនុកដំកើង** ២៩:១១, ៣១:២៣, ៣៤:១៤, ៥០:១៤, ៥៦:១២, ៦១: ៨,
៦២:១២, ៦៦:១៣, ៦៩:២២, ៧៣: ៣, ៧៦:១១, ៩១: ៨, ១១៩ : ១៦៥
។ **សភាសិត** ៦:៣១, ៧: ៤, ១១: ១, ១៣:២១, ១៦: ៧, ២២:២៧, ២៥:២២
។ **សាស្តា** 5: 4, 4 **បទចម្រៀង ចម្រៀង** 8:10, **អេសាយ** 9: 6, 7, 19:21, 26: 3, 12,
34: 8, 42:19, 53: 5, 54:10, 57:21 , ៦០:២០, ៦៥: ៦ ។ **យេរេមា** ១៣:១៩
(ទាំងមូលឬពេញលេញ) ១៨:២០, ២៨: ៩, ២៩: ៧, ៧, ១១, ៥១:២៤
។ **យ៉ូអែល** ២:២៥ ។ **មីកា** ៣ **ណាហ៊ុម** ១:១៥ ។ ជាង ៨០
ដង វា ត្រូវបានបកប្រែថា “ ដង្ហាយសន្តិភាព”
ទោះបីជាពាក្យជាដង្ហាយនោះមិនមាននៅក្នុងអក្សរហេប្រិក់ដោយ។ តើនិ
យមន័យអ្វីដែលអ្នកបានបង្កើតឡើង? ការប្រើនិយមន័យរបស់អ្នកពន្យល់
: យ៉ូហាន ១៤:២៧, ១៦:៣៣, រ៉ូម ៥: ១, ៨: ៦, ១៤: ១៧-១៩, ១៥:១៣, ៣៣,
អេភេសូរ ១: ២, ២: ១៤-១៧, ៤: ១- ៣, ៦:១៥, ភីលីព ១: ២, ៤: ៦-៩, កូលុស ១:
២, ២០, ៣:១៥ ។

សប្តាហ៍ទី ៥ តើដំណឹងល្អជាអ្វី

ទន្ទេញចាំកូរិនថូសទី ១ ១៥:២២, រ៉ូម
៥:១២ ។ តើ ពួកលេវីបានយកមួយភាគដប់ដល់មីលដី ហ្សឹកកនៅក្នុងហេព្រ
ើរ ៧: ១-១០

យ៉ាងដូចម្តេច? ឆ្លាដួលកំណើតឱ្យសត្វឆ្កាអ្នកមានបាបដួលកំណើតដល់ម
នុស្សមានបាប។ សូមអានលោកុប្បត្តិ ១ 1-2២ បន្ទាប់មកជំពូក ៣ ចំនួន ៥
ដង។ សរសេរពីរបៀបដែលបាបបានចូល ក្នុង ទៅ នេះ ពិភពលោក។ សូមអ
ានរ៉ូម ៥: ៦-២១ ពន្យល់ ៥ ដងសូមអានកូរិនថូសទី ១ ១៥: ២០-២៨, យេរេមា
១៧: ៩, រ៉ូម ៣: ៩-៣១, ៦:២៣, ៧: ៧-៨: ១ ។ សូមអានយ៉ូហាន ២ ដង ១
យ៉ូហានហើយពន្យល់ពីរបៀបដែលចនបង្រៀនថាអ្នកស្គាល់ឬមិនស្គាល់ព្រះ
។

គេផ្តាងជាមួយព្រះគ្រីស្តឬដោយគ្មានព្រះគ្រីស្ត: សូមអានលូកា ៩:២៣,
១៤:២៧

។ អ៊ី ណាស់មនុស្សម្នាក់ដែលមានការយកលើផ្តាងនិងបានទៅជាមួយនឹង
ព្រះយេស៊ូវទៅផ្តាងឬពួកគេនឹងត្រូវបានគេផ្តាងដោយគ្មានព្រះយេស៊ូវ
(នៅខាងឆ្វេងឬស្តាំរបស់ទ្រង់) ។ កាឡាទី ២:២០, ៥:២៤, ៦:១៤, កូលុស ២:
២០-៣: ៤ ។ មានខគម្ពីរសម្រាប់និមិត្តសញ្ញាទាំងអស់នេះ:
ភ្នំពេញក្រោនបន្តាពីបណ្តាសា។ អ្នកណាដែលព្យួរលើឈើឬដើមឈើនោះអ្នក
នោះត្រូវបណ្តាសាហើយ (មិននៅលើមេឃឬនៅលើផែនដី ទេ។ វិវរណ:
២០:១១)

។ ដៃត្រូវបាន គេមើលឃើញថាជាអ្វីដែលអ្នកធ្វើ។ រិធីនេះ គឺជារបៀបដែលអ្ន
កដើរឬរស់នៅ។ មិនបានដាក់បណ្តាសានូវអ្វីដែលបុរសបានធ្វើឡើយ។ ការវា
យធ្វើបាប (រំពាត់)
ក៏ត្រូវបានបកប្រែដំដីដែលពិពណ៌នាអំពីការឈឺចាប់។ បេះដូងគឺជាប្រភព
នៃអំពើបាបនិងអំពើហិង្សាទាំងអស់។ ភាពងងឹតមានន័យថាបោះបង់ចោ
លដោយព្រះ។ អាក្រាតគឺជាការអាម៉ាស់។ នរក ត្រូវ បានបង្កើតឡើងសម្រា
ប់អារក្សនិងពួកទេវតារបស់វា។

សប្តាហ៍ទី

៦ ពិនិត្យមើលការប្រើប្រាស់ក្រដាសរបស់អ្នក។ ជម្រើសសាកល្បង។

សប្តាហ៍ ៧ ថ្ងៃចុងក្រោយ

ទន្ទេញចាំ ២
ខនៃជម្រើសរបស់អ្នក។ ខាងក្រោមនេះគឺជាអត្ថបទសំខាន់ៗនៅថ្ងៃចុងក្រ
ោយ។ សរសេរការពិពណ៌នាអំពីអ្វីដែលអ្នកឃើញ។ សូមអានសៀវភៅដានី

យ៉ែល, ព្រះរាជាណាចក្រទាំង ៤ របស់គាត់គឺជាបីឡានព័ន្ធក្រិករូម។ ដំពូកទី ៩ គឺជាឆ្នាំ ៧០ នៃ សករាជ (មួយ សប្តាហ៍ ឆ្នាំ) ឬ ៤៩០ ឆ្នាំ។ ថ្ងៃដែលព្រះមេស៊ីនឹងសោយទិវង្គតត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ។ សូមអានម៉ាថាយ ២៤-25២៥, ម៉ាកុស ១៣, លូកា ១៧, ២១, ថៃស្យាឡានីចទី ១ ៥ ថៃស្យាឡានីចទី ២ ធីម៉ូថេ ៣: ១-៩ (នៅក្នុងសាសនាចក្រ) ២ ពេត្រុស ៣ វិរណៈ។ ទៅម្តងទៀតប្រសិនបើអ្នកមានពេល។ ចំណាំបញ្ហាគ្រូក្លែងក្លាយ។

សប្តាហ៍ទី ៨ ព្រលឹង = ជីវិតបំណងប្រាថ្នា

ទន្ទេញចាំអេសេគាល ១៨: ៤
។ ភាសាហេព្រើរត្រូវបានគេប្រកាសថាអិមភីហាសសនិងភាសាក្រិចហ្វិរ។ ព្រលឹងគឺជាជីវិតក្តីសង្ឃឹមនិងក្តីសុបិន្តរបស់មនុស្សម្នាក់។ អាននិងជំនួសការបកប្រែដោយពាក្យព្រលឹង។ កត់ត្រាគ្រប់វិធីដែលពាក្យសម្រាប់ព្រលឹងត្រូវបានបកប្រែនៅក្នុងខ្លឹមសារនេះហើយផ្តល់និយមន័យរបស់អ្នក។ លោកប្យូត្តិ ១:២០, ២១, ៣៤: ៣, ៨, ៣៥, ១៨, លេវីវិន័យ ៥: ១, ២, ៤, ៦: ២, ១៧, ១១, ១៤ (កំហុសគ្មានឈាមហើយគ្មានព្រលឹង) ព្រលឹងនៃមនុស្សស្លាប់ ក្នុង ១៩:២៨, ២១: ១, ១១, ២៦, ១៦, ៣០, ចោទិយកថា ១២:២៣, ១៤:២៦, ២៦, ១៨: ៦, ១៩:២១, ២១:២៤ (តាមសេចក្តីបង្ហាញរបស់ព្រលឹងនាង) សំយូអែលទី ១ ២ : ៣៣, ៣៥ (ចិត្ត) ១៨: ១, ២០:១៧ ។ សំយូអែលទី ២ ៣:២១, ១៧: ៨ រចាក្យត្រទី ១ ២៨: ៩ ។ ការងារ ១០: ១, ១, ១៨: ៤, ៣២: ២ (របៀបរស់នៅ), ៤១:២១ (ដង្ហើម), ទំនុកដំកើង ១០: ៣, ១៣: ២, ១៦:១០, ២៧:១២, ៣៥:១៣, ៤១: ២, ៦៩:១០, ៧៧: ២, ៧៨:១៨, ៨៨: ៣, ១៤, ១០៥: ១៨ (គាត់ = ព្រលឹង), ១០៦: ១៥, ១១៩: ២៨ ។ សុភាសិត ៦:១៦ (ទ្រង់ = ព្រលឹង) ៨:៣៦, ១១:១៧, ១២:១០, ១៤:១០ (វា = ព្រលឹង) ២៣: ២ (ចំណង់អាហារ) ៧ (បេះដូង) ២៨:២៥, ៣១: ៦ (បេះដូង) ចម្រៀងសាឡាម៉ូន ១: ៧, ៣: ១, ២, ៣, ៤ អេសាយ ១:១៤, ៣:២០ (ប្រអប់ព្រលឹង - ទឹកអប់) ៥៣:១០ យេរេមា ២: ២ ៤ (សេចក្តីរីករាយនៃ ព្រលឹង) , ១៥: ១ (ចិត្ត) ៩, ៣១: ២៥, ៣៤:១៦, ៥១:១៤, បរិទេវ ៣:៥១, ២៣, ១៧, ១៨ (ចិត្ត) មីកា ៧: ៣ ។ ហាបាកុក ២: ៥ ។ ម៉ាថាយ ៦:២៥, ២៥, ១០:២៨, ២០:២៨, ២២:៣៧, ២៦:៣៨ ។ ម៉ាកុស ៣: ៤ ៨:៣៥, ៣៥, ៣៦, ៣៧, ១៤:៣៤ ។ លូកា ១:៤៦, ២:៣៥, ៩:៥៦, ១២:១៩, ២២, ២៣, ១៤:២៦ ។ យ៉ូហាន ១០:១១, ១៥, ២៤ (យើង = ព្រលឹងយើង) ២៥, ២៧, ១៣, ៣៧, ៣៨ កិច្ចការ ២:៤១, ៤៣, ៣:២៣, ៤:៣២, ១៤: ២ (គំនិត), ២២, ១៥ : ២៤, ២៦, ២០:១០, ២៤ រ៉ូម ២: ៩, ១៣: ១, ១៦: ៤ ។ កូរិនថូសទី ២ ១២:១៥ (អ្នក = ព្រលឹង) ។ អេភេសូរ ៦: ៦ ។ ភីលីព ១:២៧, ២:៣០ ។ កូល៉ុស ៣:២៣ ។ ថៃស្យាឡានីចទី ១ ២: ៨, ៥:២៣ ។ ហេព្រើរ ៤:១២, ៦: ៩ (ព្រលឹង = ដឹកមនុស្សជិះលើទូក) ១០:៣៨, ១០:៣៩, ១២: ៣ (គិត) ១៣:១៧ ។ ពេត្រុសទី ១ ១: ៩, ២២, ២:១១, ២៥ ២ ពេត្រុស ២: ៨, ១៤ វិរណៈ ៦: ៩

(ព្រលឹងស្ថិតនៅក្នុងឈាម) ១៨:១៤ ។ តើអ្នកកំណត់ពាក្យថា SOUL យ៉ាងដូចម្តេច? យ៉ូហាន ១៥:១៣ តើមនុស្សលះបង់អ្វី? ស្ទើរតែជាពាក្យដែលពិពណ៌នាអំពីបុរសខាងសាច់ឈាម។ ពន្យល់ខគម្ពីរទាំងនេះជាមួយពាក្យស្រដៀងគ្នានោះ៖ អាន ៥ ដង ១ កូរិនថូស ២: ១-៣: ៤ ។ នៅ ២:១៤“ បុរសដែលចេះនិយាយភាសាអង់គ្លេស” គឺជាបញ្ហា។ ពន្យល់ពីមូលហេតុ។ កូរិនថូសទី ១ ១៥:៤៤, ៤៤ អានអាន ៥ ដងយ៉ាកុប ៣: ១៣-១៨ និងពន្យល់ ១៥ និងយូដាស ១៩ ត្រេកត្រអាល = រីករាយ។

សប្តាហ៍ទី ៩ ស្មារតីគំនិតទោះបី ។

អ្នកគិតដោយស្មារតីរបស់អ្នកនៅក្នុងបទគម្ពីរ អ្នក ដកដង្ហើមមានឥរិយាបថហើយវាក៏ប្រែទៅជាត្រជាក់សម្រាកឬ ក្តិន។ ពេលអ្នកអានដាក់ពាក្យថា SPIRIT ទៅក្នុងខគម្ពីរជំនួសឱ្យអ្វីផ្សេងទៀតដើម្បីមើលថាតើវា សម យ៉ាងម៉េច ។ ភាសាហេព្រើរបាននិយាយថា: ruach, ភាសាក្រិកបាន និយាយថា : Pneuma ។ លោកប្យូត្តិ ១: ២, ៣: ៨, ៦: ៣, ៦:១៧, ៧:២២, ៨:២១ (“ មានក្តិនវិញ្ញាណ” ឃ្លាធម្មតានៃភាសាហេព្រើរ) ២៦:៣៥, ២៧:២៧, ២៧, ២៧ (ក្តិន ២៧ , ២៧), ៤១: ៨, ៤៥:២៧ ។ និក្ខមនំ ៥:២១, ៦: ៩, ១៥: ៨, ១៥:១០, ២៩:១៨ (“ វិញ្ញាណនៃការសំរាក” ២៥, ៤១) ។ ជនគណនា ១៤:២៤, ១៦:២២, យ៉ូសេ ២:១១ ។ ចៅក្រម ៨: ៣, ១៦: ៩ (មានក្តិនភ្លើង) ។ សំយូអែលទី ១ ១:១៥, ១៦:១៤, ១៥, ១៦, ២៣ (ធ្វើឱ្យស្រស់ស្រាយឡើងវិញ) ៣០:១២ ។ សំយូអែលទី ២ ២២:១១ ពង្សាវតារក្យត្រទី ១ ១០: ៥, ១៨:៤៥, ២១, ៥, ២២:២៣ ។ រចាក្យត្រទី ១ ៩:២៤ ។ រចាក្យត្រទី ២ ២១:១៦ ។ ការងារ ៧:១១, ១០:១២ ទំនុកដំកើង ១៨:១១, ៣១: ៥, ៣២:២, ៥១:១០, ១៧, ៧៧: ៣, ៦, ៧៨: ៨, ១០៤: ៤, ១៤៣: ៧ ។ សុភាសិត ១១:១៣ (“ អាម៉ែនវិញ្ញាណ”), ១៤:២៩ (“ អ្នកណាដែលមានរន្ធច្រមុះវែង” និង“ ខ្វះស្មារតី”), ១៥: ៤, ១៣, ១៦: ២, ១៩, ៣២, ១៧:២២ (ការធ្លាក់ទឹកចិត្ត), ១៨:១៤, ១៤, ២៥:២៨ ។ សាស្តា ៧: ៨, ៨, ៩ (“ ខ្ញុំ មានស្មារតី វែងឆ្ងាយ ” និង“ ស្មារតីខ្ពស់”) ៨: ៨, ១០: ៤, អេសាយ ១១: ៣, ១៩: ៣, ១៩, ៣, ១៤, ២៥: ៤, ២៩:១០, ២៤, ៣៨:១៦, ៤១:២៩, ៥៤: ៦ (បាក់ទឹកចិត្ត) ៥៨:១១ (ទឹកដីវិញ្ញាណ) ។ យេរេមា ១៣:២៤, ៣១:១២ (ទឹកដីវិញ្ញាណ) ៤៩:៣២, ៣៦, ៥១:១១ ។ បរិទេវ ៤:២០ ។ អេសេគាល ៣:១៤, ១៤ (វិញ្ញាណក្តៅ = កំហឹង) ១១:១៩, ១៣: ៣, ១៨:៣១ ។ ដានីយ៉ែល ៤: ៨, ៩, ៥:១១, ១២, ១៤, ២០, ៧:១៥ ។ ហូសេ ៥: ៤, ៩: ៧ (បុរសនៃវិញ្ញាណ) មីកា ២:១១ ។ ម៉ាថាយ ៥: ៣, ១០: ១, ២០, ២៦:៤១ ។ ម៉ាកុស ២: ៨, ៣:១១, ៨:១២, ៩:១៧, ១៤:៣៨ ។ លូកា ១:៤៧, ៨០ (គំនិត) ២:៤០, ៤:៣៣ (“ វិញ្ញាណនៃអ្នកនិយាយបង្ហាច់បង្ហូច”), ៦:១៨, ៧:២១, ៨: ២, ២៩, ១០:២១, ២៣, ៤៦ ។ យ៉ូហាន ៤:២៣, ២៤, ២៤, ៦:៦៣, ៦៣, ១១:៣៣, ១៣:២១

។ សកម្មភាព ៦:១០, ៧:៥៩, ១១:២៨, ១៦:១៦, ១៧:១៦ (ចិត្ត) ១៨: ៥, ១៨:២៥, ១៩:២១, ២០:២២ (គំនិតត្រូវបានបង្កើតឡើង) ។ រ៉ូម ១: ៤, ៩, ២:២៩, ៧: ៦, ៨: ៦, ៩, ៨:១៥ (គិត, ១៥), ១៦, ១១: ៨, ១២:១១ ។ កូរិនថូសទី ១ ២:១១ (គិតអំពីគំនិត) ១២, ៤:២១, ៥: ៣ (គិត) ៤, ៥, ៦:២០, ៧:៣៤, ១៤:១៥, ១៥ (ការនិយាយប៉ារ៉ាឡែលរបស់សាសន៍យូដា) រឿងដដែលៗ ២ ដង) ១៦, ៣២ (ចងចាំបុរសដែលមិនអាចគ្រប់គ្រងឬគ្រប់គ្រងស្មារតីរបស់ខ្លួនបានល្អនៅក្នុងសុភាសិត) ១៥:៤៥, ១៦:១៨ ។ កូរិនថូសទី ២ ២:១៣ (តូចចិត្ត) ៣: ៦, ៦ (គិត) ៤:១៣, ៧: ១ (គិត) ។ កាឡាទី ៦: ១, ១៨ អេភេសូរ ១: ១៧-១៨ (ប្រាជ្ញាចំណេះដឹងនិងភ្នែកដែលអាចយល់បាន (សូមមើលដោយគំនិតស្មារតី) ៤:២៣ ភីលីព ១:២៧, ៣: ៣ កូលុស ២: ៥ ២ ជីម៉ូថេទី ១ ១: ៧ ហេព្រើរ ១: ៧, ១៤, ៤:១២, ១២:២៣ យ៉ាកុប ២:២៦, ៤: ៥ ពេត្រុសទី ១ ៣: ៤ យ៉ូហានទី ១ ៤: ១, ២, ៣, ៦ ស្មារតីទាក់ទងនឹងជំនឿការគិតការយល់ដឹងអាកប្បកិរិយានិងក្លិនបិដោរ អារម្មណ៍ដែលអ្នកដាក់ពេលអ្នកដទៃស្តាប់អ្នក។ សូមអាន ៥ ដង ១ កូរិនថូស ២: ១-៣: ៤ ហើយប្រៀបធៀបភាពខាងវិញ្ញាណ (ចិត្តគំនិតការគិត) និងសិប្បិរ (ជាធម្មជាតិអារម្មណ៍និងការគិតតែពីប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន) ជាគ្រឹស្តបរិស័ទសូមពន្យល់អេភេសូរ ១: ១៥-២១, ៤: ១៧-២៤ (កត់ចំណាំចិត្តឬវិញ្ញាណនៅ ១៧, ២៣) សូមពន្យល់កូរិនថូសទី ២ ២: ១២-១៧) ពន្យល់ ពីភាព ស្រអាប់នៃជីវិតឬសេចក្តីស្លាប់ ។

សប្តាហ៍ទី ១០ ស្វែងយល់ពីច្បាប់

ទន្ទេញរ៉ូម ៦: ១៤-១៥ ។ អានសៀវភៅកាឡាទីបន្ទាប់មក ៥ ដងកាឡាទី ៣: ១-២៩ និង ៤: ២១-៣១ ហើយពន្យល់ពីច្បាប់។ សូមអានរ៉ូម ២: ១២-១៦, ៣: ១-៣១, ៤: ១-៥ (គាត់ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យមុនច្បាប់) កិច្ចការ ១៥: ១-២៩ ហើយសរសេរសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ពួកគេតាមពាក្យរបស់អ្នក។ សូមអានហេព្រើរ ៨, កូលុស ២: ១១-២៣ ហើយពន្យល់។ តើអ្នកអាចញ្ញាស្រមោលផ្តែប៉ោមបានទេ? ហេតុអ្វីបានជាច្បាប់ហៅថាស្រមោល? សូមអានកិច្ចការ ១០: ១-១១: ១៧ ពេត្រុសកំពុងត្រូវបានបង្រៀនតាមបែបសាសន៍យូដានៃស្រមោលនិងប្រករទេផ្សេងៗ។ តើនិមិត្តសញ្ញាអ្វីខ្លះនៅក្នុង ១០: ១១-១៦? តើសត្វទាំងនេះតំណាងឱ្យអ្វីខ្លះនៅម៉ោង ១១:១៨? នៅក្នុងលេវីនីយឈ្មោះហេប្រីនៃសត្វមិនស្អាតផ្តល់អត្ថន័យ។ សត្វរស្មាប់ដែលមិនស្អាតត្រូវបានគេពិពណ៌នាថាជា Screamer មួយផ្សេងទៀតគឺជា Ripper និងមួយទៀតគឺជាអ្នកបោះ។ ទាំងនេះគឺដូចជាបុរសដែលមិនស្អាតហើយផ

វើដូចគ្នា។ ដូចជាសៀវភៅរូបភាពសម្រាប់កុមារ។ សរសេរការបង្រៀនគម្ពីរសញ្ញាថ្មីអំពីច្បាប់។ នៅក្នុងម៉ាថាយ ៥: ១៧-១៨ តើពាក្យនេះមានន័យយ៉ាងណាហួតដល់? តើព្រះយេស៊ូបានលះបង់យញ្ញបូជារបស់កូនចៀមនិងពពែទេ? នោះជាច្បាប់!

សប្តាហ៍ទី ១១ នៃសិរិល្ល (ហេប្រី:រូងភ្នំក្រិក: ដូស៊ី)

ទន្ទេញចាំ: កូរិនថូសទី ១ ១០:៣១, កូរិនថូសទី ២ ១:២០ (ចំណាំនិយមន័យរបស់ប៉ុល) ។ ពាក្យមានន័យថាធ្ងន់ឬទម្ងន់ហើយប្រែថា:អ្នកមានធ្ងន់ធ្ងរសំខាន់យឺត។ រាយរិធីដែលត្រូវបានបកប្រែបញ្ចូលពាក្យសិរិរឿងរឿង (ធ្ងន់) នៅក្នុងឧទាហរណ៍ដ៏ស្មុគស្មាញបកប្រែហើយបង្កើតនិយមន័យផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ លោកប្យូត្តិ ១៣: ២, ១៨:២០, ៤១:៣១, ៤៣: ១, ៤៧: ៤ ១៣ និក្ខមន៍ ៤:១០, ១០, ៥: ៩, ៨:២៤, ៩: ៧, ១២:៣៨, ១៤: ៤, ១៧, ១៨, ១៧:១២, ១៩:១៦, ២០:១២, ៣៤:១៩ ។ ចោទិយកថា ២៨:៥៨ ។ ចៅក្រម ១:៣៥, ១៣:១៧, ២០:៣៤, សំបូរអែលទី ១ ៤:១៨, ៥: ៦, ១១, ៦: ៦, ៣១: ៣ ។ សំបូរអែលទី ២ ៦:២០, ១៣:២៥ ។ ពង្សាវតារក្សត្រទី ១ ១២:១០, ១៤ ពង្សាវតារក្សត្រទី ១ ១០: ៣ ។ នេហេមា ៥:១៨, យ៉ូប ៦: ៣, ១៤:២១, ២៣: ២, ៣៣: ៧ ។ ទំនុកដំកើង ៣២: ៤, ៣៨: ៤, ៨៧: ៣, ១៤៩: ៨ (អភិជន) ។ សុភាសិត ៣: ៩, ៨:២៤, ២៧: ៣ ។ អេសាយ ១: ៤, ៦:១០, ២១:១៥, ២៤:២០, ២៦:១៥, ២៩:១៣, ៥០: ៣, ៥៩: ១, ៦៦: ៥ ។ អេសេគាល ២៧:២៥ ។ ម៉ាថាយ ៤: ៨, ៦:១៣, ២៩, ១៦:២៧, ១៩:២៨, ២៤ : ៣០ ។ យ៉ូហាន ២:១១, ៥:៤១, ៤៤, ៤៤, ៧:៣៩, ៨:៥៤, ៥៤, ១២:១៦, ២៣, ២៨, ២៨, ១៦, ១៤, ១៧: ១, ១, ៤, ៥, ១០, ២១ : ៩ ។ កូរិនថូសទី ១ ១១: ៧, ១៥: ៤០-៤៣ ។ កូរិនថូសទី ២ ៣: ៧, ៧, ៨, ៩, ៩, អេភេសូរ ១: ៦, ១២, ១៤, ១៧, ១៨, ៣:១៣ ។ ភីលីព ៣:១៩, ២១ កូលុស ១:១១, ២៧, ២៧, ៣: ៤ ។ យូដាស ៨. អាន ២ ដង ១ សំបូរអែល ២: ២២-៣៦ ។ សូមលើកតម្កើងសិរិរឿងនៅខទី ២៩ (ខ្លាញ់នៃដង្ហាយថ្ងៃជារបស់ព្រះជាម្ចាស់ល្អបំផុតមុនគេ) ខ ៣០ សិរិរឿងរឿងកើតឡើង ២ ដង“ អ្នកដែលខ្ញុំមានទំងន់ជាមួយពួកគេមានទំងន់ជាមួយខ្ញុំ” អាន ៣ ដង ១ កូរិនថូស ១៥: ១៥: ៣៥-៤៣ ក្នុង ៤១ អ្វីៗទាំងអស់មានកិត្តិយសរឹសម្តែងនូវឥរិយាបថធ្ងន់ធ្ងរ: មនុស្សបក្សីព្រឹត្តិការណ៍។ ពាក្យថាសិរិរឿងត្រូវបានបកប្រែថ្លើម 14 ដងព្រោះវាជាផ្នែកធ្ងន់នៃសិរិរឿង។ ដូច្នោះនៅក្នុងការបូជាព្រះចងអោយថ្លើមឬសិរិល្ល។ សូមអាន ៣ ដង ១ កូរិនថូស ១០: ២៣ 23១១: ១ ហើយពន្យល់ខ ៣១។ (សូមកត់ចំណាំថាសាច់ មានភាពរុងរឿងនៃអាហារ) ។ សូមអាន កូរិនថូសទី ២ ៣-៤ ២ ដងហើយប្រៀបធៀបពន្លឺ ២ ។

សប្តាហ៍ទី ១២ សាតាំងនិងបិសាច

ទន្ទេញចាំយ៉ូហានទី ១ ៤: ១

។ ឈ្មោះសាតាំងមានន័យថាវាយប្រហារឬទប់ទល់។ ទំរង់ជាស្រីប្រែសំរួលការនិយាយដើមឬនិយាយបង្ហាត់បង្ហាច។ ឈ្មោះអារក្សមានន័យថាការនិយាយដើមឬនិយាយតាមទិសដៅពីរក្នុងពេលតែមួយ។ នៅក្នុងធីម៉ូថេទី ១ ៣: ៨-១៣ កត់សំគាល់ ១១ ដែលពាក្យបង្ហាត់បង្ហាចគឺជាពាក្យក្រិកថា “ អារក្ស - ”

។ យ៉ូហាន ៨: ៣៧-៤៧ កត់សំគាល់ ៤៤ កូរិនថូសទី ២ ១១: ៣-៤ (បញ្ឆោតតាមរយៈគ្រូអធិប្បាយ) និងធីម៉ូថេទី ១ ៣: ១១-១៤

។ កត់ត្រាការកុហករបស់សាតាំងនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៣។ សត្វពស់គឺជាពាក្យហេប្រើឈ្មោះណាកាដែលមានន័យថាពណ៌សំរិទ្ធប៉ុន្តែក៏មានន័យថាធ្វើឱ្យសំលេងខ្សឹប (និយាយដើម)

។ ពេលគាត់ខ្សឹបប្រាប់គំនិតឬវិញ្ញាណរបស់អ្នកគាត់កំពុងនិយាយកុហកដូចដែលលោកយេស៊ូបានមានប្រសាសន៍។ គាត់ធ្វើការក្នុងគំនិតដើម្បីធ្វើឱ្យមើលទៅអាក្រក់។ កូរិនថូសទី ២ ១១: ១៣-១៥ ។ ការងារ ១: ១-២: ១០, ៣៨: ៧ (ផ្កាយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរច្រើនតែជាទេវតា។

ទាំងអស់ នៅក្នុងខនេះ មានន័យថាមិនទាន់មានអំពើបាបនៅឡើយទេ) ៤១: ១-៣៤ លេវីហាននាគ (អ្នកប្រាជ្ញខ្លះជឿថានេះជាសាតាំង) ។ វិវរណៈ ១២: ១-១៣: ១០, ១៧: ១-១៨ (ក្បាលដែលបានធ្វើទុក្ខបុកម្នេញអ៊ីស្រាអែល: អេហ្ស៊ីបបាប៊ីឡូនពើស៊ីអាសស៊ើរក្រិករ៉ូមរ៉ូមពីស្លាប់)

។ បទគម្ពីរពីរនិយាយទៅកាន់វិញ្ញាណដែលនៅពីក្រោយ បុរសនោះ: អេសាយ ១៤: ១-២១, អេសេគាល ២ ៨: ១-១៩ ។ រចាក្សត្រទី 1 21: 1-30 បញ្ជាក់នៅក្នុងលេខ

1, ដែលជាកន្លែងដែលពួកបូជាចារ្យដែលមានចំនួនប្រជាជនដោយបានដាស្តាតបរិសុទ្ធ (អ្នកអាចប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹង) ឬជាមនុស្សមិនបរិសុទ្ធ (អ្នកនឹងស្លាប់នៅក្នុងសង្គ្រាមរបស់ព្រះ) និងលោក David គឺមិនមែនជាបូជាចារ្យមួយ។ ចាំថាសូលបានព្យាយាមធ្វើជាបូជាចារ្យ! យ៉ូហានទី ១ ៥:១៩

(តាមពិតពាក្យថា«សណ្តាប់ធ្នាប់ពិតពលោកទាំងមូលស្ថិតនៅក្នុងសេចក្តីគឺអាក្រក់»។ ពាក្យផ្សេងទៀតត្រូវបានបន្ថែមដោយអ្នកបកប្រែ) អេភេសូរ ២: ១-២ (យើងដកដង្ហើមខ្យល់គំនិតនិងទស្សនវិជ្ជារបស់គាត់) ៣: ៨-១១ , ៦: ១០-២០ ។ យ៉ាកុប ៣: ១៣-១៨ ។ នៅក្នុងយ៉ូហានទី ១ ២: ១២-១៤ តើអ្នកអាចរឹងមាំហើយយកឈ្នះសាតាំងបានដោយរបៀបណា? ចូរកត់សំគាល់ក្នុង ២០ នាក់នៃរាស្ត្ររបស់ព្រះដែលបានចាក់ប្រេងតាំងដើម្បីមើលសេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់។ លូកា ៤: ១-១៣ ។ វិវរណៈ ២០: ១-១០ ។

សប្តាហ៍ទី

១៣ ពិនិត្យឡើងវិញដោយប្រើក្រដាសរបស់អ្នក។ ជម្រើសសាកល្បង។

ការប្រឹក្សានិងភាពជាសិស្ស

វគ្គសិក្សានេះនិយាយអំពីរឿងទាំងនោះដែលអ្នកនឹងដោះស្រាយជាប់ជានិច្ចក្នុងកិច្ចបំរើ។ **កិច្ចការ:** ដាក់ស្នើ ១ ឬ ២ ទំព័ររៀងរាល់សប្តាហ៍លើអ្វីដែលគម្ពីរបង្រៀនលើប្រធានបទនីមួយៗ។ ទាំងនេះគឺត្រូវឆ្លើយថា:នរណា, អ្វី, ពេលណា, កន្លែងណា, ហេតុអ្វីនិងរបៀបនៃប្រធានបទនីមួយៗ។

សប្តាហ៍ទី ១ ការប្រើប្រាស់បទគម្ពីរដើម្បីជួសជុលជីវិត

ទន្ទេញចាំយ៉ូហាន ១៧:១៧, ធីម៉ូថេទី ២ ៣: ១៦-១៧ (“ ព្រះបានដកដង្ហើម ” ដូចដែលទ្រង់បានធ្វើចំពោះអំដាម) ម៉ាថាយ ២២:២៩ ។ អាន ៥ ដងយ៉ូហាន ៨: ៣១-៤៧, ពេក្រុសទី ២ ១: ១០-២១ ហើយធ្វើតាមការណែនាំអំពីកិច្ចការ។ សូមអានធីម៉ូថេទី ១ ៤ យ៉ាងតិច ៣ ដង (ខ ១៣ គឺការអានជាសាធារណៈ) ។ ការសង្គ្រោះឬរក្សាទុកនៅទីនេះមានន័យថាធ្វើឱ្យអ្នកទាំងមូល។ ពន្យល់ពីរបៀបដែលបទគម្ពីរគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់អ្វីដែលអ្នកជឿត្រូវការ។

សប្តាហ៍ទី ២ ការចែកចាយដំណឹងល្អ

(ភាគ ១) ទន្ទេញចាំនូវច្បាប់ខាងវិញ្ញាណទាំងបួនជាមួយនឹងខ។ ច្បាប់ ១. ព្រះយកព្រះទ័យទុកដាក់នឹងអ្នក: យ៉ូហាន ៣:១៦ ។ ច្បាប់ទី ២: មនុស្សមានបាបហើយបែកចេញពីព្រះ: រ៉ូម ៣:២៣ ។ ច្បាប់ ៣. ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទគឺជាសំវិធានការតែមួយគត់របស់ព្រះសំរាប់អំពើបាបរបស់អុនក: យ៉ូហាន ១៤: ៦ ច្បាប់ទី ៤ យើងត្រូវសារភាពថាយើងជាមនុស្សមានបាបហើយអំពើបាប ឱ្យព្រះយេស៊ូវលើកលែងទោសយើង:រ៉ូម ១០: ៩, អេភេសូរ ២: ៨ ។

(ភាគ ២) ទន្ទេញចាំផ្លូវរ៉ូម។ រ៉ូម ៣:១០, ៣:២៣, ៥:១២, ៦:២៣, ៥: ៨, ១០: ៩-១០, ១០:១៣ ។

(ភាគ ៣) ចែកចាយដំណឹងល្អជាមួយមនុស្ស ២ នាក់។

សប្តាហ៍ទី ៣ ព្រះបានបង្កើតប្រុសនិងស្រី

ចងចាំ: ម៉ាថាយ ១៩: ៤-៦, លោកុប្បត្តិ ២:២៤ (សាច់និងឥណ្ឌាគឺជាពាក្យហេព្រើរដូចគ្នា) ។ ដោយប្រើសៀវភៅណែនាំកិច្ចការអានអាននិងរៀបចំការបង្រៀនព្រះគ

ម្ហីរអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍។ សូមអាន ៥ ដងលោកុប្បត្តិ ១: ២៦-៣: ២៤, ៥: ១-២
។ សូមអានម៉ាថាយ ១៩:១០, អេភេសូរ ៥: ២២-៦: ៤, កូល៉ុស ៣: ១៨-២១,
ទីតុស ២: ១-៨, ពេត្រុសទី ១ ២: ២១-៣: ១២, ធីម៉ូថេទី ១ ៣: ១-៥, សុភាសិត
៥, អានបទចម្រៀងសាឡាម៉ូន។

សប្តាហ៍ទី ៤ ភាពបរិសុទ្ធផ្លូវភេទការលែងលះនិងការរៀបការម្តងទៀត

ទន្ទេញចាំសុភាសិត ៦: ៣២-៣៣ ហេព្រើរ ១៣: ៤ ។ សរសេរ ១ ឬ ២
ទំព័រលើការសន្និដ្ឋានរបស់អ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកមានពេលសូមអានតាមរយៈ
សុភាសិតហើយកត់ចំណាំខន្តៅលើប្រធានបទ។ **ផ្នែកទី ១**

ការលែងលះ - ម៉ាថាយ ៥: ២៧-៣២, ម៉ាថាយ ១៩: ១-១២, សុភាសិត ៦: ២០-
៣៥, ម៉ាទ្លាគី ២: ១៣-១៦, ចេទិយកថា ៦: ១-៩, ៧: ៣-៤, យ៉ូស្វេ ២៣: ១២-
១៣, អែសរ៉ា ៩: ១-១៥, នេហេមា ១៣: ២៣-២៧ ។ **ផ្នែកទី ២**

ការរៀបការម្តងទៀត - រ៉ូម ៧: ១-៣, ធីម៉ូថេទី ១ ៥: ៣-១៦, អាន ៣ ដង ១
កូរិនថូស ៧: ២៧-២៨: “ មានតែនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះ” កូរិនថូសទី ២ ៦:
១៤-១៦ ។ **ផ្នែកទី ៣ ភាពបរិសុទ្ធខាងផ្លូវភេទ**: ហេព្រើរ ១៣: ៤,

ថែស្យាឡានីចទី ១ ៤: ១-៨, សុភាសិត ៥, កូរិនថូសទី ១ ៧: ១-៥ (ខទី ១ “ ប៉ះ”
ត្រូវបានប្រើនៅក្នុងបទគម្ពីរនៃការបញ្ចេញអណ្តាតភ្លើងនិងលេងភ្លេង)
។ តើចម្លើយសម្រាប់ភាពបរិសុទ្ធខាងផ្លូវភេទគឺជាអ្វី?

សប្តាហ៍ទី ៥ គ្រិស្តសាសនានិងប្រាក់

ទន្ទេញចាំ: ពង្សាវតារក្សត្រទី ២ ៤: ៧ សុភាសិត ២១:២០ ។ **ចរិតភាគទី ១**
- អានទាំងនេះយ៉ាងហោចណាស់ ៥ ដង: ហេព្រើរ ១៣: ៥-៦, ម៉ាថាយ ៦: ១៩-
៣៤, ភីលីព ៤: ៤-២០ ។ សូមអានម៉ាទ្លាគី ៣: ៧-១០
(មានពេលតែមួយប៉ុណ្ណោះដែលនិយាយថាសាកល្បងព្រះ)
។ **អានសៀវភៅហាកាយ ៣**

ដងពន្យល់បញ្ហានិងចម្លើយ? តើចំណើយអាហារឥតគិតថ្លៃពីក្រុមជំនុំមែន
ទេ? ហេតុអ្វីមិនដូច្នោះ? **ផ្នែកទី ២ ប្រាក់ខែគ្រូគង្វាល** - សូមអាននេហេមា
១៣, កូរិនថូសទី ១ ៩: ១-១៨, ធីម៉ូថេទី ១ ៥: ១-១៨
(កិត្តិយសមានន័យថាប្រាក់ឈ្នួលឬតម្លៃ)

។ កត់ត្រាការរកឃើញរបស់អ្នក។ **ការ ឱ្យ ផ្នែកទី ៣** - លូកា ២១: ១-៤,
កូរិនថូសទី ២ ៨: ១-១២, ៩: ៦-៧, ធីម៉ូថេទី ១ ៦: ១៧-១៩, កូរិនថូសទី ១ ១៦:
១-២ ។ **ផ្នែកទី ៤ ការសន្សំ** - សុភាសិត ៣:១៥, ៣១:១០ ហើយបន្ទាប់មក
២១:២០

តើត្បូងមានតម្លៃអ្វីខ្លះ? ពួកគេមានតម្លៃណាស់ពីព្រោះពួកគេខ្វះខាតឬមិ
នមានជាទូទៅ។ តើប្រេងមានតម្លៃនៅពេលណា? ពន្យល់ ២១ ៖ ២០
កន្លែងដែលប្រេងសម្រាប់ស្បែកដែលមានសុខភាពល្អអំពូលភ្លើងនិងចម្រ

អិនអាហាររបស់អ្នក។ សូមអានធីម៉ូថេទី ១ ៥: ៨ (រួមបញ្ចូលទាំងស្ត្រីមេម៉ាយ)
។

សប្តាហ៍ទី ៦ កុំជួយ

ទន្ទេញចាំ: ថែស្យាឡានីចទី ២ ៣:១០, សុភាសិត ៣០:១៥ (ពាក់កណ្តាលទីមួយ)
។ យ៉ូហាន ១២: ៨ អ្នកដែលយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះស្ត្រីមេម៉ាយទី ១ ធីម៉ូថេ
៥: ៨, ១៦ (ភាគ ១) អាន ៣ ដង ២ ថែស្យាឡានីច ៣: ៦-១៥
។ អ្វីដែលត្រូវបានបញ្ជា? មនុស្សគ្រប់គ្នាត្រូវធ្វើការដើម្បីបរិភោគ។ អនុញ្ញាត
ឱ្យពួកគេសម្អាតអគារសាសនាចក្រប្រវិធីផ្សេងទៀតមុនពេលផ្តល់ឱ្យពួកគេ
។ (ភាគ ២)

តើអ្វីទៅជាផែនការប្រមូលផលរបស់ព្រះសម្រាប់ជនក្រីក្រនៅលេវីវិនីយ
១៩: ៩-១០, ២៣:២២

។ ឱកាសត្រូវបានផ្តល់សម្រាប់ជនក្រីក្រដើម្បីជួយខ្លួនឯង។ អានសៀវភៅរ
ស់ ២ ដង។ តើបូអូស (ដែលជាអ្នកមាន)
បានជួយស្ត្រីមេម៉ាយទាំងពីរយ៉ាងដូចម្តេច? តើគាត់បាន ឱ្យ
លុយឬអាហារឥតគិតថ្លៃដល់ពួកគេទេ? គាត់បានអនុញ្ញាតឱ្យស្ត្រីមេម៉ាយ
ម្នាក់ប្រមូលផលពីពួកគេ។ (ភាគ ៣) អាន ៣ ដងធីម៉ូថេទី ៥ ៥
ហើយពន្យល់ពីជំហររបស់សាសនាចក្រដែលគាំទ្រស្ត្រីមេម៉ាយហើយហេតុអ្វី?

បញ្ជីរបស់ស្ត្រីមេម៉ាយគឺជាភារិយារបស់រដ្ឋមន្ត្រីដែលបានបម្រើប្រជាជនរបស់
ព្រះអស់មួយជីវិត។ គ្រូគង្វាលត្រូវតែទទួលបានប្រាក់ខែប្រសិនបើព្រះវិហារ
មួយផ្តល់ឱ្យប្រាក់ឈ្នួលគ្រូគង្វាលពួកគេមិនមានចិត្តល្អចំពោះនរណាម្នាក់ទ
េ។ សូមអាននេហេមា 13
ដែលជាកន្លែងដែល មាន រដ្ឋមន្ត្រីរបស់ព្រះហើយហេតុអ្វីបានជា? សូមពន្យ
ល់សុភាសិត ១៣:២៥, ១៩:១៥, ២២:១៣, ២៣: ២ ។

សប្តាហ៍ទី ៧ ភាព ល្វីងក្រោមដី

ចងចាំ: ហេព្រើរ ១២: ១៥-១៦
។ ហេតុអ្វីបានជាភាពល្វីងជួរចត់ហៅថាឫស? សូមអានយ៉ូហានទី ១ ៣: ១០-
១៥, យូដាស ៥-១១

។ សូមពន្យល់អំពីការធ្លាក់ទឹកចិត្តកំហឹងនិងភាពជួរចត់របស់ការអ៊ិននៅកុ
នុងលោកុប្បត្តិ ៤: ១-២៤ (សូមអានវា ២ ដង) ហេព្រើរ ១១: ៤
។ សូមពន្យល់ពីភាពជួរចត់របស់អេសារនៅក្នុងហេព្រើរ ១២: ១២-១៧,
លោកុប្បត្តិ ២៥: ២៧-៣៤, ២៧: ១-២៨: ៩
។ ភាពជួរចត់និងកំហឹងគឺជាបញ្ហាសម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នា។ អេភេសូរ ៤:
៣១-៣២, កាឡាទី ៥:១៥, លេវីវិនីយ ១៩: ១៦-១៧, សុភាសិត ១០: ១២, ១៨,
១២:១៦, ១៤: ១៦-១៧, ២៩, ១៥: ១, ១៨, ១៧: ៩, ១៩: ១១, ២២: ២៤-២៥,

២៥:២៨, ២៦: ២៤-២៦, ២៩:២២, ៣០:៣៣, កាឡាទី ៥: ១៩-២៥, អេភេសូរ ៤:២៦, កូលុស ៣: ៨, យ៉ាកុប ១: ១៩-២០, ពេត្រុសទី ១ ៤: ៨ គន្លឹះសម្រាប់ភាពជួរចត់គឺដាក់មនុស្សឬបញ្ហានៅកំពូលនៃបញ្ជីការអធិស្ឋានរបស់អ្នក!

សប្តាហ៍ទី ៨ ការអត់ទោសនិងការសារភាព

ទន្ទេញចាំយ៉ូហានទី ១ ១: ៩ ។ សូមអានសំយូអែលទី ២ ១១: ១-១២: ២៥ បន្ទាប់មកកត់ចំណាំថាវាជិត ៩ ខែហើយមុននឹងដារីឧសារភាព។ សូមអានទំនុកតម្កើង 32 ទំនុកតម្កើង 51 5 ដង (ដើមហិស្តរិកាលដាល នោះ: ឈាមបុណ្យចម្លង *) ។ ទាំងនេះគឺជាការសារភាពរបស់ដារីឧចំពោះព្រឹត្តិការណ៍នេះ។ សូមពន្យល់បទពិសោធន៍របស់ដារីឧអំពីអំពើជិតក្សត់ឃាតកម្មនិងការលាក់បាំង។ សូមចងចាំថាមិនមានការថ្វាយយញ្ញបូជានៅព្រះវិហារសម្រាប់ការជិតក្សត់ឬឃាតកម្មទេ។ សូមអានទំនុកតម្កើង ៨៦: ៤-៧, ១០៣: ៨-១២, អេសាយ ៥៥: ៦-៧, ម៉ាថាយ ១១: ២៨-៣០ ។ តើអ្នកធ្វើអ្វីនៅពេលអ្នកមិនអាចកែប្រែជួសជុលអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ? តើដារីឧអាចធ្វើអ្វី ដើម្បីកុំឲ្យ ដួល?

សប្តាហ៍ទី ៩ វិន័យព្រះវិហារ

អាន ២ ដងម៉ាថាយ ១៨ ហើយបន្ទាប់មកអានម៉ាថាយ ១៨: ១៥-២០ ៣ ដងទៀត។ តើខ ២០ និយាយអ្វីខ្លះនៅក្នុងបរិបទនេះ? សូមសរសេរជាជំហាន ១ ដើម្បីដោះស្រាយអំពើបាប។ សូមពន្យល់លូកា ១៧: ១-៤ ។ មិល្លិនគឺជាដុំថ្មដែលទាញដោយដាប់ប៉ែលមួយតើវាជាចំណុចអ្វី? សូមអាន ៥ ដង ១ កូរិនថូស ៤: ១៤-៥: ១៣ និងកូរិនថូសទី ២ ២: ៣-១១, ១៣: ១-១០ ហើយប្រើសៀវភៅណែនាំកិច្ចការ។ គ្រូអធិប្បាយដែលធ្វើបាប: អាន ៥ ដងជំម្លោះទី ១ ១: ១៨-២០ និង ៥: ១៩-២៥ ហើយឆ្លើយសៀវភៅណែនាំកិច្ចការ។ តើរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបាននៅឆ្ងាយពីអំពើបាប? ហេតុអ្វីបានជាព្រះបានជួបនឹងលោកម៉ូសេនៅក្នុងនិក្ខមន៍ ៤: ២៤-២៦ (សញ្ញានៃកិច្ចព្រមព្រៀងគឺការកាត់ស្បែក) ។ សូមមើលផងដែរកាឡាទី ១: ៦-១០ ។ សូមសរសេរការព្រមានរបស់ប៉ូលនៅក្នុងកូរិនថូសទី ២ ២: ៣-១១, ១៣: ១-៦ ។ អានភីលីម៉ូន ៣ ដង។ តើប៉ូលបានធ្វើ ឲ្យខ្ពស់ប្រើដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើខុសឆ្គងដូចម្តេច? រឿង ទាំងនេះ តែងតែពិបាកប៉ុន្តែ មិនត្រូវធ្វេសប្រហែសឡើយ។ អ្នកដឹកនាំដែលមិនអាចធ្វើរឿងទាំងនេះមិនគួរធ្វើជាអ្នកដឹកនាំទេ។ អ្នកទទួលបានលិខិតពីមេដឹកនាំម្នាក់ដែលប្រាប់អ្នកថាអ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រម្នាក់ត្រូវបានគេចាប់បានក្នុងអំ

ពេជិតក្សត់ហើយបដិសេធមិនព្រមឈប់។ សរសេរសំបុត្រទៅគាត់ដែលចាប់ផ្តើមជាមួយថា“ នេះជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវនិងព្រះគម្ពីរប្រាប់អ្នកត្រូវតែធ្វើ” ។

សប្តាហ៍ទី ១០ Idolatry និងតណ្ហា

ចងចាំ: យ៉ាកុប ១: ១២-១៥ ។ សូមអាន យ៉ាកុប ១: ១-២៥ ហើយបន្ទាប់មកអាន ១: ១២-១៨ យ៉ាងហោចណាស់ ៥ ដង (គាត់ប្រើពាក្យប្រមាញ់និងនេសាទ) ។ តើអ្វីទៅជាជំហាននៃអំពើបាបដែលដេមបានរាយ។ តើអ្នកណាអាចបន្តទោសព្រះបាន? តើអ្វីទៅជាចម្លើយនៅក្នុងខ ២១, ២២ សូមអាន ៥ ដង ១ កូរិនថូស ១០: ១-១៤ ។ តើខ ១៣ ពិពណ៌នា ព្រឹត្តិការណ៍យ៉ាងដូចម្តេច? តើអ្វីទៅជារឿងធម្មតាជាង អាហារក ាររួមភេទនិងការក្តួញត្តួរ? តើប៉ូលហៅអ្វីនៅក្នុងខ ១៤? អំពើបាបទាំងអស់គឺជាការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ។ តើពាក្យអ្វីដែលលេចធ្លោនៅក្នុងខ ៦, ១១។ ទឹកនិងរូបព្រះ: អានយេរេមា ២: ១-១៣ ។ ពួកគេចង់បានទឹកមែនទេ? ការស្រែកទឹកដើម្បីឱ្យព្រះថែរក្សាពួកគេ។ ខ ទី ១៣ ពន្យល់។ ទឹកគឺជាឧទាហរណ៍នៃការចង់បាន។ តើភាសាហេព្រើរសម្រាប់ទឹករសំត្រូវបានបកប្រែនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ២៦:១៩ យ៉ាងដូចម្តេច។ តើទឹកនេះមកពីណា: វិវរណ: ២២: ១, ១៧, ២១: ៦ គ្មានបល្ល័ង្កគ្មានន័យថាគ្មានទឹកឡើយ។ តើព្រះយេស៊ូផ្តល់អ្វីដើម្បីបំពេញការស្រែកឃ្លានរបស់មនុស្ស: យ៉ូហាន ៧: ៣៧-៣៩ ។ ខ ៣៨ គឺ“ ខាងក្នុងបំផុត” ។ តើពាក្យនេះសម្រាប់ប្រើក្នុងពោះភីលីព ៣: ១៧-១៩, រ៉ូម ១៦: ១៧-១៨ ។ ទឹករបស់អ្នកគឺជាព្រះដែលអ្នកជឿថានឹងបំពេញសេចក្តីស្រែកទឹករបស់អុនកជាមួយនឹងជីវិត។ តើអ្នកស្រែកទឹកអ្វី?

សប្តាហ៍ទី ១១ ការរងទុក្ខនិងការស្តាប់

ទន្ទេញចាំ: យ៉ូហាន ១៦:៣៣ ភីលីព ១:២៩ (ពាក្យដែលបានផ្តល់គឺពាក្យព្រះគុណរបស់គ្រិក) ។ **ផ្នែកទី ១ ការរងទុក្ខ** - អានកិច្ចការ ១៤:២២ ។ សូមអានរ៉ូម ៧ និង ៨ ដល់ ៥ ដង។ កត់ត្រាការតស៊ូនិងពន្យល់ចម្លើយ។ អត្តាធិប្បាយលើនិក្ខមន៍ ៤: ១០-១២, យ៉ូប ២៩:១៥, ពិពណ៌នាអំពីការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូនៅអេសាយ ៣៥។ សូមអានយ៉ូហាន ៩ ព្រះយេស៊ូគឺស្រាលសំរាប់មនុស្សខ្វាក់ (៥) មុនពេលដែលបុរសខ្វាក់ម្នាក់នោះបានឃើញព្រះយេស៊ូត្រូវបានប្រាប់នៅកុនុង ខ ៣៧ ។ គាត់បានឃើញ ព្រះអម្ចាស់រួចហើយសូម្បីតែអ្នកខ្វាក់ក៏ខ្វាក់ដែរ។ ខ ៣៩

ដែលមានភ្នែកល្អគឺខ្វាក់ហើយមនុស្សខ្វាក់អាចមើលឃើញ។ **ផ្នែកទី ២ មរណភាព** - អាន ៥ ដង ១ កូរិនថូស ១៥, ថៃស្វាឡូនីចទី ១ ៤: ១៣-១៨ ។ សូមអាន ៤ ដង ២ កូរិនថូស ៤-៥ ហើយពន្យល់ពីរបៀបដែលអ្នកជឿម្នាក់ត្រូវមើលមរណភាព។ រួម ១២:១៥, យ៉ូហាន ១១:២៥ ។

សប្តាហ៍ទី 12 ការព្រួយបារម្ភនិងជំនឿ

ចងចាំ: ទំនុកតម្កើង ៣៧: ៨, ម៉ាថាយ ៦: ២៤-២៥
សូមអានម៉ាថាយ ៥-៧ រួចអាន ៥ ដង ៦: ១-១៥, ១៩-៣៤
។ តើការអធិស្ឋានរបស់អ្នកភាគច្រើនត្រូវធ្វើនៅទីណា? តើអ្វីទៅជាបញ្ហានៃការព្រួយបារម្ភ (ក្នុង 25)
។ សូមអានភីលីពហើយសរសេរពាក្យបញ្ជានីមួយៗ។ អាន ៣ ដង ៤: ៤-៩
។ តើអ្វីទៅជាចម្លើយសម្រាប់ការព្រួយបារម្ភ? សូមអាន ៣ ដង ៤: ១០-២០ ហើយពន្យល់ពីអ្វីដែលប៉ូលត្រូវរៀន។ សូមអានសៀវភៅសាស្ត្រាហើយកត់ត្រាអ្វីៗទាំងអស់ដែលសាឡាម៉ូនបានព្យាយាមធ្វើដើម្បីបំពេញបំណងប្រាថ្នារបស់គាត់ក្នុងជីវិតហើយអ្វីដែលគាត់បានសន្និដ្ឋាន (១២:១៣ ត្រូវបានដកស្រង់នៅក្នុងកូរិនថូសទី ១ ៧:១៩) ។

សប្តាហ៍ទី ១៣ ទំនាក់ទំនងលីវ

ទន្ទេញចាំ: សុភាសិត ៣០: ១៨-១៩ ។ បទចម្រៀងរបស់សាឡាម៉ូនសុភាសិតនិងសាស្ត្រាត្រូវបានសរសេរទៅមនុស្សវ័យក្មេង។ សៀវភៅ ទាំងនេះ គួរតែត្រូវបានអាននៅពេលអ្នកនៅក្មេងមុនពេលចាប់ផ្តើមការងាររៀបការ ។ **ការរៀបការ ភាគទី ១** - សូម **រៀបរាប់** ការណែនាំនៅក្នុងកូរិនថូសទី ១ ៧: ១ (ការបំភ្លេចត្រូវបានប្រើអំពូលភ្លើងនិងចាក់ភ្លេង។ តើគាត់ចង់មានន័យយ៉ាងណា?), ៣៦ (នៅពេលដែលនាងបានហូរ), ៣៩, ថៃស្វាឡូនីចទី ១ ៤: ១-៨, គាត់ប្រើពាក្យសម្រាប់ចូលទៅក្នុងកិច្ចសន្យាហើយបន្ទាប់មកទាញចេញនៅក្នុងខ ៦) ។ នេះអាចជាឯកសាររឿងគ្រាន់តែជាពាក្យ។ **ផ្នែកទី ២ កំសាន្ត:** យុវជនចូលចិត្តតន្ត្រី (បរិទេវ ៥:១៤) ។ សូមអានបទចម្រៀងសាឡាម៉ូនហើយសរសេររបៀបដែលពួកគេបានប្រុងប្រយ័ត្ន ឬការពារ នៅក្នុងទំនាក់ទំនងរបស់ពួកគេ។ ក្នុង ៨: ៨-១០ គាត់រៀបរាប់អំពីក្មេងស្រីខ្លះៗជាទូទៅបើកចំហហើយខ្លះទៀតគ្មានទ្វារ។ តើផែនការរបស់ឪពុកម្តាយមានអ្វីខ្លះ? “ កុំធ្វើឱ្យសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំរំជើបរំជួល” ជាមួយសៀវភៅភាពយន្តរឿងកំប្លែងឬអ្វីៗផ្សេងទៀត។ អារម្មណ៍អាចអស្ចារ្យ

យឺតយ៉ាវៗ ។ សូមអានសំយោងអែលទី ២ ១៣ សូមពិពណ៌នាអំពីអារម្មណ៍របស់យុវជននោះ។ តើគាត់មានស្នេហាបែបណា? នៅក្នុងព្រះគម្ពីរអ្នកមានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយអ្នកក្រនិងពួកស្បែកខ្មៅរៀបការជាមួយពួកស្បែកសប៉ុន្តែតែងតែ “ នៅក្នុងព្រះអម្ចាស់” ។ អាពាហ៍ពិពាហ៍ភាគច្រើនកើតឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័សបន្ទាប់ពីកិច្ចព្រមព្រៀង។ តើអ្នកជឿទេថាការរង់ចាំអាចមានគ្រោះថ្នាក់? ពន្យល់។ បរិទេវ ៣:២៧ (យោបល់) ។

សប្តាហ៍ទី ១៤ សុភាសិតរបស់អ្នកប្រាជ្ញ

សូមអានសៀវភៅសុភាសិតហើយធ្វើតារាងនូវអ្វីដែលវានិយាយអំពី: ១. មិត្តស្រី ២ ។ ស្រី ៣ ប្រាក់ ៤- ជំនួញ ៥. ឪពុកម្តាយ ៦ ។ ព្រះ។

ចរិតនិងផែនការរបស់ព្រះ

ដាក់ស្នើក្រដាសមួយសប្តាហ៍ដែលសួរនិងឆ្លើយសំណួរអ្នកណា? អ្វី? ពេលណា? កន្លែងណា? ហេតុអ្វី? និងដោយរបៀបណា? សម្រាប់មេរៀននីមួយៗ។ អ្វីដែលអ្នក ដឹងពីព្រះពិមេរៀននីមួយៗហើយឆ្លើយសំណួរណាមួយនៅក្នុងមេរៀន។

សប្តាហ៍ទី ១ ចងចាំ ១ យ៉ូហាន ៥:២១, អេសាយ ២៩:២៤ រូបព្រះគឺជាគំនិតដែលមិនពិតរបស់ព្រះពិតដែលជាអ្នកបង្កើត។ សូមអានរូប ១: ១៨-២៨ យ៉ាងហោចណាស់ ៥ ដង។ ព្រះផ្តល់ឱ្យបុរសជាងរាងកាយរាងកាយនិងវិញ្ញាណចំនួន 3 ដង។ ពន្យល់រឿងនេះដោយប្រើខគម្ពីរ។ តើបុរសទាំងអស់ដឹងអ្វីខ្លះ? សូមអានកិច្ចការ ១៧: ១៦-៣៤ យ៉ាងហោច ៥ ដងធ្វើកំណត់ចំណាំ។ សូមកត់ត្រានូវអ្វីដែលព្រះគម្ពីរចែងថាព្រះមាននៅកន្លែង: យ៉ូហានទី ១ ១: ៥, ៤: ៨, យ៉ូហាន ៤:២៤, ហេព្រើរ ១២:២៩, ធីម៉ូថេទី ១ ១:១៧, ម៉ាទ្សាតិ ៣: ៦, ការងារ ៣១, វិវរណ: ១៥: ៤ ។

សប្តាហ៍ទី ២ រំ Romans ករុម ១១:៣៦, កូរិនថូសទី ១ ១០:៣១, អេភេសូរ ១:១១, អេសាយ ៦: ៣ ។ **សិរិរុងរឿង** - សិរិរុងរឿងមានន័យថាទម្ងន់សូមមើលកូរិនថូសទី 2 4:17 ។ វាបង្ហាញពីលក្ខណៈសំខាន់នៃអ្វីទាំងអស់។ វាប្រែជាខ្លាញ់ (សំយោងអែលទី ១ ៤:១៨) ធ្ងន់ (សំបូររបស់អ្វីទាំងអស់ - លោកុប្បត្តិ ១៣: ២) សំខាន់ធ្ងន់ធ្ងរ។ មានពាក្យមួយមកពី “ សិរិរុង” ដែលបកប្រែថា “ ហាក់ដូចជាឬគិត” មានន័យថាសេចក្តីសន្និដ្ឋាននៃអ្វីដែលមនុស្សម្នាក់គិតថាជាផ្នែកសំខាន់បំផុត

ដុតឬជាសិរិល្អនៃបញ្ហាណាមួយ។ សិរិរុងរឿងគឺ "ថ្លើម" ដែលជាផ្នែកធ្ងន់បំផុតនៃសិរិរុងខាងក្នុងក្នុងការលះបង់។ សូមអានកូរិនថូសទី ១ ១៥: ១៨-៤១ ប្រាំដងនិងកត់ចំណាំ។ ឈ្មោះមួយទៀតសម្រាប់ព្រះគឺសិរិល្អ (និក្ខមនំ ៣៣:២២)

។ គាត់មានទំងន់សំខាន់និងធ្ងន់ធ្ងរ។ អាននិងអត្តាធិប្បាយអំពីសិរិរុងរឿងនៅក្នុង: ទំនុកតម្កើង ១៩, ១០៤, អេសាយ ៦, និក្ខមនំ ១៤: ៤, ១៧ សូមអាននិក្ខមនំ ៩: ១៦, ១៤: ៤, ៣៣: ១៨-៣៤: ៨ ហើយពន្យល់ពីរបៀបដែលព្រះបានបង្ហាញសិរិរុងរឿងរបស់ទ្រង់។ អត្តាធិប្បាយលើទំនុកដំកើង ៩៦: ៨, ៦៦: ២, ៧២:១៩, ម៉ាថាយ ១៩:២៨, លូកា ១៧:១៨ ។ ពន្យល់យ៉ូស្វេ ៧:១៩ ។ សូមអានអេភេសូរ ១: ៣-១៤, ២: ៧ ប្រាំដងហើយពន្យល់ពីផែនការអស់កល្បរបស់ព្រះ។ ពន្យល់ទាំងអស់នៅក្នុងខ ១១ អត្តាធិប្បាយលើទំនុកដំកើង ៣៣:១១, សុភាសិត ១៩:២១, ទំនុកដំកើង ១១៩: ៨៩-៩១, អេសាយ ១៤:២៤, ៤៦:១០, ដានីយ៉ែល ៤:៣៥

។ តើ ទ្រង់បានបញ្ជាផែនការអស់កល្បរបស់ទ្រង់ទេ? ពន្យល់។ សូមពន្យល់ពេក្រសទី ១ ១: ២០-២១ និងកិច្ចការ ២:២៣ ។ ពន្យល់អេសាយ ៦: ៣ ដោយមិនប្រើពាក្យសិរិល្អ។ ព្រះបានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ដើម្បីបង្ហាញសិរិរុងរឿងរបស់ទ្រង់។ បើគ្មានអំពើបាបអ្នកអាចឃើញសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះទេ? យុត្តិធម៌? មេត្តា? អត់ធ្មត់យូរមែនទេ? អត់ទោស? ទទួលបានជ័យជំនះលើអំពើបាបនិងសេចក្តីស្លាប់? ពន្យល់។

សប្តាហ៍ទី ៣ ចងចាំ ២ កូរិនថូស ៤:១៨, ទំនុកដំកើង ១៤៥: ៣, ១៣៩: ៦, ម៉ាទ្យាគី ៣: ៦ ។ **ដំនើរអស់កល្បជានិច្ច** - នៅក្នុងបទគម្ពីរតែងតែមានពាក្យ“ មិនដែលឃើញ”

។ តាមពិតវាត្រូវបានគេប្រើចំពោះស្រ្តី (អូម៉ាម៉ា) ដែលត្រូវបានគេបិទបាំងយ៉ាងខ្លាំងដែលអ្នកមិនអាចមើលឃើញផ្នែកណាមួយរបស់នាង។ មធ្យោបាយគ្មានកំណត់គ្មានទីបញ្ចប់ឬព្រំដែន។ ព្រះជាម្ចាស់មានសេចក្តីស្រឡាញ់គ្មានព្រំដែនយុត្តិធម៌មេត្តាធម៌ល្អប្រាជ្ញាចំណេះដឹងអំណាចព្រះគុណភាពឥតខ្ចោះរក្ខមានព្រះវិញ្ញាណ។ មិនភិចឬច្រើន។ តើមានកំរិតអ្វីខ្លះដែលត្រូវបានពិពណ៌នានៅក្នុង: អេភេសូរ ១: ១៩, ២: ៧, ៣: ៨, ១៩-២០, រ៉ូម ១១:៣៣, ទំនុកដំកើង ១៤៧: ៥, អេសាយ ៤០:២៥, ទំនុកដំកើង ១៤៥: ៣, ហេព្រើរ ៤:១៣ ។ ពន្យល់ពីមូលហេតុដែលព្រះនឹងរក្សាអាថ៌កំបាំងជារៀងរហូត។ តើមានព្រះប៉ុន្មាននៅគ្រប់ទីកន្លែង? សូមពន្យល់ពីប្រាជ្ញាចំណេះដឹង អំណាច យុត្តិធម៌ភាពឥតខ្ចោះរបស់ទ្រង់នៅគ្រប់ទីកន្លែង? សូមអានម៉ាទ្យាគី ៣: ៦

ហើយពន្យល់ពីការផ្លាស់ប្តូរដែលនឹងកើតមានសម្រាប់ការនីមួយៗដូចតទៅនេះពីភាពល្អឥតខ្ចោះ:

ប្រាជ្ញាអំណាចរក្ខមានភាពបរិសុទ្ធការដឹងជីវិតនិងភាពពេញលេញ។ ហេតុអ្វីបានជាគាត់ខ្វះអ្វីសោះត្រូវការអ្វីសោះ។ សូមពន្យល់រ៉ូម ១:២៣, ហេព្រើរ ១:១២, ៦:១៧, ទំនុកតម្កើង ១០២: ២៦-២៧ ។ សូមរាយនូវអ្វីដែលព្រះមិនអាចធ្វើនៅក្នុងទីតុស ១: ២ ធីម៉ូថេទី ២ ២:១៣ និងធីម៉ូថេទី ១ ៦:១៦, រ៉ូម ១១:២៩, សំយូអែលទី ១ ១៥:២៩ ។ ពន្យល់ពីមូលហេតុដែលព្រះមានខ្លួនឯងមានភាពគ្រប់គ្រាន់ដោយខ្លួនឯងពេញលេញនិងឥតខ្ចោះរបស់ទ្រង់ទាំងមូលនៅក្នុងអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។ ឈ្មោះរបស់គាត់ (ចរិត)

គឺជារៀងរហូតហាបាគុកនិយាយថាជំហាននៃភាពអស់កល្បគឺស្ថិតនៅចំពោះទ្រង់។

សប្តាហ៍ទី ៤ ទន្ទេញចាំវិរណៈ ១៥: ៤, ហេព្រើរ ១២:១៤, កិច្ចការ ២០:២៨ ។ **ផ្នែកទី ១ ភាពបរិសុទ្ធ** - អានអេសាយ ៦: ១-៣ ហេតុអ្វីបានជាពួកគេមិននិយាយថា:

មេត្តាករុណាមេត្តាករុណាមេត្តាករុណា? ស្រឡាញ់សេចក្តីស្រឡាញ់សេចក្តីស្រឡាញ់? អស់កល្បជានិច្ចអស់កល្បជានិច្ច? អេសាយបន្ត "ដែល Ie ផែនដីគឺពោរពេញទៅដោយសិរិរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ»។ ភាពបរិសុទ្ធរបស់ព្រះគឺភាពពេញលេញនៃអង្គទ្រង់និងភាពពេញលេញរបស់ទ្រង់។ កូលុស ១:១៩

ភាពពេញលេញរបស់គាត់គឺភាពពេញលេញឬភាពពេញលេញរបស់យើង។ លេវីវិន័យ ១៩: ២“

អ្នកត្រូវបរិសុទ្ធពីព្រោះខ្ញុំបរិសុទ្ធ” ភាពបរិសុទ្ធគឺជាភាពពេញលេញរបស់ព្រះឬភាពពេញលេញនៃអ្វីទាំងអស់ដែលគាត់គឺជា។ នៅពេលដែលពណ៌ឥន្ទទូទាំងអស់បញ្ចូលគ្នាពួកគេបង្កើតពន្លឺសុទ្ធ។ និយមន័យមិនល្អចំនួនពីរ: ១. ភាពស្អាត:

នៅក្នុងភាពស្អាតគ្រាកនៃព្រះគម្ពីរគឺបរិសុទ្ធបានអគារឧបករណ៍សម្លៀកបំពាក់សម្លៀកបំពាក់ប្រេងប្រេងនិងកូរិនថូសដែលមានបាបត្រូវបានគេហៅថាបរិសុទ្ធ។ ២. បំបែកខ្លួន: មុនពេលការបង្កើតតើព្រះបានញែកអ្វីដាច់ដោយឡែកពីគ្នា? សូមពន្យល់វិរណៈ ១៥: ៤ និងហេព្រើរ ១២:១០

ជាមួយគ្នា។ ចុះទេវតាបរិសុទ្ធដែលមិនដែលធ្វើបាប? ភាពពេញលេញឬពេញលេញនៃព្រះដូចដែលគាត់មាននៅក្នុងអង្គទ្រង់ផ្ទាល់គឺជាអ្វីដែលគាត់បានផ្តល់ឱ្យយើងដើម្បីធ្វើឱ្យយើងបានជាសះស្បើយ។ យើងត្រូវការភាពពេញលេញនៃអ្វីទាំងអស់ដែលជាព្រះ។ អំណាចដ៏បរិសុទ្ធ - ភីលីព ៤:១៩,

ការប្រជុំបរិសុទ្ធបរិសុទ្ធទ្វ - យ៉ូហានទី ១ ១: ៣
។ ភាពបរិសុទ្ធគឺជាសិរិល្អនៃអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះបានផ្សព្វផ្សាយ ព្រះគឺល្អឥតខ្ចី
ចោះ (ម៉ាថាយ ៥:៤៨)

។ អំណាចល្អឥតខ្ចីគឺជាអំណាចដ៏បរិសុទ្ធប្រាជ្ញាល្អឥតខ្ចីគឺជាប្រាជ្ញាដ៏បរិសុទ្ធ
សេចក្តីស្រឡាញ់ល្អឥតខ្ចីគឺជាអំណាចការគ្រប់គ្រងនិងអ្វីដែលនៅសល់គឺ
បរិសុទ្ធ។ **ផ្នែកទី ២** -

ទ្រឹស្តីភាពយុត្តិធម៌ ឬព្រះត្រៃឯកគឺជាពាក្យមួយដែលត្រូវបានប្រើដោយបុរសម្នាក់
កំឡោះទូរជៀននៅដើមព្រះវិហារដើម្បីពិពណ៌នាអំពីភាពបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ។
ព្រះគឺដូចជាគ្មានអ្វីហើយគ្មាននរណាម្នាក់។ បទគម្ពីរចែងថាមនុស្សមិនត្រូវ
ធ្វើរូបសំណាករបស់ព្រះអង្គឡើយដ្បិតពួកគេមិនដែលបានឃើញហើយមិន
អាចមើលឃើញបាន។ សូមអានកូរិនថូសទី ១ ២:១១ និងកូរិនថូសទី ១៥:១១
ហើយឆ្លើយ។ យើងមិនដែលប្រាប់ព្រះថាគាត់ត្រូវតែជាអ្វីទេ។ មនុស្សមានលក្ខណៈ
ដូចព្រះហើយមនុស្សគឺ ១. វិញ្ញាណ (គំនិត / គំនិត), ២- ប្រាណីង (អារម្មណ៍)
៣. រាងកាយ (សាច់ឈាមនិងបំណងប្រាថ្នា)
។ បុរសគឺជាព្រះត្រៃឯក។ រត្តបីដាច់ដោយឡែកពីគ្នាតែបុរសម្នាក់។ សូមអាន
ម៉ាថាយ ២៨:១៩

។ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកតំណាងឱ្យការស្លាប់និងការរស់ឡើងវិញ។ តើអ្នកណា
បានប្រោសព្រះយេស៊ូ ឱ្យមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ? សូមអានយ៉ូហាន ២: ១៩-
២១, រ៉ូម ១: ៤, កិច្ចការ ២:២៤
។ អ្នកទាំងបីគឺជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ទាំងបីត្រូវបានគេគោរពបូជាទាំង
បីនិយាយពី“ ខ្ញុំ”

និងទាំងបីបានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ទាំងបីបានសរសេរបទគម្ពីរទាំងបីបង្ក
ហាញដំនើរហើយនឹងលើកពួកគេឡើងទាំងបីធ្វើឱ្យអ្នកជឿបរិសុទ្ធ។ យ៉ូហាន
៥:២៣ បន្ទាប់មក ៥ ដងអាន ១: ១-១៨
ហើយពន្យល់។ ធ្វើកំណត់ចំណាំលើយ៉ូហាន ៥:២៣, រ៉ូម ៩: ៥, ទីកុស ២:១៣,
ហេព្រើរ ១: ៨, ១ យ៉ូហាន ៥:២០, ភីលីព ២: ៦
។ គម្ពីរសញ្ញាចាស់ត្រូវបានសរសេរជាភាសាហេព្រើរ។ ពាក្យសម្រាប់ព្រះគឺអេ
ឡឺម៉ុមនិងពហុវចនៈហើយបកប្រែព្រះទេវតាពួកអ្នកមានចៅក្រមនិងតែ
ដដែលមានពហុវចនៈលើកលែងតែព្រះពិតនៅពេលកិរិយាស័ព្ទ

(ពិពណ៌នាសកម្មភាព) គឺឯកវចនៈ“ ហេ”
ហើយបកប្រែជាពាក្យតែមួយ។ សូមអានចៅទិយកថា ៦: ៤
ព្រះរបស់យើងគឺ តែមួយ” ។ ម៉ាទ្លាតី 1: 6 «ប្រសិនបើខ្ញុំជាម្ចាស់ **របស់ S**”
“។ សាស្តា បាន 12: 1 «នឹកចាំពីអ្នកបង្កើត **របស់ S**”។ អេសាយ 54: 5
«បង្កើតរបស់អ្នក **របស់ S** គឺប្តីរបស់អ្នក”។ ជនគណនា ៦: ២៤- ២៧
«ឱព្រះអម្ចាស់អើយព្រះអម្ចាស់អើយ! អេសាយ ៦: ៣
បរិសុទ្ធបរិសុទ្ធបរិសុទ្ធ។ សូមអានកូរិនថូសទី ២ ១៣:១៤ ។ នៅអេសាយ ៤៨:

១៦-១៧ តើអ្នកណាបានបញ្ជូនព្រះយេស៊ូវ? សុភាសិត ៣០: ៣-៤
នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូបានបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅក្នុងសញ្ញាចាស់ទ្រង់ត្រូវបាន
គេហៅថាទេវតា (អ្នកនាំសារ) របស់ព្រះអម្ចាស់ (ព្រះអម្ចាស់)

។ យោបល់លើលោកុប្បត្តិ ២២: ១៥-១៦ និងកូរិនថូស ៣: ៦ អេសាយ ៩: ៦ ។ **ផ្នែកទី ៣**
- តើព្រះវិញ្ញាណជាព្រះទេ? កិច្ចការ ៥: ៣-៤, ២ កូរិនថូស ៣:១៧
។ ក្នុង ម៉ាថាយ 12:32

ដែលជា ភាគច្រើន ជាធ្ងន់ធ្ងរ មួយ ដើម្បីដាក់បណ្តាសា? ហេព្រើរ ៩:១៤
និយាយអ្វីអំពីគាត់? **ផ្នែកទី ៤** - អត្ថាធិប្បាយអំពីអេសាយ ៧:១៤, ម៉ាថាយ
១:២៣, ៨: ២, ៩:១៨, ១៥:២៥, ២០:២០, ២៨: ៩, ២៨:១៧, ម៉ាកុស ៥: ៦,
ហេព្រើរ ១: ៦- ៨, យ៉ូហាន ២០:២៨, កិច្ចការ ២០:២៨
។

ព្រះបានប្រាប់យើងថាគាត់គឺដូចជាគ្រួសារមួយ:
ឪពុកកូនប្រុសនិងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ពាក្យសម្រាប់ព្រះវិញ្ញាណធ្វើជាអ្នកសំ
រាលទុក្ខត្រូវបានប្រើដោយភរិយានៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ គាត់មានអ្វីៗទាំង
អស់នៅក្នុងខ្លួនគាត់:
សេចក្តីស្រឡាញ់ទំនាក់ទំនងនិងអ្វីផ្សេងទៀត។ ទាំងអស់ស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញ
ទៅមកហើយមិនដែលស្រឡាញ់ខ្លួនឯងទេ។

សប្តាហ៍ទី ៥ ចងចាំយ៉ូហាន ៤:២៤, ហេព្រើរ ៩:១៤, ១០:២៩, យ៉ូហាន ១៦:
១៣-១៤

។ គាត់គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធហើយគ្មានចំណែកឬល្បាយទេ។ គាត់គ្មានសក់
រឹស្សកទេ។ រឿងទាំងអស់អំពីទ្រង់ពិពណ៌នាអំពីប្រភេទនៃវិញ្ញាណដែលគាត់
ជា។ នៅអេសេគាល ១៦ អ្នកគិតដោយស្មារតី។ អេសាយ ៤០: ១៣-២៨
ប្រាប់ថាអ្នកមិនអាចវាស់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ (គ្មានព្រំដែនទេ)

។ ដូច្នោះមាននៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់ដែលដឹងទាំងអស់បច្ចុប្បន្នមានអំណាចនិង
ភាពពេញលេញ។ អេសាយ ១១: ២, វិរណៈ ៤: ៥ និយាយពីវិញ្ញាណទាំង ៧
របស់ព្រះដែលបានប្រទានដល់ព្រះយេស៊ូហើយគ្រប់គំនិតទាំងអស់ (៧
មានន័យថាពេញលេញ, ពេញលេញ) ។ បន្ទាប់មកតើយ៉ូហាន ៣:៣៤
មានន័យដូចម្តេច? តើខគម្ពីរទាំងនេះមានអ្វីដែលដូចគ្នា? អេសេសូរ
៤:២៣, កូលុស ១: ៩, យ៉ូហាន ២០: ៣ “ ស្មារតីនៃការយោគយល់របស់ខ្ញុំ”
ប៉ុលប្រើភាពដូចគ្នារវាងជនជាតិយូដាដោយដកស្រង់សំដីយ៉ូហានដែលនិយាយ

ដូចគ្នានឹងពីរដងនៅក្នុងកូរិនថូសទី ១ ១៤:១៥
ស្មារតីនិងការយោគយល់គឺដូចគ្នា ក្រាម ។ សុភាសិត ២៩:១១
«មនុស្សល្ងីល្ងើនិយាយគ្រប់ជំពូក» (គំនិត) ដានីយ៉ែល ៥:២០
«ចិត្តរបស់គាត់ក៏រឹងវិញ»ដានីយ៉ែល ២:៣០
។ ដោយសារតែព្រះជាវិញ្ញាណអ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់មាន គឺ នៅគ្រប់ទីកន្លែង
គ្រប់ពេលវេលា។ តើគាត់នៅទីណា: រចាក្យក្រទី ២ ២: ៦, កិច្ចការ ១៧:២៨

។ នៅក្នុងសុភាសិតកំហឹងខ្លីគឺជាស្មារតីខ្លី។ ការអត់ធ្មត់មានស្មារតីវែងឆ្ងាយ
។ មោទនភាពគឺស្ថិតនៅក្នុងស្មារតីឬគំនិត។ ព្រះជាវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគ្មានផ្នែក
ណាមួយឡើយមានតែព្រះអង្គមួយអង្គប៉ុណ្ណោះ។ នៅក្នុងទ្រង់ដែលមើលឃើ
ញការដឹងការប៉ះការស្តាប់គឺជាពាក្យខុសគ្នាដែលពិពណ៌នាអំពីរឿងតែមួយ
។ គាត់គឺជាអ្វីគ្រប់យ៉ាងដើម្បីអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។ ពន្យល់ពីមូលហេតុដែលព្រះគ្មាន
ចំណែកនៃរាងកាយហើយតើមានបញ្ហាអ្វីប្រសិនបើគាត់បានធ្វើ។

សប្តាហ៍ទី ៦ ចងចាំយូដាស ២៥ រិរណៈ ១: ៨ កិច្ចការ
១៧:២៨ ។ ពេលវេលាគឺជាផ្នែកមួយនៃការបង្កើត។ ព្រះមិនដែលចាស់ជាង
នេះទេ។ នៅក្នុងនិក្ខមនំ ៣:១៤ គាត់គឺជា“ ខ្ញុំ”
ដែលត្រូវបានពន្យល់នៅក្នុងរិរណៈ ១: ៨ ៨
(ហេព្រើរគ្មានភាពតានតឹងអតីតកាលបច្ចុប្បន្នឬអនាគត)

។ ភាពអស់កល្បជានិច្ចតែងតែនៅជាមួយព្រះ។ ជីម៉ូថេទី ១ ១:១៧
«ស្តេចនៃលោកីយ»របស់មនុស្សដែលហេព្រើរ ១
ប្រាប់ថាទ្រង់បានបង្កើត។ អាននិងរាយរក្តីអស់កល្បរបស់ព្រះ៖ រ៉ូម ១:២០,
ជីម៉ូថេទី ១ ៦:១៦, រិរណៈ ១: ៦, សុភាសិត ៨:២៣, ទំនុកដំកើង ៣៣:១១,
៤១:១៣, ១០០: ៥, ១១២: ៦, ១៣២: ១២, ១១៩: ៨៩, អេសាយ ២៦: ៤, ៤៦: ៩-
១០, ៥៤: ៨, យេរេមា ១០:១០, ៣១: ដានីយ៉ែល ៤: ៣, ២ ពេត្រុស ៣: ៨, យ៉ូស្វេ
១០: ១២-១៤, ពង្សាវតារក្សត្រទី ២ ២០: ១-១១
។ ព្រះមិនឃើញអនាគតទេទ្រង់ប្រកាសនិងសំរេច។ ជីវិតអស់កល្បគឺជាការ
រស់នៅក្រៅរបស់ព្រះ។ កត់ចំណាំ: យ៉ូហាន ១: ៤, ៥:២៦, ៦: ៥៧-៥៨, ១៤: ៦, រ៉ូម
៨: ២ ។ ២. តើព្រះនៅឯណា: ពង្សាវតារក្សត្រទី ១ ៨:២៧, ទំនុកដំកើង ១៣៩,
អេសាយ ៦៦: ១, យេរេមា ២៣: ២៣-២៤, កិច្ចការ ៧: ៤៨-៤៩, ១៧: ២៧-២៨
។ ការបង្កើតគឺដូចជាអេប៉ុងសមុទ្រស្ថិតនៅក្នុងវានិងនៅខាងក្រៅរបស់វា
ដូច្នេះព្រះទាំងអស់បំពេញទាំងអស់ប៉ុន្តែនៅតែខាងក្រៅ។ 3. សេចក្តីពិត៖
ផ្តល់យោបល់លើយ៉ូហាន ១ ៥:២០
។ មានតែទ្រង់ទេដែលមើលឃើញអ្វីទាំងអស់ជាមួយគ្នាដូចរ៉ូម ៣: ៤ ទីតុស
១: ២ ហេព្រើរ ៦:១៨ ។ សេចក្តីពិតទាំងអស់វិលត្រឡប់ទៅរកព្រះវិញ៖
ទំនុកដំកើង ៣១: ៥, ១១៧: ២, ១១៩: ៦០, ១៤៦: ៦, យ៉ូហាន ១៤: ៦, ១៧, ១៧,
១៧, ១ យ៉ូហាន ៥: ៦-៧ ។

សប្តាហ៍ទី ៧ ចងចាំទំនុកដំកើង ១៤៧: ៥, អេភេសូរ ៣:២០, ជីម៉ូថេទី ១
១:១៧, សាំយូអែលទី ១ ២: ៣ ។ **ផ្នែកទី ១ ការស្គាល់** -
មិនមែនជាអ្វីទេប៉ុន្តែតើព្រះជាម្ចាស់ស្គាល់អ្វីទាំងអស់ក្នុងពេលតែមួយយ៉ា
ងដូចម្តេច។ អេភេសូរ ៣: ១៤-១៥ ។ យ៉ូហាន ១ ៣:២០ សាំយូអែលទី ១ ២:
៣ គាត់គឺជាព្រះនៃចំណេះដឹង (ច្រើនជាង ១) ។ អត្តាធិប្បាយលើអេសេគាល

១១: ៥ (ចិត្តគឺជាពាក្យភាសាហេព្រើរព្រះវិញ្ញាណ) សុភាសិត ១៥: ៣, ១
រហាក្សត្រ ២៨: ៩, ការងារ ៣៨:២៩, ៣៧, ៤១, ទំនុកដំកើង ៥០:១១
។ ព្រះស្គាល់គំនិតបំណងចិត្តព្រឹត្តិការណ៍ព្រឹត្តិការណ៍សិទ្ធិពលជំហានសក់និង
អ្វីៗទាំងអស់ដែលអាចដឹងបាន។ គាត់មិនភ្លេចចងចាំឬរៀនទេ។ យោបល់
លើនិក្ខមនំ ២១:១៣, ទំនុកដំកើង ៩០: ៤, ២ ពេត្រុស ៣: ៨, អេសាយ ៤១:
២១-២៣

។ ដឹងមុនត្រូវគ្រាន់តែជាព្រះដឹងរឿងនិងព្រឹត្តិការណ៍ទាំងអស់មុនពេល y
គ្នាបានឡើយ ឬកើតឡើង ។ សូមអានពេត្រុសទី ១ ១: ២, ២០ សូមអានរ៉ូម
៨: ២៨-៣០, ១១: ២, រ៉ូម ៩: ៩-១៣
បីដងហើយពន្យល់ពីរបៀបដែលព្រះជាម្ចាស់ជ្រើសរើស។ យោបល់លើកិច្ចការ
១៧: ២៦ ។ តើអ្នកណាបានសម្លាប់លោកយេស៊ូ? ម៉ាថាយ ១៧:១២, យ៉ូហាន
១០:១៨, លូកា ២២:២២, កិច្ចការ ២:២៣
(ភាសាក្រិក:ដំបូន្មានដែលបានកំណត់ទុកជាមុនគឺជាការដឹងមុនរបស់ទ្រង់)

។ ផែនការអស់កល្បនិងគ្មានទីបញ្ចប់របស់គាត់កំពុងបន្ត។ វារួមបញ្ចូលទាំង
ងបុព្វហេតុនិងផលប៉ះពាល់រាល់គ្រោះថ្នាក់ការលំបាកនិងអ្វីដែលបុរសហៅ
ថាសំណាង។ សូមអានកូល៉ុស ១: ១៦-១៧
ហើយពន្យល់ពីកន្លែងដែលផ្លែប៉ោមមួយចេញមកពីណាហើយហេតុអ្វីបានជា
ាយើងមានផ្លែប៉ោមសព្វថ្ងៃនេះ។ សូមពន្យល់អេសាយ ១៤: ២៦-២៧, ៤៤:
៧-៨, ៤៤: ២៤-៥: ៧, ៤៥: ២១-២៥, ៤៦: ៨-១១, ៤៨: ៣, ដានីយ៉ែល ៤:៣៥,
សុភាសិត ១៩:២១, រិរណៈ ១ ៖ ១ ។ “ ដឹង”
គឺជាពាក្យមួយដែលត្រូវបានប្រើនៅក្នុងលូកា ១:៣៤
នៃការមានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធរវាងបុរសនិងស្ត្រី។ ដើម្បីស្គាល់ដោយទំនាក់
ទំនង។ “ អ័ដាមស្គាល់ប្រពន្ធរបស់គាត់ហើយនាងបានបង្កើតកូន”
។ ព្រះជាម្ចាស់មិនស្មានអំពីអនាគតទេតែសំរេចវា។ តើព្រះគាំទ្រសាតាំងទេ?
ពន្យល់។ ការព្យាករណ៍ទុកជាមុនមានន័យថា“ កំណត់ព្រំដែន”
។ សិក្សា d រៀបចំគំនិតរបស់អ្នកជាមួយខ្លួនខាងក្រោម:យេរេមា ១: ៥,
ជីម៉ូថេទី ១ ៥:២១ (ខ្លះ: មិនអញ្ចឹង?) កិច្ចការ ២:២៣, ៤:២៨, រ៉ូម ៨: ២ ៩-៣០,
១១: ២, ពេត្រុសទី ១ ១១:២០, អេភេសូរ ១: ៥, ១១, កូរិនថូសទី ១ ២: ៧,
កិច្ចការ ១៣:៤៨ (តើវាមានទាំងមធ្យោបាយនិងលក្ខខណ្ឌដែរឬទេ?
សូមពន្យល់) យ៉ូហាន ៦:២៩ អេភេសូរ ២: ៧-៨ រ៉ូម ១២: ៣ ជីម៉ូថេទី ២ ២:២៥
។ ជីម៉ូថេទី ១ ៣: ៣-៤ ព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ ឲ្យ
មនុស្ស«គ្រប់ប្រភេទ»បានសង្គ្រោះ។ **ផ្នែកទី ២ នៃប្រាជ្ញា** -
តើអ្នកណាជាអ្នកប្រាជ្ញយោងទៅតាមយ៉ាកុប ៣: ១៣-១៨ ។ ទំនុកដំកើង
១៤៧: ៥
ចែងថាប្រាជ្ញារបស់ព្រះគឺហួសពីការនិយាយទៅទៀត។ ព្រះមិន ត្រឹមតែដឹង

ទាំងអស់ប៉ុណ្ណោះទេតែ មានប្រាជ្ញាលោកយល់អ្វីៗទាំងអស់។ អត្តាធិប្បាយអំពីរ៉ូម ១១:៣៣ ។ អក្សរសិល្ប៍ប្រាជ្ញា (សុភាសិត, សាស្ត្រាធិប្បាយ) គឺនិយាយអំពីអាកប្បកិរិយារបស់មនុស្សម្នាក់។ ពន្យល់ការងារ ១២:១៣, ៣៦: ៥, ៣៨: ៥ ។ សូមអានទំនុកតម្កើង ១០៤: ១-៣៤ ហើយពន្យល់ពីរបៀបដែលការបង្កើតត្រូវការប្រាជ្ញារបស់ព្រះ។ សូមអានអេសាយ ៥៥: ៨-៩ ហើយពន្យល់សុភាសិត ៣: ៥-៦, ៩:១០ ។ សូមអានរ៉ូម ១៦:២៧

ព្រះគឺមានប្រាជ្ញាហើយដូច្នោះព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ប្រព្រឹត្តដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។ គាត់មិនមែនជាមនុស្សល្អឺទេ។ កូរិនថូសទី ១ ២: ៧ ប្រាជ្ញាគឺជាអំណោយមួយ។ យោបល់លើដានីយ៉ែល ២: ២០-២២, កូរិនថូសទី ១ ១:២៤, កូរ៉ុស ២: ៣ ។ អាកប្បកិរិយារបស់មនុស្សមានប្រាជ្ញាបង្ហាញថាគេយល់ថាគេមិនត្រូវទទួលយកអ្វីនៅក្នុងជីវិតដោយគ្មានប្រាជ្ញាដែលមកពីព្រះឡើយ។ កូរិនថូសទី ១ ២ ចែងថាប្រាជ្ញារបស់លោកិយនេះតែងតែបាត់បង់ទៅហើយ (ពីព្រោះវាតែងតែបរាជ័យ) ។ សេចក្តីសង្ខេបសាស្ត្រា ១២:១៣ ។

សប្តាហ៍ទី ៨ ទន្ទេញចាំម៉ាថាយ ១៩:២៦, ទំនុកតម្កើង ២២:២៨, ១០៣: ១៨ **ថាមពលប្រភេទទី ១** - សូមអានលោកុប្បត្តិ ១៧: ១, លូកា ១:៣៧, រ៉ូម ៤:១៧, អេភេសូរ ១:១៩ (តើអ្នកអាចគិតយ៉ាងដូចម្តេច?) ម៉ាថាយ ៣: ៩ (តើគាត់អាច?) ការងារ ១០:១៣, អេសាយ ៤០:២៨, ទំនុកតម្កើង ៦២:១១, ដានីយ៉ែល ៤:៣៥, ម៉ាកុស ១៤:៦២ ។ ប្រសិនបើគាត់ជាអ្នក មានអំណាច ទាំងអស់ តើអេ។ អេ។ អេ។ អ៊ីមានអំណាចអ្វីនៅពេលដែលគាត់បង្កើតអ្វីៗទាំងអស់? ពន្យល់ពីប្រភេទនៃទំងន់

p នេះ (ជំនួសឱ្យ ថាមពល ដែលបាន បង្កើត ដែលយើង មាន) ។ ព្រះចេស្តា របស់ព្រះអង្គគឺនៅស្ថិតស្ថេរមិនអាចដឹងបានមានខ្លួនឯងមានការរស់នៅ មិនផ្លាស់ប្តូរគ្រាន់តែមានមេត្តាករុណាក្តីស្រឡាញ់គ្មានទីបញ្ចប់បរិសុទ្ធបរិសុទ្ធមានវត្តមានមានប្រាជ្ញារវាងវេចះដឹងគ្រប់លក្ខណ៍និងមានច្រើនទៀត។ ប្រាជ្ញាដ៏មានឥទ្ធិពលវត្តមានខ្លាំងក្លាកំហឹងខ្លាំងក្លាមេត្តាករុណាចំណេះដឹង និងអ្វីៗផ្សេងទៀត។ អំណាចទាំងអស់គឺមកពីទ្រង់ហើយត្រូវបានខ្ចី។ គាត់ បានផ្តល់ឱ្យប៉ុន្តែគាត់មិនដែលផ្តល់ឱ្យឆ្ងាយ។ គ្មាននរណាម្នាក់ធ្វើអ្វីទាំងអស់ (សូម្បីតែសាតាំង) ដោយគ្មានអំណាចក្នុងការខ្ចីប្រាក់ពីទ្រង់។ សូមអានរ៉ូម ៤:១៧ និងហេព្រើរ ១១: ៣, កូរ៉ុស ១:២៦ មានតែទ្រង់ទេដែលបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់។ ដែលជាទិដ្ឋភាពដែលមិនស្គាល់ ចំពោះទស្សនៈបុរាណដទៃទៀត។ គ្មានអ្វីកើតឡើងពីអ្វីឡើយលើកលែងតែ

ព្រះមានបន្ទូល។ សូមអានទំនុកតម្កើង ១៤៥: ៣, យ៉ូហ ៣៦:២៣, យេរេមា ៣២:១៧, រ៉ូម ១:២០ ។ នៅពេលអ្នកឃើញការបង្កើតអ្នកឃើញព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ វាស្ថិតនៅប ានបង្កើតឡើងដោយអំណាចរបស់ទ្រង់គាំទ្រវា។ ការបង្កើតលោកុប្បត្តិ ១ បន្តនៅថ្ងៃនេះដោយពាក្យដែលលោកបាននិយាយនៅពេលនោះ: (ពាក្យរបស់លោកមិនបានបញ្ចប់ទេ) ។ ផ្លែប៉ោមរបស់យើងគឺមកពីដើមឈើទាំងនោះ! ទឹករបស់យើងកំពុងហូរ នៅទីនោះ។ សូមពន្យល់ហេព្រើរ ១: ៣ ។ នៅក្នុងលេខ 14 អំណាចដ៏អស្ចារ្យត្រូវបានគេមើលឃើញនៅក្នុងការអត់ធ្មត់របស់ព្រះ ជាមួយ អ្នកដទៃ។ ការផ្តល់ សេចក្តីមេត្តាករុណានិងមិនបំផ្លាញមនុស្សមានបាប ។ **ផ្នែកទី ២ អធិបតេយ្យភាព** - រចាក្យត្រទី ១ ១៦:៣១ ។ គ្មានអ្វីដែលព្រះមិនគ្រប់គ្រងទេ។ ហេព្រើរ ១ និងកូរ៉ុស ១:១៧ “ គ្រប់ទាំងអស់នៅជាប់នឹងទ្រង់” ។ គាត់បង្កើតរដូវកាលលោកុប្បត្តិ ៨:២២ ។ តើព្រះអាចធ្វើឱ្យការងារធ្វើបានសម្រាប់សិរិល្លរបស់ទ្រង់ទេ? តើយ៉ូសែបប ានឡើងកាន់អំណាចលើប្រទេសអេហ្ស៊ីបយ៉ាងដូចម្តេច? បងប្រុសរបស់គា ត់បានលក់គាត់ប្រពន្ធរបស់ផ្ទាល់ជីវបានចោទប្រកាន់គាត់ដោយមិនពិត ហើយគាត់កំពុងធ្វើដំណើរ។ យោបល់លើអែសវ៉ា ៦:២២, សុភាសិត ២១: ១, វិរណ: ១៧: ១៤-១៧, ចោទិយកថា ៨:១៨, អេសាយ ១០: ៥, ពង្សាវតារក្សត្រទី ១ ២២: ២០-២៣, កិច្ចការ ១៧:២៨ ។ សូមអានការងារ ១, ២ និងយោបល់។ ផ្តល់យោបល់លើរចាក្យត្រទី ១ ២៩: ១១-១២, ទំនុកតម្កើង ៤៧: ៧-៨ ។ ពាក្យក្រិកសំខាន់ៗដែលត្រូវបានប្រើនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ៖ (ក) ភីជំរីក្រាដ - ត្រូវបានប្រើនៅក្នុងវិរណ: ១: ៨ , កូរិនថូសទី ២ ៦:១៨, ភីន (តា) មានន័យថាអ្វីៗទាំងអស់ហើយ KRATOR មានន័យថាគ្រប់គ្រងដោយដៃ។ Je sus គឺជាក្រុមហ៊ុនដែលពឹងផ្អែកតែមួយ។ (ខ) បទគម្ពីរ - ៧ ដងទាំងអស់នៅក្នុងលូកា។ នៅក្នុងលូកា ៨:២៤ បានប្រើនៅពេលពួកគេគិតថាពួកគេនឹងស្លាប់។ មានន័យថាអ្នកទទួលខុ សត្រូវ។ Boss ។ (គ) ការ លះបង់ - ៧ ដងនិងពាក្យមួយទៀត ១២ ដង។ Despot គឺជាអ្នកគ្រប់គ្រងដាច់ខាត។ អ្នកដែលគ្រប់គ្រង។ សូម្បីតែត្រូវបានប្រើស្រ្តី ម្នាក់គ្រប់គ្រងផ្ទះរបស់នាងនៅក្នុងជីម៉ូថេទី ១ ៥:១៤ (នៅពេលប្តីរបស់នាងនៅឆ្ងាយ) ។ ព្រះគ្រប់គ្រងប្រទេសជាតិបុរសព្រឹត្តិការណ៍បក្សសត្វល្អិតបុព្វហេតុនិងផល ប៉ះពាល់ជីវិតនិងសេចក្តីស្លាប់។ សូមមើលពាក្យ “ ពេលវេលា” នៅយូដាស ២៥ (សេចក្តីអធិប្បាយ) ។ រចាក្យត្រទី ១ ២៩: ១១-១២, ទំនុកតម្កើង ១៤៧: ៤

(ជាមួយកូរិនថូសទី ១ ១៥:៤១)
១ ទាំងអស់គឺមកពី ព្រះអង្គ សំរាប់ ព្រះអង្គ និងសំរាប់ព្រះអង្គ។ ១០
ដងព្រះបានធ្វើអោយស្តេចជាវោនមានចិត្តរឹងរូសហើយ ១០
ដង ព្រះចៅជាវោន ក៏ធ្វើដូច្នោះដែរ។ ពួកគេគឺជាព្រឹត្តិការណ៍តែមួយ! ទាំង
ពីរបានធ្វើវា! សូមអានរបាយការណ៍ ១ ២៩:១១, ២ របាយការណ៍ ២០: ៦,
ទំនុកតម្កើង ២២:២៨, ២៤: ១, ១០៣: ១៩, ១១៤: ៣, ១៤៥: ១៦, អេសេគាល
១៨: ៤, ម៉ាថាយ ២០:១៥ ។ ការងារ ១: ២០-២២
នៅពេលយ៉ូបបាត់បង់អ្វីៗទាំងអស់ តើការសន្និដ្ឋានរបស់គាត់ជាអ្វី? ក្នុង
ខនាងក្រោមនេះតើព្រះគ្រប់គ្រងយ៉ាងដូចម្តេច? កិច្ចការ ១៤:១៧, ម៉ាថាយ
៥:៤៥, ទំនុកតម្កើង ១០៤: ១៤, ម៉ាថាយ ៦:២៦, ៣០, ១០: ២៩-៣០, កិច្ចការ
១៧: ២៥-២៦, សំបុត្រអែលទី ១ ២: ៦-៨, សុភាសិត ១៦: ៩
។ ទ្រង់ការពារមនុស្សមិនអោយធ្វើបាបនៅក្នុងទំនុកតម្កើង ១៩:១៣, ៣៣:
១៤-១៥, ៨១: ១២-១៦, ហូសេ ២: ៦, ៤:១៧, ម៉ាថាយ ៦:១៣,

សប្តាហ៍ទី ៩ ទន្ទេញចាំម៉ាថាយ ១៩:១៧, អេភេសូរ ៣:១៩, រ៉ូម
១១:២២ ។ **ផ្នែកទី ១ ឆន្ទៈរបស់លោក** -
បទគម្ពីរនិយាយអំពីបំណងប្រាថ្នារបស់ព្រះឬអ្វីដែលលោកចង់បាន។ សូម
ពន្យល់ចោទិយកថា ២៩:២៩
។ បុរសនិយាយថាពួកគេមានសេរីភាពប៉ុន្តែពួកគេ មិនជ្រើសរើសឪពុកម្តាយ
របស់យើងជាតិយើងទេតើយើងខ្ពស់ប៉ុណ្ណាឬខ្លីទេទេពកោសល្យនិងឱកា
សរបស់យើង។ តើ បុរស អាច ជ្រើសរើសធ្វើជាគ្រីស្ទគោបានទេ? ព្រះជាម្ចាស់
នឹងចេញក្រិតអនុញ្ញាតឬអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ហើយប្រើវាសំរាប់សិរិល្អ
របស់ទ្រង់ (យើងមិនយល់ទេ) អត្តាធិប្បាយលើកិច្ចការ ១៤:១៦, ទំនុកតម្កើង
៧៨:២៩, ១០៦: ១៥, លោកុប្បត្តិ ៦: ៣, ធីម៉ូថេទី ២ ២:១៤ (លោកុប្បត្តិ
បានជាព្រះជាម្ចាស់មិនបញ្ឈប់ការនេះ?) លោកុប្បត្តិ ២០: ៦
។ ពន្យល់: “ គ្មានអ្នកណាអាចធ្វើបាបដោយគ្មានព្រះបានឡើយ” ហើយ
“ តើព្រះដំពាក់បុរសឬ?” **ផ្នែកទី ២ ភាពល្អ** - ម៉ាថាយ ១៩:១៧, ២០:១៥,
ណាហ៊ុម ១: ៧, ទំនុកតម្កើង ៣៣: ៥, ៥២: ១, ១១៩: ៦៨
។ បើមានតែព្រះមួយអង្គគត់ដែលល្អតើយើងទទួលបានភាពល្អយ៉ាងដូចម្តេច
តើច? អ្វីៗទាំងអស់ដែលទ្រង់ធ្វើគឺល្អបរិសុទ្ធនិងល្អឥតខ្ចោះល្អឥតខ្ចោះថាម
ពលល្អនិងអ្វីផ្សេងទៀត។ វាជាមូលហេតុ ដែលគាត់ធ្វើអ្វីដែលគាត់ធ្វើនិងវិ
ធីដែលគាត់ធ្វើ។ យើងមានពាក្យបញ្ជា វិចារណកថា ដោយទ្រង់ស្រឡាញ់ទ្រង់
ដោយព្រះទ្រង់គឺល្អហើយស្រឡាញ់យើង។ សូមអានម៉ាកុស ១០: ១៧-២២,
ម៉ាថាយ ១៩: ១៦-២៦, លូកា ១៨: ១៨-៣០ ។ សំណួររបស់គាត់
“ តើខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះដើម្បីទទួលបានជីវិតអស់កល្យជានិច្ច?” គាត់នឹងទិញព្រះ
ដោយប្រាក់។ ព្រះយេស៊ូវបានឆ្លើយតបនឹង ពាក្យរបស់គាត់ថា “

ត្រូវល្អ” ដោយការបង្រៀនល្អ ហើយ អ្នកមានបាន បដិសេធការ បង្រៀនល្អ រ
បស់គាត់ ។ ព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញអ្វីមួយអំពីអង្គទ្រង់ទៅកាន់បុរស នៅទី
នេះ ។ តើវាជា
អ្វី? តើអេសអេសសបាន ផ្តល់អ្វីដល់គាត់? ព្រះយេស៊ូវដកស្រង់ បទបញ្ញត្តិ ៦
នៃ បទបញ្ញត្តិទាំង ១០
ហើយទុកចោលតែម្នាក់គត់ដូច្នោះចូរដកហូតទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នកចេញ។
តើព្រះរបស់គាត់ជាអ្វី? សូមអាននិក្ខមនំ ៣៣: ១-៣៤: ៩
។ តើព្រះពន្យល់យ៉ាងដូចម្តេចអំពីវិក្កមាននិងព្រះនាមរបស់ទ្រង់? **ផ្នែកទី**
៣ សេចក្តីស្រឡាញ់ របស់ព្រះ -
មានពាក្យខុសគ្នានៅក្នុងព្រះគម្ពីរសម្រាប់សេចក្តីស្រឡាញ់។ **1. អាហ្គេប** -
ទូទៅបំផុតនៅក្នុងបទគម្ពីរដែលមានន័យដើម្បីស្វែងរកការល្អរបស់គ្នាទៅ
វិញទៅមក។ យោបល់លើម៉ាថាយ ៥:៤៤, ១៩:១៩
។ មិនមែនមនោសញ្ចេតនាទេ! បុរសនឹងមិនដែលនិយាយទៅកាន់ស្ត្រីថា
"ខ្ញុំយល់ព្រមនឹងអ្នកនឹងរៀបការជាមួយខ្ញុំទេ?" នៅចុងបញ្ចប់ដងម៉ាថាយ
២៤:១២ ។ អេភេសូរ ៥:២៥, ២ កូរិនថូស ៩: ៧, កាឡាទី ៥:២២
។ យោបល់លើ ហេប្រើរី ១២: ៣-១១
។ សេចក្តីស្រឡាញ់ មិន ស្មោះត្រង់មិនមែនជាសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះទេ។ វា
គឺជាស្នេហាដែលនឹងវិនិច្ឆ័យបុរសនិងកាត់ទោសពួកគេនៅថ្ងៃជំនុំជម្រះ។
ព្រះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់យុត្តិធម៌! ទំនុកដំកើង ៩៧: ២
តើសេចក្តីស្រឡាញ់គឺជាគ្រឹះទេ? សូមអានកូរិនថូសទី ១ ១៣: ១-១៣
និងសៀវភៅ កំប្លែង។ តើស្នេហាមានន័យថាមិនមានយុត្តិធម៌មិនគិតវិ មិ
នស្តាប់បង្គាប់? ភីលីព ១: ៩ ។ នៅក្នុងរ៉ូម ៥
ព្រះទ្រង់ ស្រឡាញ់ សត្រូវរបស់ទ្រង់ទោះបីជាទ្រង់នឹងបំផ្លាញពួកគេនៅក្នុងវិ
រណ ២០។ **២ ភីភីអេស** -
អារម្មណ៍រីករាយ។ យើងមិនត្រូវបានបញ្ជាឱ្យធ្វើបែបនេះចំពោះអ្នកជិតខា
ងឬសត្រូវរបស់យើងទេ។ សំណុំបែបបទនៃពាក្យនេះបកប្រែថាថើប។ អត្តា
ធិប្បាយលើម៉ាថាយ ១០:៣៧, យ៉ូហាន ៥:២០, ១៦:២៦, វិរណ: ៣:១៩
(និយាយអោយចំ ៗ ដើម្បីធ្វើកូដកម្ម) ។ **3.**
STERGO - ស្នេហា ធម្មជាតិឬគ្រួសារ។ ស្រឡាញ់ដោយក្តីស្រឡាញ់។ រំពឹងទុក
នៅក្នុងផ្ទះមួយ។ យោបល់នៅរ៉ូម ១:៣១ នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ២ ធីម៉ូថេ ៣: ៣
។ **អាយអេសអូស** -
គម្ពីរសញ្ញាថ្មីជៀសវាងការប្រើប្រាស់ពាក្យនេះសម្រាប់ការរួមភេទ។ ប្រហែល
ជាដោយសារតែព្រះមិនដើរពីបុរាណទាំងអស់គឺជាមនុស្សរង្វេងស្មារតីដែល
គិតតែអំពីខ្លួនឯង (ពួកគេមិនស្រឡាញ់បុរស)
និងការសប្បាយរបស់ពួកគេ។ សម្គាល់: ជារឿយៗស្នេហាទាំងនេះត្រូវបាន ល
ាយបញ្ចូល គ្នាជារបស់តែមួយ។ ព្រះស្រឡាញ់អ្វីដែលគាត់អាចផ្តល់ឱ្យជំនួស

ឱ្យអ្វីដែលគាត់អាចទទួលបាន។ ព្រះជាសេចក្តីស្រឡាញ់តែនោះមិនមែនជា
 ព្រះទាំងអស់នោះទេ។ នគរនិងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គគឺបរិសុទ្ធមាន
 ឬទ្ធានុភាពយុត្តិធម៌មេត្តាធម៌និងអ្វីៗផ្សេងទៀត។ មានគំនិតដែលមិនចេ
 រៀនស្រឡាញ់ជាច្រើនអំពីព្រះដែលជារូបព្រះ។ **ផ្នែកទី ៤ យុត្តិធម៌** - រ៉ូម ១០: ១-
 ៣ តើបុរសទទួលបានស្តង់ដារសម្រាប់យុត្តិធម៌នៅឯណា? ចោទិយកថា
 ៣២: ៤ ។ ព្រះជាម្ចាស់គឺមិនអាចនៅលើច្បាប់,
 គាត់គឺជាច្បាប់និងតែងតែសរសេរ ម៉ោង នៅគ្រាន់តែជា។ យុត្តិធម៌បរិសុ
 ទ្ធា តើព្រះគិតយ៉ាងណាចំពោះមនុស្សមានបាប? ទំនុកដំកើង ៧:១២, ៩០:
 ៨, រ៉ូម ២: ៦, អេម៉ុស ៨: ៧, សេដានា ៣: ៥, អេសាយ ៣០: ៩-១២, ណាហ៊ុម ១:
 ២-៨, ម៉ាថាយ ៧: ២១-២៣, ១២:៣៦, ១៣ : ៤៧-៥០, កិច្ចការ ១៧:៣១, រ៉ូម
 ២:១៦, កូរិនថូសទី ២ ៥:១១ ។

សប្តាហ៍ទី ១០ ចងចាំយ៉ាកុប ២:១៣, ណាហ៊ុម ១: ២

សេចក្តីមេត្តាករុណាសេចក្តីស្រឡាញ់និងព្រះគុណជារឿយ ៗ ។ **ផ្នែកទី 1:**
សេចក្តីមេត្តាករុណា - នាវា Mercy
 ត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ច្រើនជាង 4
 ដង ច្រើនដូចជានៅ ក្នុងថ្មី គម្ពីរសញ្ញា ។ នៅក្នុងយ៉ូហាន ៣:១៦
 តើអ្នកណាមានសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស្ចារ្យ? តើព្រះដំណាក់យើងទេ? សូមពន្យ
 ល់រ៉ូម ៣, ៩ និងម៉ាថាយ ១១: ២០-២៤
 ។ ពន្យល់។ សេចក្តីមេត្តាករុណានិងយុត្តិធម៌បានជួបនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ ។ សូ
 មពន្យល់យ៉ាកុប ២:១៣, ទំនុកតម្កើង ៨៩: ២ , ១១៩: ៦៤ ។ ១៤៥: ៨-៩
 ។ សូមពន្យល់ពីរបៀបដែលសេចក្តីមេត្តាករុណាគឺជាផ្នែកមួយនៃព្រះនាមរ
 បស់ព្រះនៅក្នុងនិក្ខមន៍ ៣៤: ៦-៧ ។ សូមអានហេព្រើរ ១២:២៩, ២ រាជាក្សត្រ
 ៣៦: ៥

ហើយពន្យល់។ តើសេចក្តីមេត្តាករុណាត្រូវបានពិពណ៌នាយ៉ាងដូចម្តេចនៅ
 ក្នុងអែសរ៉ា ៣:១១, ១ ពង្សាវតារក្សត្រ ៣: ៦, ទំនុកតម្កើង ៨៦: ៥, លូកា
 ១:៧៨, ១ ពេត្រុស ១: ៣, ទំនុកតម្កើង ១០៣: ១៧, ម៉ាថាយ ៥:៤៥,
 ទំនុកតម្កើង ១៤៥: ៩, កិច្ចការ ១៧: ២៥ ។ **ផ្នែកទី ២ ការអត់ធ្មត់** -
 ព្រះបានបំផ្លាញផែនដីដោយទឹកជំនន់។ យោបល់លើលោកុប្បត្តិ ៦:
 ៣, ពេត្រុសទី ១ ៣:២០, វិវរណៈ ២:២១ ។ ការដឹងថា P
 របស់ព្រះជាម្ចាស់ មានន័យថាបុរសកំពុងបន្តបង្កហេតុ។ ការអត់ធ្មត់ជាភា
 សាហេព្រើរគឺព្យញ្ជនៈឱ្យមានច្រមុះវែងឬវិញ្ញាណវែងជំនួសច្រមុះខ្លីឬវិញ្ញាណ
 ខ្លី។ ទំនុកដំកើង ១៤៥: ៨ និក្ខមន៍ ៣៤: ៦-៧
 ។ ការអត់ធ្មត់ត្រូវការថាមពលដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងរ៉ូម ៩:២២
 ។ បន្ទាប់មកភាពអត់ធ្មត់គឺជាភាពទន់ខ្សោយ។ **ផ្នែកទី ៣ កំហឹងកំហឹង** -
 អត្ថាធិប្បាយនៅសុភាសិត ៨:៣៦, ទំនុកតម្កើង ៩៧:១០, អេភេសូរ ៤:២៦

(តើអំពើខឹងគឺជាអំពើបាបឬ?) ។ សូមអានរ៉ូម ១: ១៦-៣២
 និងសៀវភៅណាហ៊ុមហើយអត្ថាធិប្បាយទាំងពីរ។ មានការខ្មាស់អៀនអស់ក
 ល្យជានិច្ច (ការភ័ន្តច្រឡំ) យេរេមា ២០:១១, ២៣:៤០
 ការគិះដៀលដ៏អស់កល្យជានិច្ចដានិយ័ល ១២: ២
 ភាពអាម៉ាស់និងការមើលងាយអស់កល្យជានិច្ច។ **ផ្នែកទី 4**

ការភ័យខ្លាចរបស់ព្រះ:

- គាត់គឺបរិសុទ្ធហើយយើងមិនមែនទេ។ ចោទិយកថា ២៨: ៥៨-៥៩ និក្ខមន៍
 ១៥:១១, ២០: ១៨-២០, អេម៉ុស ៣: ៨, សាស្តា ១២:១៣, កូរិនថូសទី ២ ៥:១១,
 សុភាសិត ១៦: ៦, វិវរណៈ ១៥:១១, ២ រាជាក្សត្រ ១៩: ៧, ទំនុកដំកើង ១៩:
 ៩ ធីម៉ូថេទី ១
 ៥:២០ មនុស្សទាំងអស់ត្រូវបណ្តាសាហើយនឹងប្រឈមមុខនឹងព្រះ។ ទាំងអ
 ស្រូវត្រូវបានផ្តាច់ជាមួយ អ៊ីស្រាអែលទ្រង់។ ពន្យល់ពីការភ័យខ្លាច និងអំណរ
 ជាមួយគ្នាម៉ាថាយ ២៨: ៨, ទំនុកដំកើង ២:១១ ។ នៅក្នុងយ៉ូហានទី ១ ៤:
 ១៨-១៩
 ការភ័យខ្លាចមិនមែន និយាយអំពី ព្រះទេតែទាក់ទងនឹងគ្នាហើយពាក្យថា
 “ ព្រះ” មិនមាននៅក្នុងអត្ថបទក្រិកទេ។ អែសរ៉ា ១០: ៣, លូកា ១២: ៥,
 អេសាយ ៨: ១៣-១៤ ។ សូមអានកូរិនថូសទី ១ ១០: ១-១៣
 ហើយពន្យល់ពីរបៀបដែលវាអនុវត្តចំពោះយើង។ ទំនុកដំកើង ៩៩: ៣,
 ១៣០: ៤ ។ ទំនុកតម្កើង ៨០: ៤
 គ្មានការភ័យខ្លាចមានន័យថាគ្មានជំនឿឡើយ។ តើអ្វីទៅជា«ការអស្ចារ្យ»
 ៣ នៅក្នុងម៉ាកុស ៤: ៣៥-៤១ ហើយតើអ្នកនឹងផ្តល់ចំណងជើងអ្វី?

សប្តាហ៍ទី ១១ ចងចាំហេព្រើរ ៦:១៨, កាឡាទី ៣:២១, ធីម៉ូថេទី ២

២:១៣ ។ **ផ្នែកទី ១ ព្រះគុណ** -
 នៅក្នុង **ព្រះគុណ** ក្នុងព្រះគម្ពីររបស់អ្នកត្រូវបានបកប្រែជាច្រើនយ៉ាង៖
 ព្រះគុណសេរីអំណរអំណរអំណរអំណាយប្រទាននិងអ្វីៗជាច្រើនទៀត។ មិន
 ដែលជំពាក់គេ (និក្ខមន៍ ៣៣:១៩) ។ គាត់គឺជាអ្នកផ្តល់ -
 ព្រះនៅក្នុងយ៉ាកុប ១: ៥ ។ ចោទិយកថា ៨:១៨, ហេព្រើរ ៤:១៦, អេភេសូរ ២:
 ៤-៥, រ៉ូម ៨:៣២ ។ វាកំពុងផ្តល់ហើយមិនត្រឡប់មកវិញទេ (សូមមើលលូកា
 ៦: ៣៣-៣៦)
 ។ អ្នកត្រូវបានគេពេញចិត្តជាមួយនឹងអ្វីទាំងអស់ដែលអ្នកមាននិងអ្វីទាំង
 អស់ដែលអ្នកមាន។ អត្ថាធិប្បាយលើពាក្យក្រិក“ ព្រះគុណ” នៅភីលីព
 ១:២៩, រ៉ូម ៥: ២ , អេភេសូរ ២: ៨-៩ ។ ទំនុកដំកើង ១៤៥: ១៣
 ។ មានតែអ្នកបង្កើតទេដែលអាចផ្តល់អ្វីៗទាំងអស់ដល់បុរសទាំងអស់។ ព្រះ
 គុណជាអ្វីដែលយើងបរិភោគជីកពាក់ប៉ះនិងស្តាប់ជាមួយមើលឃើញជាមួយ
 យរស់នៅដោយស្តាប់និងគិតជាមួយ។ **ដែនកំណត់ផ្នែកទី ២** -

វានឹងបង្កការបំពុលដល់ខ្ញុំ”)

។ ព្រះជាម្ចាស់មិនអាចធ្វើអ្វីដែលប្រឆាំងនឹងចរិតរបស់ទ្រង់បានឡើយ។ គាត់គ្មានសេរីភាពក្នុងរឿងបែបនេះទេ។ អត្តាធិប្បាយលើហាបាកុក ១:១៣ សេដាណា ៣: ៥ ទីតុស ១: ១-៣ ហេព្រើរ ៦:១៨ លេខ ១៥:២៩ (មានពាក្យខុសគ្នាសំរាប់ការប្រែចិត្ត) រ៉ូម ១១:២៩ ធីម៉ូថេទី ២ ២:១៣ ម៉ាឡាគី ៣ : ៦ ។ ព្រះមានកំរិតនៅក្នុងកាឡាទី ៣:២១, កិច្ចការ ៤:១២, ម៉ាថាយ ២៦:៣៩, ហេព្រើរ ៩:២២, យ៉ូហាន ៣: ៧ ។ នៅក្នុងទំនុកដំកើង ១៣៨: ២ តើព្រះអាចបំពានលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ទេ? ជនគណនា ២៣: ១៩-២០ ។

ផ្នែកទី ៣ អារម្មណ៍ - មិនមានភាពអាត្មានិយមនៅក្នុងព្រះដែលស្រឡាញ់អ្វីដែលគួរស្រឡាញ់និងស្អប់អ្វីដែលគួរស្អប់នោះទេ។ ម៉ាថាយ ៥:៤៤ (ដូចឪពុកអ្នកដែរ) អេភេសូរ ៤:២៦ ។ ទំនុកដំកើង ៩៧:១០, ១០១: ៥- ៦ ពន្យល់ពីកំហឹងរបស់ព្រះយេស៊ូនិងអេសាយ ៦៣: ៩ គាត់គឺជាព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ហើយ មានអារម្មណ៍។ ភីលីព ៤: ៤ ត្រូវបានបញ្ជា។ កូលុស ១:២៤, ពេត្រុសទី ១ ៤:១៦, ១៩, រ៉ូម ៨:២៦, យ៉ូហាន ១៤:២៧, អេភេសូរ ៤:៣០

។ តើព្រះជាម្ចាស់បានរងទុក្ខវេទនាដល់ប្រជាជនរបស់ព្រះអង្គនិង ប្រជាជន របស់ទ្រង់ ដល់ពេលណា? ព្រះយេស៊ូវិញរវាងព្រះនិងមនុស្សនិងគណ្តារបស់ពួកគេជួបគ្នានៅក្នុងទ្រង់។ រ៉ូម ១២:១៩ ខណៈពេលដែលព្រះជាម្ចាស់មិនអាចធ្វើទុក្ខទោសបាននោះទ្រង់អាចមានអារម្មណ៍។ បទគម្ពីរប្រើពាក្យដែលមិនសមនឹងព្រះប៉ុន្តែពាក្យនោះបង្ហាញពីទ្រង់។ តើពួកគេគឺជាអ្វី: ការភ័យខ្លាច - លោកុប្បត្តិ ២: ២២-២៣ និក្ខមន៍ ១៣:១៧, ចោទិយកថា ៣២:២៧ ។ ច្រណែន - ចោទិយកថា ៦:១៥, ៣២:២១ ។ ការប្រែចិត្ត - លោកុប្បត្តិ ៦: ៦-៧, ទំនុកដំកើង ៩៥:១០, យេរេមា ១៥: ៦ ។ ស្អប់ - វិរណៈ ១២: ៦ ។ ក៏មានពង្សាវតារក្សត្រទី ១ ១១: ៩, ហេព្រើរ ១: ៩, អេសាយ ៦៣: ៩, សុភាសិត ៦:១៦, ហូសេ ១១: ៨, ២ ពេត្រុស ៣: ៩, ចៅក្រម ១០ :

១៦ ។ មានតែអំពើបាបទេដែលធ្វើអោយឈឺចាប់ដល់ព្រះ។ គាត់នឹងជ្រើសរើសយកសេចក្តីស្អប់ហើយក្លាយជាអំពើបាប ដើម្បីឱ្យ អ្នកដទៃ អាច រួចផុតពី សេចក្តីស្អប់ ។ ព្រះមានមេត្តាករុណាបំផុតគ្រាន់តែលាក់បាំងបច្ចុប្បន្នស្រស់ស្អាតរឹងមាំមានស្ថេរភាពមិនអាចយល់បានមិនផ្លាស់ប្តូរមិនដែលថ្មីឬចាស់ធ្វើការពេលសំរាកផ្តល់ឱ្យមិនខ្វះការគាំទ្រការបំពេញភាពស្អប់ស្ងាត់ទាំងមូលបរិសុទ្ធភាពគ្មានព្រំដែនល្អឥតខ្ចោះ។

សប្តាហ៍ទី ១២ ទន្ទេញចាំ ជេសិត ១៣:១៧, ២ ពេស ១: ៤, កូរិនថូសទី ១ ១៥:២៨ ។ **ផ្នែកទី ១ ឈ្មោះ**: របស់ព្រះ ។ សូមអានចៅហ្វាយ ១៣ ហើយកត់ចំណាំខ ១៧, និក្ខមន៍ ៣:១៣ ម៉ូសេនិយាយទៅកាន់ព្រះ ប៉ុន្តែតើគាត់ត្រូវការអ្វីហើយហេតុអ្វី? ឈ្មោះមានន័យថាចរិតលក្ខណៈសូមកត់សំគាល់នៅក្នុងសុភាសិត ២២: ១ ដែលមានន័យថាភ្នំឈ្មោះ។ ដូច្នេះសូមពន្យល់ទំនុកដំកើង ៩:១០ ។ តើអ្វីទៅជាឈ្មោះរបស់គាត់នៅក្នុងចោទិយកថា ២៨:៥៨, ទំនុកដំកើង ៣៥:១៣, អេសាយ ៥៧:១៥

។ គាត់មានឈ្មោះជាច្រើន។ ហេតុអ្វី? ឈ្មោះហេព្រើរទាំងអស់សុទ្ធតែមានអត្ថន័យហើយមិនមែនជាចំណងជើងទេ។ ពួកគេពិពណ៌នា។ សូមអានសំយោងអែលទី ១ ២៥: ១-៣១ ហើយផ្តល់យោបល់លើខ ២៥ ដែលឈ្មោះរបស់បុរសនោះមានន័យថា«ឥតតម្លៃ»។ ដូច្នេះនិក្ខមន៍ ២០: ៧, អេសាយ ៦៣:១៦

។ ព្រះជាម្ចាស់តែងតែផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះប្រជាជនរបស់ព្រះអង្គ។ វិរណៈ ២:១៧ និយាយអ្វីទៅប្រជាជនរបស់ព្រះ? ពន្យល់។ សូមអានយ៉ូហាន ១៧: ៦, ២៦ ហើយបន្ទាប់មកយ៉ូហាន ១:១៨ ។ សូមពន្យល់ទំនុកដំកើង ២០: ១, ៥៤: ១, សុភាសិត ១៨:១០, និងរចាក្សត្រទី ១ ១៦:២៩

។ អត្ថន័យនៃឈ្មោះរបស់គាត់: **១. ឈ្មោះ: អេលប្តូរីឡា (អ៊ឹម)** - ពាក្យទូទៅដែលបកប្រែជាព្រះ (២:៥៧០ ដង)

ប៉ុន្តែន័យត្រង់មានន័យថាកម្លាំងឬអំណាចដើម្បីធ្វើ។ ឈ្មោះអ្នកបង្កើតរបស់គាត់។ ក៏បកប្រែទៅតាមទេវតាចៅក្រមបុរសខ្លាំងពូកែឬគ្រាន់តែជាថាមពលឬកម្លាំង (លោកុប្បត្តិ ៣១:២៩)

។ ជាធម្មតាវាត្រូវបានបកប្រែជាពហុវចនៈច្រើនជាងមួយ។ នៅពេលប្រើជាមួយព្រះពិតតែងតែប្រែជាមួយពីព្រោះកិរិយាស័ព្ទ (ពាក្យពិពណ៌នាសកម្មភាព) តែងតែមានន័យថា“

គាត់បានធ្វើ។ ។ ។ លោកុប្បត្តិ ១: ១“ កាលពីដើមឡើយព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតផ្ទៃមេឃនិងផែនដី” “ គាត់” គឺម្នាក់។ យោបល់លើលោកុប្បត្តិ ១:២៦ ។ សាស្តា ១២: ១ ចែងថាអ្នកបង្កើតគម្ពីរអេសាយ ៦: ៨ ។ សូមអានចោទិយកថា ៦: ៤ ហេតុអ្វីព្រះកំពុងបង្រៀនពួកគេអំពីរឿងនេះ? **2. ឈ្មោះ: ថេស** -

ភាសាក្រិកសម្រាប់ព្រះហើយឬសនៃពាក្យមានន័យថាមើលឃើញ។ យើងទទួលបានពាក្យអង់គ្លេសសម្រាប់ល្ខោនពីឫសនេះ។ គាត់មើលឃើញអ្វីៗទាំងអស់។ សុភាសិត ១២:១៥ ភ្នែកឬមើលឃើញមានន័យថាគំនិតឬយោបល់ដូចជាពេលដែលយើងនិយាយថា“

តើអ្នកមើលឃើញបញ្ហានេះយ៉ាងដូចម្តេច?” មានន័យថា“ តើអ្នកគិតយ៉ាងណា?” **3. ឈ្មោះ: លោក El-Shad យ ai** -

ព្យញ្ជនៈដែលមានឥទ្ធិពលក្នុងការបង្កើនមានគុណភាព។ «អែល
"ត្រូវបានគ្របដណ្តប់មុនពេល, វាមានន័យថា, អំណាច។ សាងាយកើតឡើង
៤៨ ដងចំពោះព្រះហើយ ២៤ ដងបកប្រែសុដន់
(ដូចជាសុដន់របស់ស្ត្រីមានទឹកដោះ)

។ ពេលវេលាផ្សេងទៀតគឺពហុវចនៈសម្រាប់ព្រះអាទិទេពនៃធម្មជាតិ:
ភ្លៀងការសម្រាលកូនដំណាំជាដើមពាក្យដែលទាក់ទង
(ឬប្រហែលជាពាក្យដូចគ្នា)
បកប្រែវាលដាំដុះ។ អត្ថន័យដើមនៃអត្ថន័យទាំងអស់នេះមានន័យថា To
SWELL

។ ដូច្នេះអ្នកមានផ្លែផ្កាភាពបរិបូណ៌ហើយពាក្យថាមីលខេត្តស្ថិតនៅចំកណ្ត
តាលវា។ ដើមទ្រូងរបស់ស្ត្រីផ្តល់ទឹកដោះដំណាំដែលហុចចេញពីដីដូច្នេះអ៊ីស្រា
អែលត្រូវបានគេហៅថាដីដែលហូរដោយទឹកដោះគោ (វាលដែលមានផ្លែផ្កា)
និងទឹកយូរ” (ទឹកផ្អែមគឺជាគំនិតភាសាហេព្រើរ)

។ ទឹកដោះគោនិងខ្លាញ់គឺជាពាក្យហេព្រើរដូចគ្នាហើយភាសាហេព្រើរថា«ទឹ
កដោះគោឬខ្លាញ់ខ្លាញ់»បកប្រែជា«អ្នកមាន»។ បុរសម្នាក់ដែលមានទ្រព្យ
សម្បត្តិ។ សូមអានលោកុប្បត្តិ ១៥: ១-៦ ។ ខ ២ គាត់និយាយត្រង់ ៗ ថា“
ខ្ញុំគ្មានផ្លែផ្កា”

។ មិនមានផ្លែឈើពីការហើមដីដែលមានជាតិខ្លាញ់ទឹកដោះគោ ឬបុរស ទេ
។ នៅក្នុងខ ៥

តើ ព្រះជាម្ចាស់ កំពុង និយាយអ្វីទៅគាត់? សូមអានលោកុប្បត្តិ ១៧: ១-៦
។ ខទី ១ គឺអែលសាងាយមានន័យថាបង្កើនជាតិខ្លាញ់ទឹកដោះគោ
(សូមចាំថាទឹកដោះគោគឺជាគំនិតនៃការហើមពីផ្លែផ្កា) ។ សូមអានរូម ៤:
១៣-២០

។ តើលោកអ័ប្រាហាំនឹងទៅប្រមូលផលផ្លែរបស់គាត់នៅឯណា? ដោយប្រើល
ោកុប្បត្តិ ៤៩: ២៤-៣៥ ដែលអែល -

សាងាយជាឈ្មោះតើអ្នកនឹងកំណត់ឈ្មោះនេះយ៉ាងដូចម្តេច? ឥឡូវផងដែរ
លោកុប្បត្តិ ៣៥: ៩- ១១ ។ យោបល់លើអែសាយ ៦០: ១០-១៦
។ សម្គាល់: ឈ្មោះនេះត្រូវបានបកប្រែទៅទៀងទាត់ថាជាព្រះដ៏មានឫទ្ធានុភា
ពដែលមានប្រភពដើមមកពីការបកប្រែគម្ពីរសញ្ញាចាស់តាមភាសាក្រិចហ
ៅថាហ្គិចដ្វីន ២០០

ឆ្នាំមុនព្រះយេស៊ូប្រសូត។ ការបកប្រែនេះត្រូវបានអនុវត្តយ៉ាងលំបាក។ ព្រះ
គម្ពីរឡាតាំងបកប្រែពី ភាសាក្រិក (មិនមែនជា គម្ពីរ ហេប្រើ)
ជាអានុភាពដ៏ខ្លាំងក្លាហើយពីទីនោះព្រះគម្ពីរបានចូលមកក្នុងព្រះគម្ពីរអ
ង់គ្លេស។ នេះមិនមែនជាអត្ថន័យនៃពាក្យហេប្រើដូចដែលអ្នកបានឃើញទេ
។ 4. ឈ្មោះ: អែលអេលីយ៉ន - លោកុប្បត្តិ ១៤:១៨, ទំនុកតម្កើង ២១: ៧, ៤៧:

២ មានន័យថាត្រូវធ្វើអ្វីមួយ។ សូមមើលពាក្យនៅក្នុងចោទិយកថា ២៦:១៩,

២៨: ១ ដែលបុរសត្រួតត្រាលើប្រជាជាតិនានា។ 5. ឈ្មោះ: អែល - អឡាំ -
លីត។ ខ្លាំង - ព្រះ -

ជារៀងរហូត។ តើព្រះធ្លាប់មានអំណាចតិចឬច្រើនទេ? ពន្យល់អែសាយ
៤០:២៨

។ នៅក្នុងភាសាហេព្រើរពាក្យសម្រាប់មធ្យោបាយអស់កល្បជានិច្ច ដែល មិ
នត្រូវបានគេមើលឃើញ។ ប្រសិនបើអ្នកដាក់សំឡេង A
នៅចុងបញ្ចប់វានឹងប្រែក្លាយជានារីក្រមុំ។ ពួកគេត្រូវបានគេមើលមិនឃើ
ញនោះទេព្រោះ ការ ពាក់ស្បែកខនេះ។ តើប៉ូលពន្យល់ពាក្យនេះយ៉ាងម៉េចន
ៅក្នុងកូរិនថូសទី ២ ៤:១៧ ៦. ឈ្មោះ: អ៊ីយូរីព្រះអម្ចាស់ - ឈ្មោះនេះជាអក្សរ
៤

ដែលគ្មានស្រះ។ សព្វថ្ងៃនេះគ្មាននរណាម្នាក់ដឹងពីរបៀបដែលវាត្រូវបានគេ
បញ្ចេញសំឡេងទេ។ ការបកប្រែខ្លះប្រើពាក្យ Lord ជាអក្សរធំ (ធំ)
។ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់មិនមែនជាឈ្មោះទេតែជាឋានៈ។ វាត្រូវបានគេរកឃើញ
៦.៨២៣

ដងនិងមានន័យថាជាអ្នកដែលមាននៅក្នុងខ្លួន។ សូមអាននិក្ខមនំ ៣:
១៣-១៥

។ តើឈ្មោះនេះមានអត្ថន័យដូចម្តេច? នៅក្នុងភាសាហេព្រើរពាក្យតែមួយ
មានន័យថាខ្ញុំនឹងក្លាយជា។ មិនមានអតីតកាលបច្ចុប្បន្នឬអនាគត
ក្នុងវេយ្យាករណ៍ហេប្រើទេ។ តើព្រះយេស៊ូបានអះអាងថានរណានៅក្នុងគម្ពីរវិ
រណៈ: ១: ៨

។ ព្រះទាំងអស់មានឈ្មោះនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ហើយប្រសិនបើអ្នកបាន
និយាយឈ្មោះនេះមនុស្សគ្រប់គ្នាដឹងថាអ្នកកំពុងនិយាយអំពីព្រះនៃអ៊ីស្រា
អែល។ និក្ខមនំ ៦: ៦, ៤៣: ៥-៧

។ នៅក្នុងដំណឹងល្អរបស់លោកយ៉ូហាន , ការប្រើប្រាស់យេស៊ូខ្ញុំព្រឹក 7
ដង។ សូមអានម៉ាថាយ 14:22 -33 ជាកន្លែងដែលវានិយាយថា
"វាគឺជាខ្ញុំ" ប៉ុន្តែ ក្នុង នោះ ភាសាក្រិច អត្ថបទ វាអាន "វាគឺជាខ្ញុំមាន"
។ ពេត្រុសនិយាយថា“ បើដូច្នោះមែន” នៅក្នុងភាសាក្រិកគឺ“
ប្រសិនបើអ្នក” នេះជាលើកដំបូងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរដែលពួកគេបានថ្វាយប
ង្គំទ្រង់។ តើពួកគេដឹងដោយរបៀបណា? ៧. ឈ្មោះ: យ៉េរីយេ អ៊ី -

សូមអានលោកុប្បត្តិ ២២: ១-១៩
គាត់បានផ្តល់កូនប្រុសរបស់គាត់នៅ ទីតាំង ខាងមុខ នៃ ព្រះវិហារ ដែលព
រះយេស៊ូបានសោយទិវង្គត។ ខ ១៤
ប្រើ ពាក្យសម្រាប់ មើល មិនមែនជាពាក្យសម្រាប់ ផ្តល់ទេ។ ផ្តល់គឺ នៅក្នុង
ន័យនៃ "ខ្ញុំនឹងមើលវា។

" តើព្រឹត្តិការណ៍អ្វីដែលនឹងត្រូវបានឃើញ? សូមអានរចាក្យត្រទី ២ ៣: ១
។ ៨. ឈ្មោះ: យេហូវ៉ា - វ៉ាថា - ព្រះអម្ចាស់ជាអ្នកព្យាបាល។ សូមអាននិក្ខមនំ

១៥: ២២-២៧ ។ ឈ្មោះកន្លែងនោះគឺ“ ជួរចត់” ។ ខ ២៥ អាចសំដៅទៅលើឈើឆ្កាងរបស់ព្រះយេស៊ូ។ ភាពជួរចត់គឺជាការព្យាបាលដំបូងដែលយើងត្រូវការ។ ជនគណនា ១២:១៣, ទំនុកតម្កើង ១០៣: ២-៣, យេរេមា ១៤: ១៩-២០ ។ ៣០:១៧, ម៉ាទ្លាតិ ៤: ២ (ព្រះអាទិត្យនៃថ្ងៃរស់ឡើងវិញ) ។ **9. ឈ្មោះ: យេហ្គា - និសស៊ី -** និក្ខមនំ ១៧: ៨-១៦

។ ព្រះអម្ចាស់ជាបងរបស់ខ្ញុំ។ មនុស្សនឹងប្រមូលផ្តុំគ្នានៅលើផ្ទាំងបង្ហាបន្ទាបមកពាក្យនឹងចាប់ផ្តើមត្រូវបានបកប្រែថាអព្ពតហេតុ។ ផ្ទាំងបង្ហាគឺជាដំបងរបស់លោកម៉ូសេដែលត្រូវបានគេហៅថាជាអេវ៉ាន (អ្នកកាន់ពន្លឺ) និងដំបងរបស់ព្រះ។ វាជាដំបងដែល budded និងផលិតចំបក់ s បាន (ប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញ)

។ អ៊ីស្រាអែលនឹងប្រមូលដំបងដែលបានរស់ឡើងវិញ។ **10. ឈ្មោះ:**

ព្រះអម្ចាស់-Mekodosh -

Yahw អ៊ី ម៉ោង តើនរណាជាអ្នក ធ្វើឱ្យទាំងមូល លេវី ticus 20: 7-8 ។ មធ្យោបាយបរិសុទ្ធមានន័យថាជាសះស្បើយ។ **11. ឈ្មោះ: ព្រះអម្ចាស់យេហ្គា**

ហ្គាស្រ - ប្រធានបទនៃចៅក្រមគឺ“

មនុស្សគ្រប់រូបបានធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវតាមទស្សនៈរបស់គាត់ ” ហើយបន្ទាប់មកនៅម៉ោង ៦:២៤ យើងមានអាសនៈមួយ។ SHALOM មានន័យថាត្រូវបង់វិក័យប័ត្រគោរពពាក្យសច្ចាធុសជុលការបែកបាក់និងធ្វើអ្វីៗឱ្យត្រឹមត្រូវ។ វាមានន័យថាសន្តិភាពតែក្នុងន័យនេះប៉ុណ្ណោះ។ ទីក្រុងនេះត្រូវបានប្រើក្នុងទីក្រុងផ្តល់ជូនរង្វាន់បេះដូងចូរម្លប់សម្រាប់អាជីវកម្មម។ គ្មានអ្វីខ្លះទេ! សូមពន្យល់ទំនុកតម្កើង ២៩:១១, អេសាយ ២៦ **១២. ឈ្មោះ: ព្រះអម្ចាស់យេហ្គាឌីសាឌុ** -

ព្រះអម្ចាស់ជាសេចក្តីសុចរិតរបស់យើងក្នុងយេរេមា ២៣: ៥-៦, ៣៣:១៦

។ **13. ឈ្មោះ: យេហ្គា - អ្នក ចិញ្ចឹមរបស់ខ្ញុំ** - ទំនុកដំកើង 23 អ្នកផ្តល់ទំនុកចិត្តត្រូវបានបកប្រែថាអ្នកគង្វាល។ ពន្យល់ពីរបៀបដែលពាក្យឌីស៊ីវសមនឹងទំនុកដំកើង ២៣។ សូមពន្យល់យ៉ូហាន ២១: ១៥-១៧ ។ និក្ខមនំ ៣៤: ១១-១៦ តើមានចំណីប៉ុន្មាន? **១៤. ឈ្មោះ:**

យេហ្គាសា - សាម៉ា - អេសេគាល ៤៨:៣៥

និងមានន័យថាព្រះអម្ចាស់នៅទីនោះ។ **15 ឈ្មោះ: ព្រះអម្ចាស់-Tsevaot** - ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូល។ សូមអានពង្សាវតារក្សក្រទី ១ ២២: ១៩-២៨, វិវរណៈ ១៩:១៤ ។

16. ឈ្មោះ: អាដូណៃ -

បកប្រែជាធម្មតាលោកម្ចាស់ប្តីលោកម្ចាស់ម្ចាស់។ វាមានន័យថាជាគ្រឹះសំរាប់ដឹកនាំ។ **17. ឈ្មោះ: អេ - អាម៉ែន** -

អាម៉ែន។ អាម៉ែននិងសេចក្តីពិតជាភាសាហេប្រើគឺជាពាក្យដើមដូចគ្នា។ អ្វីដែលអ្នកអាចជឿទុកចិត្តបាន។ អត្ថាធិប្បាយលើអេសាយ ៦៥:១៦, វិវរណៈ

៣:១៤, ជនគណនា ៥: ១-២២ ។ កូរិនថូសទី ១ ១៤ : ១៣-១៦ ។ **18. ឈ្មោះ: ឡូហ្គោស** -

ពាក្យសារផែនការ។ ពាក្យត្រូវបានបកប្រែថា«បរិសុទ្ធនៃភាពបរិសុទ្ធ»នៅក្នុងពង្សាវតារក្សក្រទី ១ ៦:១៦, ១៩, ២០, ២១, ២៣, ៣១, ៨: ៦, ៨ ផងដែរ។ ១: ១ ។ **ផ្នែកទី ២ ភាពពេញលេញរបស់ព្រះ** - សូមអានទំនុកតម្កើង ១៧:១៥, យ៉ូហានទី ១ ៣: ២ និងកូរិនថូសទី ១ ១៥:២៨ ។ នៅចុងបញ្ចប់យើងទទួលបានភាពពេញលេញនៃព្រះ។ ទាំងអស់នៃព្រះនឹងបំពេញប្រជាជនរបស់ទ្រង់ទាំងអស់។ ការបង្កើតមិនអាចបំពេញចិត្តយើងបានទេព្រោះយើងជាផ្នែករបស់វា។ ទ្រង់នឹងប្រទាននិងបង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់យើងជារៀងរហូត។ ជារៀងរហូតបំពេញនិង ពេញចិត្តនឹងទ្រង់។

សង្ខេបសង្ខេបនៃ សប្តាហ៍ទី ១៣

ការប្រើប្រាស់អ្វីដែលអ្នកបានរៀន។ សរសេរ ២ ទំព័រលើនិយមន័យរបស់អ្នកអំពីព្រះនិងអ្វីដែលអ្នកជឿថាជា ផែនការអស់កល្ប របស់ទ្រង់ ។

សប្តាហ៍ 14 ប្រឡងចុងក្រោយ - គ្រូ របស់ជម្រើស

គោលការណ៍របស់ក្រសួង

កុំធ្វើឱ្យវាឡើង! សូមឱ្យព្រះអម្ចាស់ប្រាប់អ្នក! ជាថ្មីម្តងទៀតសូមរកអ្នកណា តើពេលណាកន្លែងណាហេតុអ្វីនឹងរបៀបពិព្រះគម្ពីរហើយសរសេរអ្វីដែលអ្នករកឃើញ។ នៅចុងបញ្ចប់អ្នកនឹងសរសេរគោលការណ៍ណែនាំផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកពីក្រសួង។

សប្តាហ៍ទី 1 លក្ខណៈពិសេស

ទន្ទេញចាំ: ជីម៉ូថេទី ១ ៣: ១៤-១៥, យ៉ាកុប ៣: ១ សូមអានជីម៉ូថេទី ១ ៣: ១-១៥ ៥ ដង។ នៅក្នុងខ ៧ កេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់មេដឹកនាំគឺស្ថិតនៅក្នុងទិដ្ឋភាព។ តើគាត់បង់វិក័យប័ត្ររបស់គាត់ទេ? រក្សាពាក្យរបស់គាត់? ផ្គត់ផ្គង់គ្រួសារ? (អារក្សមានន័យថាបង្កាច់បង្អួច) ។ នៅក្នុង ១៥ សូមមើលពាក្យដែលដែលបានបកប្រែថា“ ត្រូវតែ” នៅក្នុងកិច្ចការ ៤:១២ ។ តើពាក្យនេះខ្លាំងប៉ុណ្ណា? ចរិតលក្ខណៈទាំងនេះគឺជាកត្តាចាំបាច់ដែលទាមទារសម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូបដែលកំពុងបម្រើក្នុងសាសនាចក្រតាមគ្រប់សមត្ថភាព។ ចរិតគឺជារឿងសំខាន់ដែលអ្នកនាំយកទៅផ្សព្វផ្សាយ។ កិច្ចការ ១៥: ៣៦-៤១ ។ ពិពណ៌នាអំពីចនម៉ាក -

ម៉ាកុសនិងធីម៉ូថេ។ តើអំពើបាបត្រូវបានដោះស្រាយយ៉ាងដូចម្តេចជាមួយ
អ្នកដឹកនាំនៅកាឡាទី ២: ១១-១៥ (ការស្តីបន្ទោសឯកជនឬសាធារណៈ?)
ភីលីព ៤: ២-៣ (ឈ្មោះរបស់ពួកគេត្រូវបានអានជាសាធារណៈ!) ធីម៉ូថេទី ១
១: ៣-៤, ១៨-២០, ៥: ១៩-២២ (សាធារណៈឬឯកជន?) ទីតុស ១: ១០-១៣,
ពេត្រុសទី ១ ៥: ១-៤, វិរណៈ ២: ១៨-២៩
។ យើងរស់នៅក្នុងយុគសម័យមួយនៅពេលដែលគ្រូគង្វាលជាច្រើនត្រូវបាន
នគរបាបបាននៅក្នុងអំពើផិតក្សត់និងការលួចពិព្រះវិហារ
(ដូចជាយូដាស)

។ គ្រូគង្វាលដែលមានបាបត្រូវបានស្តីបន្ទោសហើយដកចេញ។ មេដឹកនាំចុង
ក្រោយមុនពេលព្រះយេស៊ូវស្ថិតនៅក្នុងនិក្ខមនំ ៤: ២១-២៦
។ សូមអានភីលីព ១: ១២-១៨, ២: ១៩-២២, ៣: ១៧-១៩
តើអ្វីដែលត្រូវបាននិយាយអំពីគ្រូគង្វាល? សូមអាន វិរណៈជំពូក ២ និង ៣
យ៉ាងហោចណាស់ ៣
ដង ហើយកត់ចំណាំពីរបៀបដែលព្រះយេស៊ូវប្រឈមមុខនឹងប្រជាជនរបស់
ទ្រង់។ តើចម្លើយតែងតែជាអ្វី?

គោលដៅ សប្តាហ៍ទី ២ របស់ក្រសួង

ទន្ទេញចាំ: កូលុស ១:២៨, ម៉ាថាយ ៥:១៩ ។

ផ្នែកទី ១ គោលដៅ - តើអ្វីទៅជាគោលដៅរបស់ក្រសួង? កូលុស ១:២៨

(តើបុរសណា?) អេភេសូរ ៤: ៧-១៦ កាឡាទី ៤:១១, ១៩ **ផ្នែកទី ២**

បង្កើតទាំងមូល - សូមអានធីម៉ូថេទី ១ ៤, ខ ១២-១៦

រាយនូវអ្វីដែលប៉ូលបានប្រាប់ដល់គាត់។ ១៣

គឺការអានព្រះគម្ពីរជាសាធារណៈ: (មនុស្សគ្មានព្រះគម្ពីរទេ)

តើអ្វីទាំងនេះនឹងធ្វើសំរាប់មនុស្សគ្រប់រូបនៅឆ្នាំ ១៦ ។

ចាំថាសេចក្តីសង្គ្រោះមានន័យថាធ្វើអោយបានជាសះស្បើយ។ តើគាត់នឹង

ធ្វើឱ្យសាសនាចក្រទាំងមូលបានយ៉ាងដូចម្តេច? អ្វីដែលត្រូវបានសន្មតនៅ

ក្នុងកូលុស ៤:១៦, (គេគិតថាអេភេសូរអាចជាសំបុត្រដែលបានរៀបរាប់)

ថែស្សាឡនីចទី ១ ៥:២៧, វិរណៈ ១: ៣ (តាមន័យត្រង់ថា“

អ្នកអាននិងអ្នកដែលស្តាប់ហើយក៏ធ្វើដែរ”)

។ តើពួកគេរៀនព្រះគម្ពីរយ៉ាងដូចម្តេច? អ្នកអានព្រះគម្ពីរគឺជាមុខតំណែង

ជាផ្លូវការនៅក្នុងព្រះវិហារដំបូងនិងជាផ្នែកមួយនៃការបណ្តុះបណ្តាលដើម្បី

ក្លាយជារដ្ឋមន្ត្រី។ ប្រសិនបើប្រជាជនមិនស្គាល់បទគម្ពីរទេចូរពន្យល់ថា

អ្នកណាជាអ្នកទទួលខុសត្រូវ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់អ្នកដឹកនាំ

ថា "តើអ្នកមិនធ្លាប់អានទេឬ?" ប៉ុន្តែសំរាប់ប្រជាជន" អ្នកបាន heard
ហើយ" បទគម្ពីរនឹង ធ្វើឱ្យ
ទាំងគ្រូគង្វាលនិងប្រជាជនទាំងមូល។ សូមអានយ៉ូហាន ៣: ៩-១០,

នេហេមា ៨: ១-១២ (ពន្យល់ពីអ្វីដែលបានកើតឡើងនិងមូលហេតុ)
។ សូមអាន ៣ ដងចោទិយកថា ៦: ១-៩ (៨
បទគម្ពីរត្រួតត្រាអ្វីដែលដៃធ្វើហើយពួកគេឈរនៅចំពោះមុខអ្នកនិងអ្វីៗ
ដែលអ្នកឃើញ។ ៩

លើកយកផ្ទះខ្លោងទ្វារដើម្បីរៀនអ្នកពេលអ្នកចាកចេញពីផ្ទះ)
។ តើអ្នកណាដែលនឹងមានអាយុតិចជាងគេនៅក្នុងនគរម៉ាថាយ ៥:១៩ ។

សប្តាហ៍ទី ៣ ដាំវិហារ

ទន្ទេញចាំទីតុស ១: ៥, កិច្ចការ ១៧:២៤ ។ សូមអានទីតុស ២

ដងបន្ទាប់មកអាន ១: ៥-៩ ៥

ដងហើយពន្យល់ពីរបៀបដែលគាត់នឹងជ្រើសរើសបុរសទាំងនេះ។ នៅក្នុងធី

ម៉ូថេទី ១ ៥:១៧

តើតួនាទីរបស់ពួកគេនៅក្នុងសាសនាចក្រគឺជាអ្វី? ពួកអែលខើរធ្វើការផ្ស

ព្យផ្សាយនិងបង្រៀននៅក្នុងព្រះវិហារ។ ធីម៉ូថេទី ១ ៣

មានបញ្ជីដូចគ្នានឹងទីតុសដែរ។ តើអែលខើរត្រូវបានគេហៅថាអ្វីខ្លះ? សរស

រេខ ១-៧

ដោយពាក្យផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ តើពាក្យអែលខើរត្រូវបានប្រើយ៉ាងដូចម្តេច

នៅក្នុងរ៉ូម ៩:១២ (ពាក្យដដែល!) ។ សូមអានកិច្ចការ ២០: ១៧-៣៥ ៥

ដង។ គាត់មានឈ្មោះពីរសម្រាប់អ្នកដែលគាត់និយាយ។ តើមានអ្វីខ្លះនៅកុ

នុងខ ១៧, ២៨ (តើពួកគេធ្វើអ្វីនៅទីនេះ?)

។ អ្នកចាស់ទុំត្រួតពិនិត្យអ្នកគង្វាលផ្សព្វផ្សាយនិងបង្រៀន។ វាតែងតែមាន

ច្រើនជាងមួយ។ មិនដែលមានតែអែលខើរ ១

រូបគ្រូគង្វាលអ្នកត្រួតពិនិត្យព្រះវិហារ។ ៣

ពាក្យពិពណ៌នាអំពីអ្នកដឹកនាំម្នាក់នៅក្នុងពេត្រុសទី ១ ៥: ១-៤

។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធច្រើឱ្យពួកគេក្លាយជាអ្នកបំរើ។ តើផ្ទៃខាងក្រោយនៃផ្នែក

នេះគឺជាអ្វី? "នរណា, អ្វី, ពេលណា, កន្លែងណា, ហេតុអ្វីនិងរបៀប។

" តើប៉ូលទៅណាហើយតើគាត់មានចេតនាអ្វី? លូកាផ្គត់ផ្គង់ឧទាហរណ៍ ៣

យ៉ាងនៃការបង្រៀនរបស់ប៉ូលនៅក្នុងកិច្ចការជំពូក ១៣, ១៧ និង ២០។

អានហើយពន្យល់ទៅតើក្រុមនីមួយៗត្រូវបាននិយាយអ្វីខ្លះ? សូមកត់សម្គាល់

ល្អៗ “ហើយឥឡូវនេះ” នៅក្នុងកិច្ចការ ២០:២២, ២៥ និង ៣២។

ទាំងនេះបង្ហាញពីការបែងចែកនៃសុន្ទរកថា។ តើអ្វីជាគំនិតចម្បងនៃផ្នែក

នីមួយៗ? សូមកត់សម្គាល់ផងដែរនូវពេលវេលាដែលត្រូវបានចង្អុលបង្ហាញ

ដោយភិរិយាស័ព្ទនៅក្នុងផ្នែកនីមួយៗ (ឧទាហរណ៍អតីតកាលបច្ចុប្បន្នអនាគត) ២០: ១៨-២១, ២០: ២២-២៤, ២០: ២៥-៣១, ២០: ៣២-៣៥
។ ធ្វើបញ្ជីនៃធាតុសំខាន់ៗនៃកិច្ចបម្រើរបស់ប៉ូលក្នុងចំណោមពួកអេភេសូរ

១ តើផ្នែកអ្វីខ្លះនៃកិច្ចបំរើត្រូវបានប្រគល់ទៅអ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រនៅអេភេសូរ?

សប្តាហ៍ទី ៤ ប្រស្នាក្នុងក្រសួង

សូមអានម៉ាថាយ ១៣ និងម៉ាកុស ៤ ចងចាំ: អ្វីដែលត្រូវបានទស្សន៍ទាយអំពីព្រះម៉ែស៊ី (ព្រះគ្រីស្ទ) នៅក្នុងទំនុកតម្កើង ៧៨: ២, អេសេគាល ១៧: ២ (ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថាកូនមនុស្សអើយគឺទ្រង់!) ចងចាំ: ម៉ាកុស ៤: ៩-១១ (៩ គឺជាពាក្យបញ្ជាដែលត្រូវឆ្លើយតប) ។ ម៉ាថាយ ១៣:៥១ (អ្នកដែលមិនចង់បានវាមិនទទួលបានទេ)

១ ឧទាហរណ៍មួយមានន័យថាដើម្បីដាក់ការបង្រៀននៅលើផែនដី មួយ ក្បែរ នឹងសេចក្តីពិតនៅស្ថានសួគ៌ដើម្បីមើលវា។ សូមអានម៉ាថាយ ១៣ និងម៉ាកុស ៤ ប្រាប់ដងនៅពេលអង្គុយ។ 2. សិក្សាផ្ទៃខាងក្រោយខ្លះលើអត្ថបទនេះតើអ្វីដែលនាំឱ្យព្រះយេស៊ូវប្រើរឿងប្រៀបប្រដូច (គាត់មិនបានប្រើវាពីមុនទេ) និងរឿងប្រៀបធៀបជាទូទៅ។ រាយការរកឃើញរបស់អ្នក។ 3.

សូមរៀបរាប់ឧទាហរណ៍អំពីរឿងប្រៀបប្រដូចនៃផ្នែកទាំងនេះនិងធាតុផ្សេងៗនៃផ្នែកនីមួយៗ។ សិក្សាពីរឿងប្រៀបប្រដូចនីមួយៗរៀងៗខ្លួនធាតុរបស់វានិងអ្វីដែលអ្នកគិតថាចំណុចសំខាន់។ តើអ្នកបានរៀនអ្វីខ្លះក្នុងរឿងប្រៀបប្រដូចទាំងនេះ? រាយពាក្យសុំផ្ទាល់ខ្លួនសម្រាប់រឿងប្រៀបប្រដូចនីមួយៗដែលត្រូវពិភាក្សាឬចែកចាយក្នុងថ្នាក់។ ជាពិសេសក្រឡេកមើលដីដែលជាដួងចិត្តរបស់មនុស្ស (តើមានមនុស្សប៉ុន្មានដែលមានផ្លែឈើ?) តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នា? តើវានឹងជួយអ្នកឱ្យយល់ពីកិច្ចបម្រើផ្សាយយ៉ាងដូចម្តេច? ព្រះយេស៊ូវដកស្រង់អេសាយ ៦ អាន ៥ ដងហើយពន្យល់ដំពូក។ តើវាសមនឹងឧទាហរណ៍ដោយរបៀបណា? សូមពន្យល់ម៉ាថាយ ២១: ៣៣-២២២: ១៤, ម៉ាកុស ៣: ២០-៣០, ១២: ១, ២២, ទំនុកដំកើង ១១៨: ២២-២២៣ ត្រូវបានដកស្រង់សម្តី, អានវាជាមួយព្រះយេស៊ូវតាមទស្សនៈ។

សប្តាហ៍ទី ៥ មនុស្សលាក់ពុតអ្នកសំដែង / ដំបែ

ចងចាំ: លូកា ១២: ១ ។ ពាក្យក្រិកសម្រាប់មនុស្សកំពុតត្រូវបានប្រើសម្រាប់អ្នកសំដែងនៅលើឆាក។ អ្នកសម្តែងដែលធ្វើសកម្មភាពអ្វីដែលពួកគេមិនរស់នៅ។ គ្រូអធិប្បាយក៏ធ្វើវាដែរ។ សូមអានម៉ាថាយ ២៣ យ៉ាងហោចណាស់ប្រាប់ដងនៅពេលអង្គុយ។ ទាំងនេះគឺជាពាក្យចុងក្រោយរបស់ព្រះយេស៊ូវទៅកាន់មហាជន។ តើអ្វីដែលនាំឱ្យមានការស្តីបន្ទោសជាសា

ធារណៈរបស់ពួកស្រែបនិងពួកជារិស៊ីនៅក្នុងដំពូក ២២? អ្នកនឹងកត់សម្គាល់ថា ២៣: ១-៧ ពិពណ៌នាអំពីការប្រព្រឹត្តរបស់ជារិស៊ី។ រាយអ្វីដែលពួកគេកំពុងធ្វើ។ តើពួកជារិស៊ីធ្វើអ្វីខ្លះ? គិតនិងដាក់លាក់។ នៅ ២៣: ១៣-៣៦ ព្រះយេស៊ូវប្រកាសអំពីទុក្ខវេទនាប្រាំពីរប្រឆាំងនឹងពួកជារិស៊ីនិងពួកអាចារ្យរបស់ពួកគេ។ តើអ្វីទៅជាប្រាំពីរហើយតើអ្វីទៅជាការអនុវត្តទំនើបរបស់ពួកគេសព្វថ្ងៃនេះ? តើយើងត្រូវបានគេចាត់ថាជាអ្វី? តើជារិស៊ី - ដើរត្រូវបានវិនិច្ឆ័យយ៉ាងដូចម្តេច? (ចំណាំ ២៣: ៣៧-៣៩ និងដំពូក ២៤) តើអ្វីជាគ្រឹសឡើយតែមួយគត់របស់ពួកគេ? ហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវព្រមានសិស្សរបស់ទ្រង់នៅក្នុងម៉ាថាយ ១៦: ៥-១២ ម៉ាកុស ៨: ១៣-២១ លូកា ១២: ១-៣ ។ តើដំបែនៅក្នុងកូរិនថូសទី ១ ៥: ១-៨ និងបញ្ជារបស់វានៅក្នុងខ ៦ និងកាឡាទី ៥: ៩ គឺជាអ្វី? តើយើងនឹងត្រូវវិនិច្ឆ័យចំពោះពួកជារិស៊ីដែលធ្វើសកម្មភាពរបស់យើងតាមរបៀបណា? តើយើង“ ប្រយ័ត្នប្រយែង” ។ តើអ្វីជាគ្រឹសឡើយរបស់យើង?

សប្តាហ៍ទី ៦ វិធីផ្ញើសារទៅវា

ទន្ទេញ: ២ ខនៃជម្រើសរបស់អ្នក។ សូមអានកូរិនថូសទី ១ ២: ១-៣: ១៧ យ៉ាងហោចណាស់ ៥ ដង។ សូមពន្យល់នៅក្នុង ២: ១-៥ សាររបស់ប៉ូលលក្ខណៈនិងលទ្ធផល។ ប៉ូលពន្យល់នៅក្នុង ២: ៦-១៦ អំពីរបៀបដែលសេចក្តីពិតចេញពីគំនិតរបស់ព្រះទៅក្នុងគំនិតរបស់យើង ។ ពន្យល់ពីដំណើរការនេះ? (សម្គាល់:យើងនិងយើងយោងទៅលើពួកសាវកដែលជាអ្នកសរសេរទតម្តី) ។ ពន្យល់ក្នុង ៣: ១-៤ គាត់ពន្យល់ពីរបៀបដែលដំណើរការបានបែកបាក់។ តើវាជាអ្វី? បញ្ហា? ក្នុង ៣: ៤-១៦ តើគាត់កែតម្រូវទស្សនៈមិនពិតនៃភាពជាអ្នកដឹកនាំដោយរបៀបណា? តើដំណើរការដឹកនាំគឺជាអ្វី? តើអ្នកត្រូវសាងសង់ដោយសាប្រាក់ក្លែងមានតំលៃយ៉ាងដូចម្តេច? សូមអាន ១: ១-៣: ១៧ បីដងទៀតហើយរាយរាល់ការព្រមានការបញ្ហាការកែតម្រូវនិងសរសេរពាក្យសុំផ្ទាល់ខ្លួនសម្រាប់ខ្លួនអ្នក។ តើអ្នកស្តីស្តីលើ (ឧ។ មនុស្សធម្មជាតិ) មនុស្សខាងសាច់ឈាមហើយតើចម្លើយនៅក្នុងអត្ថបទនេះគឺជាអ្វី? សូមអាន ៣: ១៨-៤: ២១ ប្រាប់ដងហើយពន្យល់ដោយយកចិត្តទុកដាក់នៅក្នុងបរិបទដែលអ្នកបំផ្លាញព្រះវិហារ។ តើអ្នកវាយតម្លៃមេដឹកនាំម្នាក់នៅក្នុង ៤: ១-៥ យ៉ាងដូចម្តេច? ដាក់វាតាមបរិបទជាមួយ ៣:២១ ហើយពន្យល់។ តើ ៤: ៦-១៣ បន្ថែមចំណុចរបស់គាត់យ៉ាងដូចម្តេច? នៅក្នុងខ ៦“

ស្តេចដែលពេញទៅដោយអ្នកមាន”
កំពុងប្រើទស្សនវិជ្ជាស្តេចស្តុក។ ពួកចោរបានអនុវត្តការផ្លាស់ប្តូរគំនិតដោយវិធានវិជ្ជាវិញហើយម្តងទៀតដូចជា

“ ខ្ញុំជានរណាខ្ញុំជានរណាខ្ញុំជានរណា”

” តើអ្វីទៅជាសកម្មភាពនិងការរំពឹងទុករបស់យើងនៅក្នុងក្រសួង? នៅកន្លែង ៤: ១៤-២១

គឺជាការដាស់តឿនយ៉ាងខ្លាំងពីឪពុកទៅកូនប្រុស។ ហេតុអ្វីប៉ុលតិចវិងដូចនេះ? ប្រៀបធៀបវាជាមួយ ៤: ១៩-២០ និងជំពូក ៥: សេចក្តីសន្និដ្ឋាន? តើអ្វីជាមូលដ្ឋាននៃអំណាចនៅក្នុងព្រះវិហារមូលដ្ឋាន? តើមេដឹកនាំធ្វើអ្វីខ្លះហើយមិនធ្វើអ្វីដើម្បីបញ្ចេញអំណាចនេះ?

សប្តាហ៍ទី ៧ របស់ក្រសួងសំខាន់ៗ

ទន្ទេញ: ២ ខនៃជម្រើសរបស់អ្នក។ កូរិនថូសទី ២ ២: ១២-៧: ១ គឺជាជម្រើសប្រវត្តិរបស់ប៉ុលដោយបន្ថែមនូវខ្លឹមសារសំខាន់ៗនៃកិច្ចបំរើរបស់គាត់ទៅកាន់ព្រះវិហារកូរិនថូស។ សូមអានផ្នែកនេះ: ៥ ដងនិងធ្វើបញ្ជីនៃធាតុទាំងនោះ។

សប្តាហ៍ទី ៨ បញ្ជាទៅអ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រ (១)

១, ជីម៉ូថេទី ២ និងទីតុសគឺជាអ្វីដែលត្រូវធ្វើដោយដែលសម្រាប់គ្រូគង្វាលវ័យក្មេង។ សូមអានជីម៉ូថេទី ១ ២ ដងសូមសង្ខេបជំពូកនីមួយៗតាមពាក្យរបស់អ្នក។ រាយពាក្យបញ្ជាទាំងអស់ដែលត្រូវធ្វើឬមិនធ្វើអ្វីមួយ។ រកមើលពាក្យដូចជា: អ្នកត្រូវនឹង” ក្លាយជា _____” សូមអានកិច្ចការ ១៥ ដល់ ២ ដង។ តើបញ្ហាអ្វីដែលពួកគេបានដោះស្រាយ? តើអ្នកណាជួបគ្នាដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហា? សរសេរអំណះអំណាងឬការសន្និដ្ឋានរបស់ពួកគេជាពាក្យផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ តើ ៤ យ៉ាងអ្វីខ្លះនៅក្នុងខ ១៩-២០ តើពួកគេត្រូវធ្វើអ្វី? តើអ្នកគិតថាការសរសេររបស់ពួកសាវកនិងអ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រដោយប្រើសំណេរទាំងនោះអាចដោះស្រាយបញ្ហានៅពេលពួកគេកើតឡើងសព្វថ្ងៃនេះទេ? ពន្យល់ទស្សនៈរបស់អ្នក។ តើគោលការណ៍អ្វីដែលក្រសួងបានទទួលពីការសិក្សានេះ?

សប្តាហ៍ទី ៩ បញ្ជាទៅកាន់អ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រ (២)

ទន្ទេញ: ២ ខនៃជម្រើសរបស់អ្នក។ សូមអានជីម៉ូថេទី ២ យ៉ាងហោចណាស់ ៣ ដង។ សង្ខេបជំពូកនីមួយៗហើយរាយរាល់ពាក្យបញ្ជាទាំងអស់ដែលត្រូវធ្វើឬ

មិនធ្វើអ្វីមួយ។ រកមើលពាក្យដូចជា: អ្នកត្រូវនឹង” ក្លាយជា _____” សំបុត្រទាំង ៣ ដែលបានសរសេរទៅកាន់អ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រទាំងអស់ចាប់ផ្តើមដោយ ៖ ព្រះគុណមេត្តាករុណានិងសន្តិភាព។ តើនៅពេលណាហើយហេតុអ្វីអ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រត្រូវការរបស់ទាំងនេះ?

សប្តាហ៍ទី ១០ បទបញ្ជាដល់អ្នកដឹកនាំសាសនាចក្រ (៣)

សូមអានទីតុស ៥ ដងហើយទន្ទេញចាំ ១: ២-៣ និង ៥ សង្ខេបសង្ខេបជំពូកនីមួយៗហើយរាយរាល់ពាក្យបញ្ជាទាំងអស់ដែលត្រូវធ្វើឬមិនធ្វើអ្វីមួយ។ រកមើលពាក្យដូចជា: អ្នកត្រូវនឹង” ក្លាយជា _____” ពន្យល់ពីអ្វីដែលស្ត្រីវ័យចំណាស់បង្រៀនហើយអ្នកណា។ សូមពន្យល់ ២: ១-១០ តាមពាក្យរបស់អ្នក។

សប្តាហ៍ទី ១១ ការ បន្ទាបខ្លួនរបស់ពួកសាវក

ទន្ទេញចាំកូរិនថូសទី ២ ១២:១២, ម៉ាកុស ៣:១៤ ។ សូមអាន កាឡាទី ១: ១, ជីម៉ូថេទី ១ ១: ១២-១៧, ២: ៧ តើប៉ុលក្លាយជាសាវកយ៉ាងដូចម្តេច? សូមសរសេរកាឡាទី ១: ១ តាមពាក្យរបស់អ្នក។ កំណត់ចំណាំ ៧” ខ្ញុំជាសាវកម្នាក់” និង ៨” ដូច្នេះខ្ញុំចង់បានវា” ។ នៅក្នុងកូរិនថូសទី ២ ១២:១២ សូមពន្យល់ពីរបៀបដែលសាសនាចក្រអាចស្គាល់សាវកពិតប្រាកដ? តើពួកគេបានក្លាយជាសាវកយ៉ាងម៉េចនៅក្នុងម៉ាថាយ ១០: ១-៦, ១៩:២៨, ម៉ាកុស ៣: ១៣-១៩, ៦: ៧-១៣, លូកា ៦: ១២-១៦, ៩: ១-៦, យ៉ូហាន ៦:៧០ ។ តើពួកគេមានតួនាទីអ្វីនៅក្នុងកិច្ចការ ១: ៦-៨ (ពួកគេនឹងធ្វើជាសាក្សីចំពោះការបង្រៀននិងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់នៅក្នុងរាល់សេចក្តីអធិប្បាយនៅក្នុងកិច្ចការ! មិនត្រឹមតែមាននរណាម្នាក់អាចធ្វើបាននោះទេ) ១: ១៥-២៦ (តើមានអ្វីដែលត្រូវជំនួសយូដាស?) ៦: ៦ ដៃទាំង ១២ ដាក់លើឱកុសទីមួយទោះយ៉ាងណាក៏បាននរណាម្នាក់ដាក់ដៃលើពួកសាវកទេ ពួកគេត្រូវបានតែងតាំងនិង ឱ្យ ងារដោយព្រះយេស៊ូវផ្ទាល់។ សូមអានកិច្ចការ ៨: ៤-២៩ ពួកសាវកត្រូវតែមានវត្តមានមុនពេលដែលព្រះអនុញ្ញាតឱ្យជនជាតិសាម៉ារី (សាសន៍យូដាពាក់កណ្តាលនិងសាសន៍ដទៃ) ទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ សូមអានកិច្ចការ ១០ ដែលជាកន្លែងដែលសាវកម្នាក់ត្រូវតែមានវត្តមានមុនពេលដែលព្រះអនុញ្ញាតឱ្យពួកសាសន៍ដទៃដំបូងបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ពួកសាវកគឺជា

តំណផ្ទាល់ទៅនឹងការបញ្ជាក់ពីសិទ្ធិអំណាចរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ កូរិនថូសទី ១ ១៥: ១-១១ ។ សូមអានការបើកបង្ហាញ ២១: ៩-១៤, នៅក្នុង ៩ តើលោកកំពុងបង្ហាញអ្វី? ក្នុង ១០ តើគាត់បានឃើញអ្វីខ្លះ? ក្នុង ១៤ តើសាវ័ក ១២ រូបជាអ្វី? តើអ្វីទៅជាពួកដប់ពីរនាក់នៅក្នុងអេភេសូរ ២: ១៩-២២ (តាមន័យគ្រងថា “ ពួកសាវ័កដែលជាហោរា”) ។ នៅក្នុងធីម៉ូថេទី ១ ១: ១២-១៧

តើប៉ូលមានទស្សនៈយ៉ាងណាចំពោះខ្លួនឯង? ហេតុអ្វីបុរសគួរបំពេញកិច្ចបម្រើផ្សាយដើម្បីមើលឃើញខ្លួនឯង? ប៉ូលចង់ចាំពីភាពរាបទាបរបស់គាត់ហើយគាត់បានក្លាយជាមនុស្សល្អិតល្អៃដែលត្រូវការព្រះគុណនិងមេត្តាករុណា។ សូមអានកិច្ចការ ៨: ១-៤, ៩: ១-៣១ សរសេរការសង្កេតរបស់អ្នក។ ប៉ូលមានចិត្តក្លាហានណាស់តែនិយាយខុស។ តើសាសនាចក្របានធ្វើអ្វីខ្លះជាមួយគាត់នៅម៉ោង ៩ ៖ ៣០? តើមានលទ្ធផលអ្វីនៅក្នុងខ ៣១ នៃការបញ្ជូនសូល (ប៉ូល) ទៅផ្ទះតើសុស? សូមអានកិច្ចការ ១១: ៩-២៧ (សូមអានកាឡាទី ១: ១១-២៤ សម្រាប់ប្រវត្តិសាស្ត្រខ្លះ) ។ សូល (ប៉ូល) ឥឡូវនេះត្រូវបាននាំយកទៅផ្សព្វផ្សាយដោយអ្នកដទៃជំនួសឱ្យការតែងតាំងខ្លួនឯងដូចគាត់បានធ្វើនៅពេលដំបូង។ សូមអានកិច្ចការ ១២: ២៥-១៣: ១២ ។ នៅក្នុង ១៣: ៩ សូលឥឡូវមានឈ្មោះឡាតាំងគឺប៉ូល; ដែលមានន័យថាតិចតួចឬមិនសំខាន់។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថាសូលបានប្តូរឈ្មោះទៅជាប៉ូល? តើមានអ្វីផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងគាត់? សូមអានកូរិនថូសទី ២ ១១: ៣០-៣៣ ប៉ូលនិយាយថាបញ្ជាក់ព្រោះគឺជាពេលវេលានៃភាពទន់ខ្សោយនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ បុរស ១២

នាក់ត្រូវបានតែងតាំងដោយព្រះយេស៊ូវដែលបានប្រទានឋានៈជាសាវ័កអំណាចដើម្បីព្យាបាលអព្ភកហេតុនិងអព្ភកហេតុនានាសម្រាប់អត្តសញ្ញាណរបស់ពួកគេធ្វើកូដកម្មមនុស្សខ្លាចសរសេរព្រះគម្ពីរនិងបញ្ហាព្រះវិហារណាមួយនៅលើផែនដីថែស្សាឡនីចទី ១ ២: ៦, ២ ពេក្រុស ៣: ២ ។ តើព្រះបានប្រព្រឹត្តយ៉ាងណាចំពោះពួកសាវ័កនៅក្នុងកូរិនថូសទី ១ ៤: ៩-១៣, ៩: ១-៦, ១២: ២៨-១៣: ១ ។ កូរិនថូសទី ២ ១១: ១-១៥, វិរណៈ ២: ២ ។

សប្តាហ៍ទី ១២ ផ្តល់អាហារដល់មនុស្ស

ទន្ទេញចាំយ៉ូហាន ៦:៣៥ ហើយពន្យល់ពីរបៀបដែលមនុស្សម្នាក់អាចស្រេកឃ្លាននិងឃ្លាន។ “ ពាក្យដែលខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នកគឺវិញ្ញាណនិងសេចក្តីពិតសាច់ឈាមគ្មានអ្វីចំណេញទេ!” អ្វីដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍អំពីការផ្តល់ចំណីដល់ហ្វូងមនុស្សគឺថាគ្មាននរណាម្នាក់ស្នើសុំអាហារទេ។ ការផ្តល់អាហារដល់មនុស្ស ៥០០០

នាក់គឺជាអព្ភកហេតុតែមួយគត់នៅក្នុងសៀវភៅដំណឹងល្អទាំងបួន។ សូមអានជាច្រើនដងម៉ាយាយ ១៤: ១៣-២១, ម៉ាកុស ៦: ៣០-៣៤, ៨: ១៣-២១, លូកា ៩: ១០-១៧, យ៉ូហាន ៦: ១-៤០ ។ រកមើលខសំខាន់ៗដែលប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវកំពុងធ្វើ។ តើលោកយេស៊ូវបានប្រាប់អ្នកណា ឱ្យផ្តល់អាហារដល់ពួកគេ? តើពួកគេបានចាប់ផ្តើមជាមួយអ្វី? ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា: «យកវាមកអោយខ្ញុំ»។ តើនរណាជាអ្នកឆ្លងកាត់វា? ព្រះយេស៊ូវធ្វើការតាមរយៈអ្នកដទៃ។ របស់ទាំងនេះនិងរបស់ជាច្រើនទៀតស្ថិតនៅក្នុងអត្ថបទគម្ពីរ។ តើព្រះយេស៊ូវកំពុងបង្រៀនអ្វីដល់ពួកសាវ័កអំពីការផ្តល់អាហារដល់មនុស្សជាច្រើន? នំប៉័ងខាងសាច់ឈាមឬខាងវិញ្ញាណ? តើពួកគេធ្វើបុណ្យយ៉ាងដូចម្តេចចំពោះព្រះយេស៊ូវ? តើអ្នកឱ្យនំប៉័ងជីវិតដែលចុះមកពីស្ថានសួគ៌យ៉ាងដូចម្តេច?

សប្តាហ៍ទី ១៣ ការណែនាំរបស់អ្នក

ដោយប្រើកំណត់ចំណាំរបស់អ្នកសូមសរសេរគោលការណ៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់សៀវភៅណែនាំរបស់ក្រសួង។

សប្តាហ៍ទី ១៤ អានការណែនាំរបស់អ្នក

ប្រសិនបើអ្នកមានក្រុមពិភាក្សាឬសម្រុះច្បាប់បន្ទាប់មកអានជាមួយគ្នានូវគោលការណ៍ណែនាំរបស់ក្រសួងនិងទទួលបានចម្លើយរបស់ពួកគេ។

កំណត់សម្គាល់ចុងក្រោយ៖ មនុស្សជាច្រើនក្នុងកិច្ចបំរើស្វែងរកកិច្ចិយសផ្ទាល់ខ្លួនហើយចង់សម្តែងជាងបង្រៀនដូចជាឪពុកហើយចិញ្ចឹមកូនពេញវ័យ។ សុនគឺជាពាក្យសម្រាប់និស្សិតម្នាក់នៅក្នុងបទគម្ពីរ។ ព្រះយេស៊ូវគឺលេចធ្លោ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនបានរងទុក្ខនិងសុគតសម្រាប់អ្នកទេ, បានបង្ហាញព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់សំរាប់អ្នក, ចូលទៅក្នុងផ្ទះសំរាប់អ្នក, រស់ឡើងវិញសំរាប់អ្នក, គឺមិននៅខាងស្តាំដៃរបស់ឪពុកសម្រាប់អ្នកហើយមិនបានស្រឡាញ់អ្នកដូចដែលព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថា សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលមនុស្សម្នាក់អាចមានដែលជាការលះបង់ជីវិតរបស់គាត់សម្រាប់មិត្តម្នាក់ដែលព្រះវិញ្ញាណមិនបានធ្វើ។ ព្រះយេស៊ូវគឺលេចធ្លោ! ព្រះយេស៊ូវមានសិទ្ធិអំណាចទាំងអស់នៅលើមេឃនិងនៅលើផែនដីវិញ្ញាណមិនមានទេ។ មនុស្សជាច្រើនអនុវត្តការថ្វាយបង្គំរូបព្រះដោយគិតថាអារម្មណ៍ឬគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេគឺជាព្រះ (អេសេគាល ១៣: ៣

កូលុំស

២:

១៨-១៩)

។ នេះមានន័យថាពួកគេពិតជាថ្វាយបង្គំអារម្មណ៍និងគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។ អារម្មណ៍និងអារម្មណ៍របស់បុរសមិនមែនជាព្រះទេ។ អារម្មណ៍នៅក្នុងការអធិប្បាយអាចបំបែរអារម្មណ៍ប្រជាជនពីការរៀនសូត្ររបស់ព្រះយេស៊ូការបង្រៀនរបស់ទ្រង់តាមរយៈបទគម្ពីរហើយបានជាឡើងវិញ។ ដើម្បីឱ្យភ្នែករបស់គេបានជាសះស្បើយនិងឃើញទ្រង់នៅក្នុងបទគម្ពីរត្រចៀកដែលត្រូវបានព្យាបាលដើម្បីស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ដៃត្រូវបានព្យាបាលដើម្បីបម្រើទ្រង់ដើងបានព្យាបាលដើម្បីដើរតាមផ្លូវរបស់ទ្រង់ស្លៀកពាក់ដោយទ្រង់និងនៅក្នុងគំនិតត្រឹមត្រូវរបស់ពួកគេ។ នេះគឺជាអ្វីដែលអព្ពតហេតុបានចង់អុលបង្ហាញ។ គ្រីស្ទបរិស័ទពិតប្រាកដត្រូវបានព្យាបាលនៅខាងក្នុងហើយរង់ចាំការរស់ឡើងវិញ

(រ៉ូម ៨)

សម្រាប់ការប្រោសលោះនៃរូបកាយ។ អានបទគម្ពីរដល់ប្រជាជនហើយអ្នកនឹង ធ្វើឱ្យ

ពួកគេជាសះស្បើយដោយខ្លួនឯង។ ព្រះយេស៊ូវនឹងស្រឡាញ់អ្នកចំពោះការសុរឡាញ់ចៀមរបស់ទ្រង់តាមរបៀបនេះ។ ប្រសិនបើប្រជាជនមិនបានក្លាយជាមនុស្សគ្រប់រូបហើយមានភាពចាស់ទុំដោយការផ្សព្វផ្សាយពីបទគម្ពីរបរិសុទ្ធនោះក្រសួងនឹងត្រូវបរាជ័យ។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថាត្រូវស្វែងរកព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាមុនសិន។ ក្រសួងដែលសុំទានគឺជាផ្លូវជីវិតត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាព្រះយេស៊ូមិនបានផ្គត់ផ្គង់សំរាប់ពួកគេដូចដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលទេ។ មានអ្វីមួយមិនត្រឹមត្រូវ។ ព្រះដារដ្ឋានដល់អ្នកដែលព្យាយាមស្វែងរកទ្រង់។ កុំធ្វើការនឿយហត់ដើម្បីចំណីអាហារដែលងាប់តែអាហារដដែលស៊ីទ្រាំនឹងជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។